

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) Author(s):	Abbé Pierres Klunsere.
Titel Title:	<u>S.O.S tørmælk : orientering</u>
Alternativ titel Alternative title:	SOS tørmælk.
Bindbetegnelse Volume Statement:	1968-1976
Udgivet år og sted Publication time and place:	1968-1984

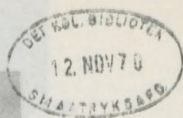
DK

Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og s kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author

S.O.S.

S.O.S. TØRMÆLK – giro 1321, der blev startet i februar 66, har nu i to år sendt regelmæssige månedlige forsyninger af mælk og vitaminer fra danske skoler til indiske skoler i Madras' og Calcuttas slumkvarterer. Der er til dato sendt forsyninger for i alt kr. 461.129,70.

Abbé Pierre's Klunsere vil benytte dette 2 års jubilæum til at sige oprigtig tak til ca. 1.000 skoler, der med dygtighed, ihærdighed, fantasi og offervilje har bidraget til at give 8.000 indiske kammerater kræfter og sundhed. Vor taknemmelighed gælder også alle private bidragydere, der har glædet os ved trofast at støtte forsendelserne.

TØRMÆLK

Foråret 68.

Personlige venner inviterede fru Grete Lauritzen, der er formand for Abbé Pierre's klunser, til Indien i januar måned, for at hun kunne overvære mælkeuddelingen og se resultatet af danske skolars forsendelser. Hendes besøg gjaldt i første række Calcutta, hvor Mother Theresas slumskoler modtager over halvdelen af mælken.

Vi bringer følgende rapport om besøget i Calcutta den 16. og 17. januar og i Madras den 27. og 28. januar samme år.

CALCUTTA.

I en snavset, støvet gyde, der støder op til den stærkt trafikerede Lower Circular Road, så jeg skiltet med 'Missionaries of Charity' - målet for min rejse. Jeg ringede på klokken, og en gammel kone lukkede mig ind. Gårdspladsen var lige spulet, så luften følte næsten sval, og der virkede velgørende stille efter larmen og mylderet på gaden udenfor.

Tre bygninger omgav den lille gårdsplads: hovedbygningen, hvor Mother Teresa bor med sine søstre, en bygning med søstrenes kapel og en lav bygning med forskellige arbejdsværelser og det modtagelsesværelse, hvor jeg nu sad og ventede på Mother Teresa. Jeg nåede lige at se mig om i værelset, hvor der hang en stor tavle med en oversigt over søstrenes forskellige arbejdsgrene i 20 indiske byer. Calcutta er hovedsædet for Mother Theresas virke, og her arbejder 156 søstre. Ordenen består i dag af 342 søstre (hvoraf kun 7 ikke er Indere) og 40 brødre. Mother Teresa opdrager og uddan-

ner bevidst indiske mænd og kvinder til at hjælpe deres landsmænd i slumkvartererne.

Mother Teresa kom ind, lille og spinkel. Hun var klædt i en enkel, hvid, blåkantet bomuldsskjorte, der var hæftet sammen på skulderen med et kors. Man fik straks en umiddelbar følelse af, at hos hende var alting ægte - både hendes venlige smil og hendes udtryksfulde, intelligente øjne udstrålede sand og ægte godhed.

På sin stilfærdige måde fortalte hun, om den danske mælks forbløffende virkning på de indiske børns helbred og om sin dybe taknemmelighed over for danske skoler, der trofast i to år havde gennemført forsendelserne. Man kunne mærke, hvor meget det lå hende på hjerte, at danske skoler skulle forstå, hvor meget deres hjælp betød i en storby som Calcutta, hvor mælk er en mangelvare, der kun kan opdrives på sortbørs til høj pris, og hvor også sukker er stærkt rationeret. 'Un-

derernærede børn, 'forklarede hun, 'har ikke blot svært ved at følge med i skolen, de bliver også meget let syge, og hvis de i længere tid ikke får mad nok, kan deres hjerne tage skade.' Mother Teresa var begejstret for den sukrede, kondenserede mælk, der totalt havde forandret hendes børns tilværelse. Hendes skolebørn får ikke anden mælk end den, de danske skoler sender til dem.

Mælkeuddelingen foregår på skolerne hver morgen ved halv ni-ti' den, før undervisningen begynder. I anledning af mit komme var uddelingen udsat til kl. 10. Mother Teresa foreslog, at vi straks tog hen til de ventende børn. Efter et par minutters gang ned ad Lower Circular Road kom vi til Mother Teresas "Shishu Bhavan" (børnehjem for uønskede børn), hvor også en del af skoleundervisningen foregår.

I dette center hjælper man befolkningen på mange måder. Da vi ankom, stod der foran gitterportens en skare magre, forhutlede mennesker fra det tilstødende slumkvarter Motizhil. Da vi kom ind på gårdspladsen, så vi, at der i den ene ende af den store plads var uddeling af mad fra nogle kæmpegyder. Folk blev lukket ind i hold og fik en portion mad, som de kunne tage med hjem til deres familie i slumkvarteret. Takket være hjælp fra forskellige lande kan Mother Teresa dagligt uddele et måltid til ca. 1.500 familier alene i Calcutta.

I et andet hjørne af pladsen var der uddeling af medicin under ledelse

af en indisk læge. Mother Teresa har i alt 6 klinikker i Calcutta og hjælper hvert år ca. 124.000 mennesker med medicin. Desuden har Mother Teresa en ambulance-klinik for spedalske, der hver uge besøger 7 spedalskhedscentre og giver gratis behandling til ca. 8.000 spedalske.

Midt på gårdspladsen stod skolebørnene, i alderen fra 5 til 12 år, opstillet i lange rækker. De forreste havde krans i hænderne, flettet af cigaretpapir, plastikposer eller af blomster. De hilste mig med strålende smil og med den smukke indiske hilsen, hvor begge hænders fingerspidser berører hinanden — en hilsen, som en af søstrene forklarede mig oprindelig

betød: "Jeg hilser det guddommelige i dig" og "Vi er alle eet". Børnsang nu den indiske nationalsang, hvorefter Mother Teresa oversatte min hilsen fra danske skoler til indisk. Til sidst overrakte to små drenge mig meget højtideligt et kort med de indiske børns tak til danske skoler. Dette kort var et

helt lille kunstværk. Det var smykket med Indiens symbol, lotusblomsten, og med kort af Danmark og Indien. Byerne København og Calcutta var forbundet med hinanden med ordene: UDVEKSLING AF KÆRLIGHED. Som en ekstra hilsen til danske skoler hængte børnene mindst 10 krans om halsen

mælk, og når der nu og da var et barn, der vægrede sig ved at drikke mælken, vidste Mother Teresa, at det var, fordi barnet ønskede at tage mælken med hjem til en syg lille bror eller søster. Mother Teresa blev ikke træt af at fortælle mig om den forvandling, der var sket med børnene i de to år, de havde

på mig, og jeg måtte love at tage kransene med til Danmark.

Nu begyndte mælkeuddelingen. De dåser, der skulle bruges, var stablet på et bord tilligemed nogle spande med rent vand, og søstre uddelte mælkeblanding i plastikbægre og i krus, der var lavet af de tomme mælkedåser. Børnene kunne lide den søde, kondenserede

fæet mælken — en udtalelse, der både glædede og foruroligede mig, for hvad skulle der ske med alle disse glade børn, hvis den ventede danske mælk en dag pludselig udeblev?

Mother Teresa viste mig dernæst selve børnehjemmet, der blev åbnet i 1955, og som har behandlet over 2.000 børn, der var syge af akut underernæring og tuberkulose.

Hovedformålet med dette hjem er imidlertid at tage sig af forældreløse børn og af børn, som er efterladt af deres forældre på jernbanespor, på gaden eller andre steder. En mor afleverede, mens jeg var der, sin velskabte, men radmagre lille pige, fordi hun ikke kunne skaffe mad til hende.

Der var plads til godt hundrede børn, og det var et betagende syn at se disse børn og den kærlige pleje, søstrene gav dem. Det sidst ankomne barn var over 2 måneder gammelt, men lille som et nyfødt barn, magert som et skelet og med et bekymret udtryk i sit lille gammelmandsansigt. I en seng lå der på stribe 5 spædbørn på 3 måneder, sunde og velnærede. Det var dejligt at gå fra vugge til vugge og se børnene ligge og sutte på deres flaske med kondenseret mælk. Det var ganske vist meningen, at den danske mælk udelukkende skulle bruges til skolebørn – men kunne man fortænke Mother Teresa i og så at ville hjælpe disse spædbørn, når hun vidste, hvor afgørende et barns første seks leveår er for resten af livet?

Turen gik videre til børnehavebørn, skoleklasser og klasser, hvor større piger bliver undervist i syning og maskinskrivning for derved senere at kunne klare sig selv. "Det er vort håb og vor trøst," sagde Mother Teresa, "at ingen af vore børn bliver nødsaget til at leve deres liv i slumkvartererne."

Vi forlod "Shishu Bhavan" og tog videre til det tilstødende slumkvarter Motizhil, hvor befolkningen le-

ver i stor fattigdom i usle hytter med mure af kogødning og tage af blik og palmegrene. Gennem åbningen ind til de lave hytter kunne vi se familierne sidde på den bare jord og spise den mad, de havde hentet tidligere på dagen hos Mother Teresa. Disse familier, hvor der ofte er 8 - 10 børn, lever på sultegrænsen, da faderen – når han har arbejde – kun kan tjene 2 - 3 kr. om dagen til familiens underhold.

I den fjerneste ende af kvarteret lå skolens tre lave bygninger om en lille gårdsplads. Undervisningen var i fuld gang i 7 klasseværelser, men ved vor ankomst blev børnene kaldt ud i gården, for at mælkeuddelingen kunne begynde. Også her gav børnene rørende udtryk for deres taknemmelighed, og nogle af børnene dansede for mig.

Vi fortsatte til slumkvarteret Ahiripukur. Skolen bestod ligeledes af 7 klasser, nogle klasser for muhamedanere, andre for hinduer. Her havde børnene indstuderet indiske tempeldanse, og med stor opfindsomhed havde de af beskedne midler forarbejdet de dejligste, farvestrålende dragter. Også her formåede de med ynde og værdighed at give spontant udtryk for deres glæde over mælken.

Om eftermiddagen besøgte jeg Mother Teresas berømteste hjælpearbejde, nemlig hendes hjem for døende, og næste morgen aflagde jeg et sidste besøg på skolerne sammen med en indisk medarbejder fra det dansk-indiske ingeniørfirma LARSEN & TOUBRO, der har gjort en stor indsats for at få mælkesendingerne hurtigt ud af Calcuttas

havn. Derefter tog vi tilbage til klosteret, hvor en søster bragte mig den omhyggeligt førte regnskabsbog, så jeg kunne krydse af, at også de sidste måneders forsendelser var modtaget i god behold.

Mother Teresa fortalte mig, at hun 10 dage senere skulle rejse til Venezuela og dernæst til Genève for at modtage en pengegave. "Er der langt fra Genève til Danmark?" spurgte hun. "Jeg ville så gerne personlig sige tak til danske skoler. Hvis det ikke tidsmæssigt kan lade sig gøre i år, så sig til dem, at jeg kommer næste år, og sig til dem, at jeg kalder mine børn for "condensed children" (i dette ords dob-

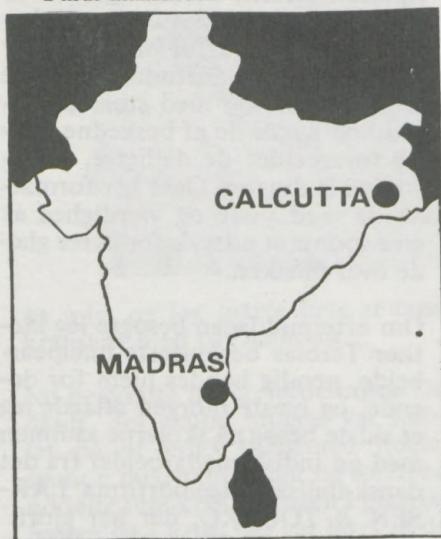
belte betydning: kondenseret og fortættet), fordi den kondenserede mælk har givet dem kræfter og sundhed.

På min rejse i Indien besøgte jeg senere "The Missionaries of Charity" i Delhi, Agra og Madras, der også får mælk til deres børn gennem S. O.S.TØRMELK.

Måske kan man sige, at mælk til 5.000 børn er "en dråbe i havet" i en befolkning på 500 millioner indbyggere – men sjældent har jeg set "en dråbe" blive i den grad udnyttet og være til så stor velsignelse.

Leveret i Indien koster mælken:

1 krus kondenseret mælk:	14 øre
1 krus sødmælk:	11 øre
1 krus halvskummet mælk:	10 øre
1 krus skummet mælk:	8 øre

**FORSENDELSER
AF KONDENSERET MÆLK
OG VITAMINER
TIL 5.000 BØRN
I CALCUTTA:**

278.728 dåser sukret, kondenseret mælk
1.428.000 vitaminpiller
D.V.S. for kr. 287.968,30.

**FORSENDELSER
AF MÆLKEPULVER
OG VITAMINER
TIL CA. 3.000 BØRN
I MADRAS:**

48.720 dåser sukret, kondenseret mælk
4.961 kg sødmælkspulver
2.450 kg halvskummetmælkspulver
29.800 kg skummetmælkspulver
978.000 vitaminpiller
D.V.S. for kr. 173.161,40.

Undervisningsminister Helge Larsen har anbefalet indsamlingen.

"Vi kan slet ikke udtrykke vor taknemmelighed over for jer for al den kærlighed og godhed, I har vist os. Vi har skønnet meget på jeres gavmilde mælke-gave. Den har gjort os raske og sunde og glade. Med lotusblomsten, vort lands symbol, takker vi jer og vil altid huske jer."

Calcutta, 16-1-68.

Uddrag af Alan D. Bergs artikel i det amerikanske udenrigspolitiske tidsskrift "Foreign Affairs", okt. 67.

Erkendelsen af, at dårligt ernærede børn vokser op uden mulighed for at nå deres fulde åndelige og fysiske udvikling, bringer et skræmmende perspektiv ind i teorierne om national udvikling.

Betydningen af denne opdagelse forstås bedst, når vi gør os klart, at to tredjedele af børnene i udviklingslandene lider under en eller anden form for underernæring.

Halvdelen af dødsfaldene i u-landene rammer børn under 6 år. Hovedparten af disse børn dør af infektionssygdomme. Vi ved imidlertid nu, at dødsårsagen ikke er selve infektionen, men i reglen skyldes den tilstand, som det underernærede barn var i, da det blev sygt. Med andre ord dårlig ernæring svækker legemet i en sådan grad, at det er ude af stand til at modstå de infektioner, der ellers kun ville være forbigående.

For en stor del af børnenes vedkommende hæmmer den dårlige ernæring deres vækst. I mange lande er børn på 12 år ikke større end 8 års børn i Europa og Nordamerika. Den indiske ernæringseksperter Dr. C. Gapan oplyser, at i indiske landdistrikter lider 80 procent af børn under skolealderen af dværgagtig vækst.

Meget tyder på, at der er en lignende forbindelse mellem dårlig ernæring i de tidlige år og hæmmet åndelig udvikling. Når mødrene ammer de-

res børn, kan børnene sammenlignes med de bedst ernærede børn andre steder i verden. Men efter 6 måneder, når denne ernæring ikke længere giver tilstrækkelig med proteiner, bliver barnet lidt efter lidt sat tilbage. Resultatet er et betydeligt og ubodeligt tab af kundskaber i de mest kritiske år for åndelig udvikling. Desuden hævder nogle fremragende ernæringsspecialister, at denne skade er uoprettelig, selv om det underernærede barn senere mod forventning skulle få mulighed for god ernæring.

Hvad betyder dette for den nationale udvikling? Ingen har hidtil beregnet, hvor meget dårlig ernæring, der begrænser antallet af produktive år, formindsker produktiviteten og nedsætter modstandskraften over for sygdomme, koster den økonomiske udvikling i et land. Men man kan være sikker på, at det drejer sig om betydelige beløb.

Den indiske statsministers rådgiver, George Verghese, udtalte for nyligt: "Det er meget almindeligt at få at vide, at mange Indere er dovne, sløve og dumme. Vrede, men sande ord — resultatet af dårlig ernæring gennem adskillige generationer... Nationens økonomiske tab som følge af menneskelig svækkelse er aldrig blevet regnet ud. Det må beløbe sig til milliarder af Rupees hvert år..."

M A D R A S

D. 27. januar ankom jeg til Madras, hvor mælken uddeles til 3.000 børn. Sammen med Miss Termeh, der sørger for fordeling af mælken, besøgte jeg de forskellige centre for mælkeudelingen.

Først besøgte vi det glimrende ledede MERCY HOME, der tager sig af hjemløse, syge og invalide børn. Dernæst besøgte vi STELLA MARIS, et meget interessant, socialt center, hvor der dels er et hjem for hittebørn, dels skole for børn fra de tilstødende slumkvarterer. Skolebørnene ventede os og gav samme festlige modtagelse som i Calcutta. Dette center gør samtidig et arbejde for at bringe den studerende ungdom i direkte kontakt med de elendige kår, hvorunder så mange af deres landsmænd lever. Unge piger, der studerer ved Madras' universitet for at blive magistre i sociologi, får praktik i forskellige slumkvarterer under ledelse af dette center. På ar-

bejdslejre har disse studenter forbedret hytterne indvendig, så de er blevet nemmere at holde rene. Vi besøgte nogle af disse kvarterer. Beboerne viste med synlig glæde deres hytter frem — det var tydeligt, at de var stolte over forbedringen. Samtidig med denne materielle hjælp gives der undervisning i børnepassning, ernæring, hygiejne, læsning og skrivning, idet det er målet at opdrage disse mennesker til en dag at kunne hjælpe sig selv.

Den følgende dag besøgte vi andre skoler, deriblandt U-LANDSFØRENINGEN SVALERNES CENTER uden for Madras, hvor ca. 300 børnehavnere og skolebørn får S.O.S.-mælk hver dag. To danske medarbejdere viste os det udmærkede resultat, der er opnået ved undervisning i træskærerarbejde for mænd og batik for kvinder.

Abbé Pierre deltager i Roskilde-aktionen.

*Opfordring til alle
danske skoleelever:*

**GIV 10 ØRE FOR
HVERT ÅR, DU IKKE
HAR SULTET!**

**HUSK GIRO 1321
ABBE PIERRE'S
klunsere
Frimodtsvej 11
2900 Hellerup**

ABBE PIERRES KLUNSERES
TØRMÆLKSKOMITE består af:

Fru Grete Lauritzen (formand)
Stud.mag. Leif Littrup (næstformand)
Fysioterapeut Lise Grønborg (sekretær)
Stud.merc. Birger Hansen (kasserer)
Hospitalslaborant Lene Allerup
Seminarieelev Peter Berthelsen
Civilingeniør Søren Dalager
Stud.mag. Inge Lise Dalager
Fritidspædagog Karen Lise Øhlenschläger
Stud.art. Algot Øhlenschläger

**8.000 indiske børn venter på dansk mælk!
Det koster 25.000 kr. om måneden at hjælpe dem.**

Abbé Pierre's Klunsere arrangerede i efterårsferien 67 i samarbejde med Roskildefonden en klunseraktion i Roskilde, der på en uge indbragte:

42.844.71
- moms 4.006.51
overskud 38.838.20

1/3 af dette beløb gik til ungdomsarbejdet i Roskilde.

2/3 til Abbé Pierre's u-landshjælp.

DET HASTER!

Siden indsamlingen startede i februar 66 har danske skoleelever sendt mælk i 24 måneder for i alt kr. 461.129.70.

Men nu mangler vi penge.

**DET KOSTER 25.000 KR. OMMÅ-
NEDEN AT GIVE 8.000 BØRN ET
GLAS MÆLK OM DAGEN.**

Det afhænger af danske skoler, om disse forsendelser kan blive ved som hidtil.

Vi har nu betalt martsforsendelsen, men vi skal bruge penge til de kommende måneder helt frem til oktober, da vi allerede nu må sikre os, at vi også kan sende mælk i skolernes sommerferie.

Skynd jer! Det haster!

INDTIL DATO OG I FREMTIDEN ARBEJ-
DER ALLE VEDERLAGSFRI.

REGNSKABET ER UDARBEJDET OG RE-
VIDERET AF STATS-AUTORISERET RE-
VISOR.

GAVER ER FRADRAGSBERETTIGEDE!

Orientering

nr. 4

S.O.S.

S.O.S. Tørmælk blev startet i februar 1966, og har i 2½ år sendt regelmæssige, månedlige forsyninger af mælk og vitaminer FRA DANSKE SKOLER TIL INDISKE SKOLER. Der er til dato sendt forsyninger for ialt kr. 583.192,20.

TØRMÆLK

W. H. O. foto

Abbé Pierres Klunsere siger oprigtig tak til ca. 1000 danske skoler, der har gennemført denne effektive, ubrudte ernæring af 8000 børn. Vor tak gælder også alle private bidragydere, der har glædet os med deres støtte.

September 1968

GLEM IKKE INDIENS BØRN

Blandt store katastrofe-indsamlinger til bl.a. Vietnam og Biafra syner SOS Tørmælk ikke af meget. Ydermere er sulten i Indien langt fra nogen nyhed. SOS Tørmælk er ikke en engangs katastrofe-indsamling, idet den kører på tredje år, men lægger vægten på en konstant ernæring af et begrænset antal børn. Dette giver netop en særlig forpligtelse over for disse børn. Fantastiske fremskridt vil ødelægges ved blot nogle få måneders afbrydelse af mælkeforsendelserne. S.O.S. Tørmælk er en katastrofe-indsamling i den betydning, at børnene vil dø, hvis hjælpen udebliver.

Abbé Pierres Klunsere kan ikke gøre mere end at stille et velsmurt organisationsapparat til rådighed. Alle i foreningen arbejder gratis, hvorfor vi kan love den størst mulige udnyttelse af hver 1-krone. Endelig beviser rapporterne fra uddelerne og vore observatører, at al mælken er nået, hvor den skulle: i børnenes maver.

Alle forsendelser er nået frem

Miss Termehr i Madras og Mother Teresa i Calcutta har bekræftet, at hver sending er modtaget og uddelt til børnene.

Civilingeniør Henning Holck-Larsen, direktøren for det dansk-indiske ingeniørfirma LARSEN & TOUBRO, der har afdelinger i Calcutta og Madras, udtaler:

»Jeg håber, at danske givere vil forstå, hvor vigtigt det er at fortsætte denne hjælp. Det er mit absolutte indtryk, at intet går til spilde, og at al den mælk, der sendes fra Danmark, når frem til de børn, som den er bestemt for.«

Skoler kan rekvirere brochurer og plakater ved henvendelse til:

Abbé Pierres Klunsere, Frimodtsvej
11, 2900 Hellerup, tlf. He 1710.

*På Indiens gader sidder børn og voksne
og mangler mad. Og andre går rundt
og tigger. Børnenes maver er tomme,
og andre børn ligger i rendestenens side
og er ved at dø.*

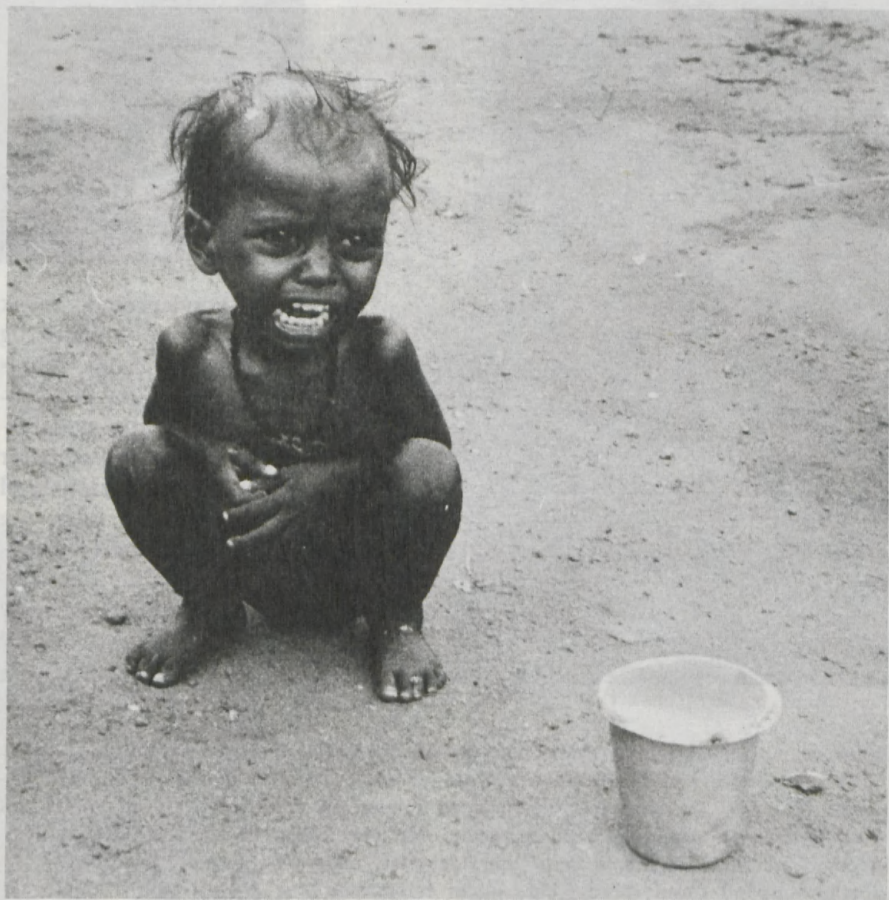
*Men man hjælper dem aldrig.
De må dø.
Men livet er lidelse.*

(Marianne Zander, 11 år)

*For at overvinde
årsagerne til sulten
må der uddannes
gode arbejdere.*

*Men hvordan
kan skolebørn
på sultegrænsen
blive gode arbejdere?*

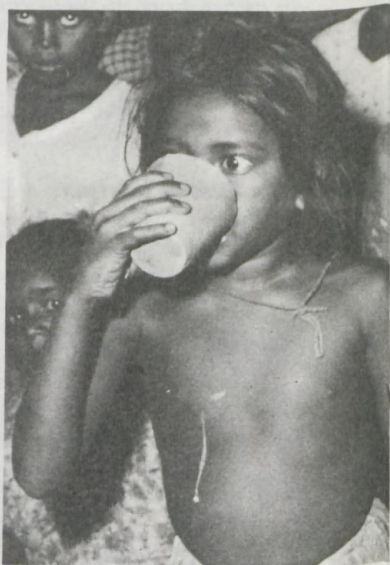
Abbé Pierre

W.H.O. foto

SUNDHED FOR 10 ØRE OM DAGEN

»Den kondenserede mælk har haft en vidunderlig virkning på vore slumbørns helbred, navnlig i tilfælde af alvorlig underernæring. Fra rene skeletter har børnene udviklet sig til normale, sunde børn og har på ny kunnet løbe omkring, tale og le. Alle børnene nyder deres mælk og venter ivrigt på næste glas.«

Mother Teresa

I foråret 68 blev Mother Teresa interviewet i det engelske fjernsyn. Hun sagde bl.a.: »Børnene i vore hjem for uønskede børn er enten børn af ugifte mødre eller forældreløse børn. De er blevet efterladt og samlet op enten af vore søstre eller af politiet eller af tilfældigt forbipasserende, der har fundet et spædbarn liggende på gaden. Undertiden finder vi dem i skraldebøtter, undertiden ligger de indpakket i et stykke avispapir foran vor dør eller under et bussæde ...«

UTALLIGE BREVE VIDNER OM MÆLKENS BETYDNING

Madras d. 12. 4. 68

I går modtog vi papirerne på den næste sending, der denne gang også indeholder sukret, kondenseret mælk. Vi ser ganske særlig hen til denne forsendelse. Med den sukkermangel, vi har i øjeblikket, er den en dobbelt velgerning, men samtidig er faren for tyveri dobbelt så stor som før, så vi sætter vagt ved forsendelsen, indtil den er kommet vel ud af havnen ...«

Calcutta d. 26. 4. 68

Mælken udvirker mirakler hos vore slumbørn, og den må for alt i verden ikke høre op.

Madras d. 12. 5. 68

»Vor varmeste tak for mælken, der i øjeblikket redder hundreder af spædbørn.«

Calcutta d. 13. 5. 68

»Fra alle vore fattige, blinde, invalide, syge, sultende, nøgne og hjemløse børn sender jeg mange hilsener. Jeg kan ikke finde ord for at udtrykke vor taknemmelighed for mælkegaven. Jeres ofre er blevet til sundhed for vore utallige børn.«

Klimaet

Det indiske klima med dets vekslende mellem tørke og oversvømmelser er en stor belastning for landbruget. Nogle af vanskelighederne fremgår af følgende:

Tørke i Nordindien

Et opråb om øjeblikkelig hjælp blev d. 6. juni udsendt til store dele af Indiens befolkning:

I de sidste 6 måneder er der bogstavelig talt ikke faldet regn, og mangelen på drikkevand har skabt ubeskrivelig lidelse. Da bønderne ikke har kunnet få afgrøder, har de ikke penge at købe for. De har måttet sælge alt for at holde sulten fra døren. Endog okserne er solgt simpelthen for at kunne overleve. Mange voksne har forladt deres hjemegn for at finde arbejde. Millioner af børn, syge og gamle sulter og må se døden i øjnene. Hvis bønderne ikke får erstattet deres okser, før regnen kommer, vil de også miste de næste afgrøder.

Calcutta d. 19. juli 68

Kære danske skoleelever.

Her i Calcutta har vi haft en frygtelig regntid med det resultat, at mange familier er blevet hjemløse, da voldsomme vindstød har ødelagt deres hytter.

Jeg er netop vendt hjem fra de oversvømmede arealer, hvor jeg har uddelt mad og mælk. Vandet gik søstrene til midt på livet, da de den første aften gik ud for at uddele kondenseret mælk og brød til de stakkels familier, hvis huse var oversvømmet. Dagligt har vi bragt føde og mælk til tusinder af børn i de oversvømmede kvarterer. Jeg takker hver enkelt af jer for jeres gavmildhed og for alle de ofre, I har bragt, for at kunne sende mælken så regelmæssigt. Jeg håber, I vil fortsætte med at hjælpe Indiens børn. Det er jeres gode eksempel, der får skoleelever i andre lande til at tænke på vore forsømte børn!

M. Teresa.

DER SENDES HVER MÅNED CA. 40.000 LITER MÆLK OG VITAMINER TIL CA. 8.000 UNDERERNÆREDE BØRN I INDIENS SLUM

Forsendelser af kondenseret mælk og vitaminpiller til Calcutta: ca. 5000 børn.

Mælken fordeles mellem Mother Teresas 14 slumskoler, børnehjem for uønskede børn og syge børn i slum-kvarterer.

350.728 dåser sukret, kondenseret mælk,
1.928.000 vitaminpiller. D.v.s. for kr. 365.718,30.

Forsendelser af mælkepulver, kondenseret mælk og vitaminpiller til Madras: ca. 3000 børn.

Mælken fordeles mellem Mother Teresas slumskoler, kommuneskolen, Svalernes småbørnsskole, St. Josephs skole, St. Sebastians aftenskole, Havneskolen, Stella Maris sociale center og Mercy Home.

51.840 dåser kondenseret mælk
4.961 kg sødmælkspulver
2.450 kg halvskummetmælkspulver
31.100 kg skummetmælkspulver
1478.000 vitaminpiller. D.v.s. for kr. 217.473,90.

**Månedlige forsendelser
af mælk og vitaminpiller i
2½ år for ialt kr. 583.192,20**

**Undervisningsminister Helge Larsen har givet
indsamlingen sin varme anbefaling**

Jeg har med interesse fulgt det arbejde, som Abbé Pierres Klunserer har iværksat i danske skoler for at indsamle midler til indkøb af tørmælk til Mother Theresa's slumskoler i Calcutta og Madras. Jeg ved, at den daglige ration af mælk, som børnene fra Calcuttas og Madras' slumkvarterer har fået fra indsamling blandt kammerater i Danmark, har været af overordentlig stor værdi, og jeg vil gerne, så varmt jeg kan, anbefale, at man støtter og gerne udvider denne indsamling af midler til SOS-Tørmælk.

Mælken indeholder:

1 krus kondenseret mælk:

200 kalorier
5 gr. protein
30 gr. sukker
2 gr. mineralsalte

1 krus skummetmælk:

90 kalorier
9 gr. protein
13 gr. sukker
2 gr. mineralsalte

Leveret i Indien koster mælken pr. krus:

kondenseret mælk: 14 øre
sødmælk: 11 øre
halvskummet mælk: 10 øre
skummetmælk: 8 øre

Den 29. februar 1968

Helge Larsen

W. H. O. foto

**1 GLAS
MÆLK
I 300
DAGE
GØR
UNDER-
VÆRKER**

Det er i den seneste tid blevet debatteret, om mælk er det bedste næringsmiddel, man kan sende udviklingslandene. Abbé Pierres Klunsere henvendte sig til ernæringsseksperter *professor, dr. phil. Rich. Ege*, som slog følgende fast:

Mælk er til børn det bedste næringsmiddel, man kan sende fra Danmark, fordi mælk indeholder mange af de vigtigste næringsstoffer i et for børn hensigtsmæssigt mængdeforhold.

Om man sender kondenseret eller skummetmælk må afhænge dels af børnenes behov dels af de praktiske omstændigheder.

Er der tale om hovedsagelig proteinmangel er skummetmælk bedst. Protein er vigtig på grund af børns store vækst. Skummetmælk indeholder flest antal gram dyrisk protein og er desuden det billigste af alle mælkeprodukterne.

Men er der tale om f.eks. en akut farlig svækkelse, kan den kondenserede mælk være mere effektiv. Det store indhold af kalorier vil give børnene en større energi, der bl.a. kan være af betydning for indtagelse af yderligere føde.

En helt anden grund kan også tale for kondenseret mælk i mange tilfælde. Da den sendes flydende på dåser, vil der ikke være nogle problemer med tilberedelsen. Skummetmælk derimod er pulver, som skal opløses. Kan man ikke foretage dette på betryggende måde med rent vand, kan børnene få alverdens sygdomme.

Her, som på mange andre områder, er det nødvendigt, at man retter sig efter de stedliges vurderinger. Faktorer som f.eks. spisevaner kan man ikke sige noget om herhjemme, og det er selvsagt af største betydning, at børnene drikker mælken!

Foruden at være protein- og kalorieholdig er mælkens ernæringsmæssige værdi betinget af et stort indhold af knogledannende salte (calcium fosfat), der er af stor betydning for knoglernes normale udvikling.

Det eneste ømme punkt er, om et glas mælk om dagen er nok!

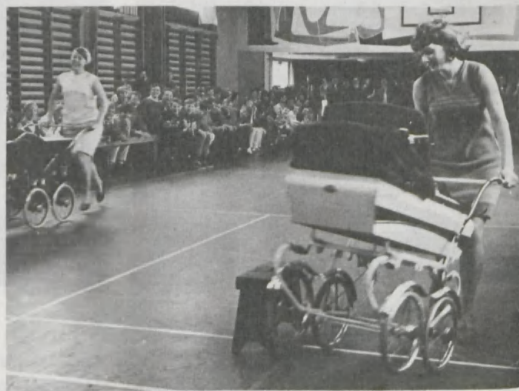
HVORDAN HAR DANSKE SKOLER INDSAMLET OVER 1/2 MILLION KRONER?

Gennem pressen og gennem breve har vi fulgt indsamlingerne på små og store skoler overalt i Danmark fra Grønland til Sønderjylland. Med fantasi, opfindsomhed, dygtighed og udholdenhed er der opnået fantastisk gode resultater. Ofte har en enkelt interesseret lærer eller elev kunnet sætte en stor indsamling i gang, og vi har med undren konstateret, hvor lidt afgørende skolernes elevantal er for bidragets størrelse.

Nogle skoler har gennemført den vanskelige opgave at sende regelmæssig hjælp hver måned enten efter princippet: »giv en ti-øre for hvert år, du ikke har sultet«, eller ved månedlige indsamlinger.

Breve fra skoler og enkelte klasser fortæller om, hvor stærkt den enkelte elev har følt trang til at hjælpe.

Der er mange skoler, landboskoler, højskoler og tekniske skoler, vi gerne ville nævne og takke. Følgende avisomtale af en enkelt indsamling, giver et billede af det forskelligartede initiativ, lærere og elever har udfoldet. Ingen er kommet sovende til de fine resultater . . .

Olympiske lege i Otterup

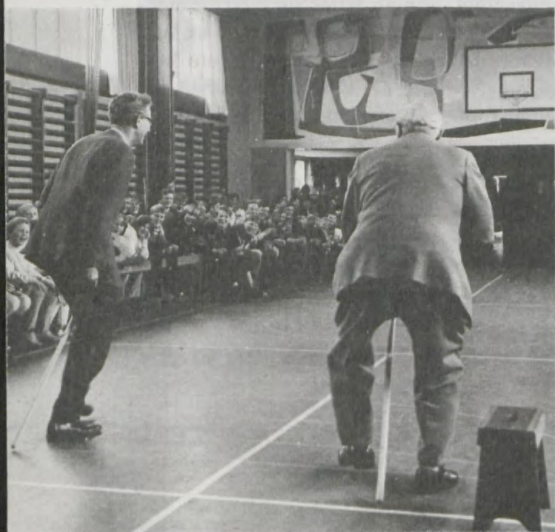
Lærere og elever muntrede sig i går eftermiddags i gymnastiksalen på Otterup kommuneskole, hvor 7. klasse havde arrangeret »Olympiske Lege« til fordel for skolens indsamling til Abbé Pierres Klunsere. Programmet omfattede bl.a. barnevognskapgang for lærerinder med børn, »alfabetisme« Marathon-mavedans for lærerinder, paragrafridning på kæpheste. Imellem konkurrencerne var der underholdning, hvor der gik raslebøsser rundt. Både børn og lærere morede sig dejligt – og der kom masser af penge i kassen.

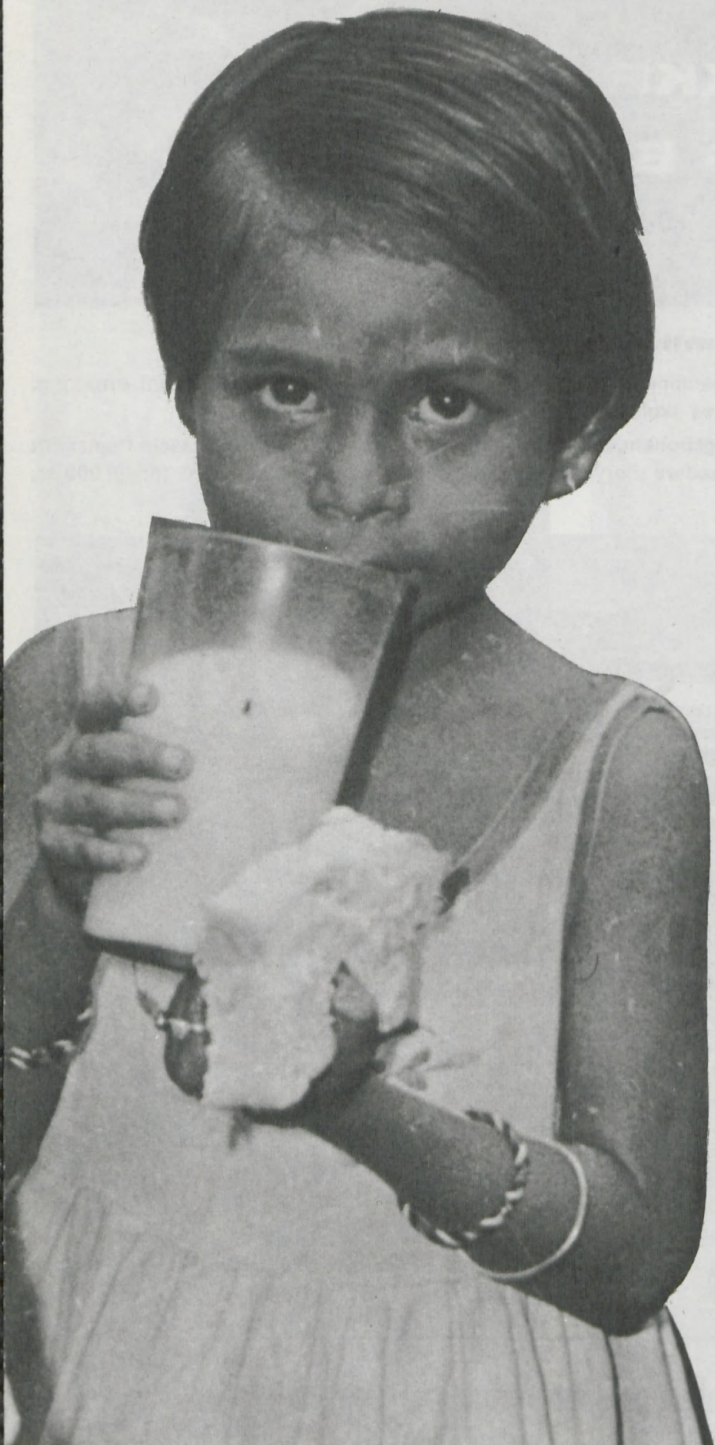
★ ★ ★

HUSK GIRO 1321

S.O.S. Tørmælk
Abbé Pierres Klunsere
Frimodtsvej 11,
2900 Hellerup

GAVER ER FRADRAGSBERETTIGEDE

**ORIENTERING
NR. 5 - MARTS 1969**

S.O.S TØRMÆLK

**HJÆLP
de allermindste,
de fattigste,
de ulykkeligste,
så er I sikre på
ikke at tage fejl.**

Abbé Pierre

GIRO 1321

**S.O.S. tømælk
februar 66 -
februar 69**

S.O.S. TØRMÆLK's hjælpeaktion fra skoler i Danmark til skoler i Indien startede på abbé Pierre's opfordring og har nu fungeret i 3 år uden afbrydelse. Abbé Pierre's Klunser vil benytte dette 3 års jubilæum til at sige oprigtig tak for den glimrende hjælp, vi har modtaget fra over 1.000 skoler fra alle egne af Danmark, lige fra Sønderjylland til Færøerne og Grønland. Denne tak gælder også mange bidragydere og fonde, der har glædet os med trofast støtte.

GLEM IKKE INDIENS BØRN

Denne form for indsamling er særligt forpligtende

Abbé Pierre's idé med tørmælksindsamlingen er at give et bestemt antal børn en konstant ernæring, så de kan få kræfter til at passe deres skole og lære noget.

Resultatet af 3 års konstant ernæringsbehandling er en flok sunde og glade børn. Kolossale fremskridt vil ødelægges ved blot nogle få måneders afbrydelse. Vi kan bevare børnenes sundhed for 20.000 kr. om måneden.

Spædbørn på et par uger er ofte sørgeligt underernærede, da deres mødre ikke har mælk nok til dem. Det er meget sædvanligt, at et 3 måneders spædbarn kun vejer ca. 3 pund. Mødrene bringer deres børn til Mother Teresa, der giver dem kondenseret mælk fra Danmark.

HUSK S.O.S. TØRMÆLK . GIRO 1321

Gaver er fradragsberettigede

Mother Teresa med et nyankommet barn.

Mother Teresa med et barn, der har fået mælken.

»Den kondenserede mælk har haft en vidunderlig virkning på vore slumbørns helbred, navnlig i tilfælde af alvorlig underernæring. Fra rene skeletter har børnene udviklet sig til normale, sunde børn og har på ny kunnet løbe omkring, tale og le. Alle børnene nyder deres mælk og venter ivrigt på næste glas.«

Mother Teresa

Brochurer, plakater, og efter 1. april en film om Mother Teresa's arbejde i Calcuttas slum, kan rekvireres ved henvendelse til: ABBÈ PIERRE's KLUNSERE, Frimodtsvej 11, 2900 Hellerup, telf. HE 1710 - En film fra en international klunserlejr kan lånes hos Statens Filmcentral.

Sundhed for 10 øre om dagen

DER SENDES HVER MÅNED CA. 40.000 LITER MÆLK OG 200.000 VITAMINPILLER TIL CA. 8.000 UNDERERNÆREDE BØRN I INDIENS SLUM

Forsendelser af kondenseret mælk og vitaminpiller til Calcutta: ca. 5.000 børn.

Mælken fordeles mellem Mother Teresas 14 slumskoler, børnehjem for uønskede børn og syge børn i slum-kvartererne.

Forsendelser af mælkepulver, kondenseret mælk og vitaminpiller til Madras: ca. 3.000 børn.

Mælken fordeles mellem Mother Teresas slumskoler, kommuneskolen, Svalernes småbørnsskole, St. Josephs skole, St. Sebastians aftenskole, Havneskolen, Stella Marias sociale center og Mercy Home.

**Månedlige forsendelser af
mælk og vitaminpiller i
3 år for ialt 704.000 kr.**

Mælken indeholder:

1 krus kondenseret mælk:

200 kalorier
5 gr. protein
30 gr. sukker
2 gr. mineralsalte

1 krus skummetmælk:

90 kalorier
9 gr. protein
13 gr. sukker
2 gr. mineralsalte

Leveret i Indien

koster mælken pr. krus:

kondenseret mælk:	14 øre
sødmælk:	11 øre
halvskummet mælk:	10 øre
skummet mælk:	8 øre

Hvorfor S.O.S. tørmælk?

Det er en livsbetingelse for de indiske børn, at mælken fortsætter. Vi opfordrer indiske og danske skoleelever (under 15 år) til at hjælpe os med vor propaganda. Indsend tegninger (sort/hvid eller i farve) med indiske motiver inden 15. maj til postbox 50, 2830 Virum.

Undervisningsminister Helge Larsen har givet indsamlingen sin varme anbefaling

Den 29. februar 1968

Jeg har med interesse fulgt det arbejde, som Abbé Pierres Klunsere har iværksat i danske skoler for at indsamle midler til indkøb af tørmælk til Mother Teresa's slumskoler i Calcutta og Madras. Jeg ved, at den daglige ration af mælk, som børnene fra Calcuttas og Madras' slumkvarterer har fået fra indsamling blandt kammerater i Danmark, har været af overordentlig stor værdi, og jeg vil gerne, så varmt jeg kan, anbefale, at man støtter og gerne udvider denne indsamling af midler til S.O.S.-Tørmælk.

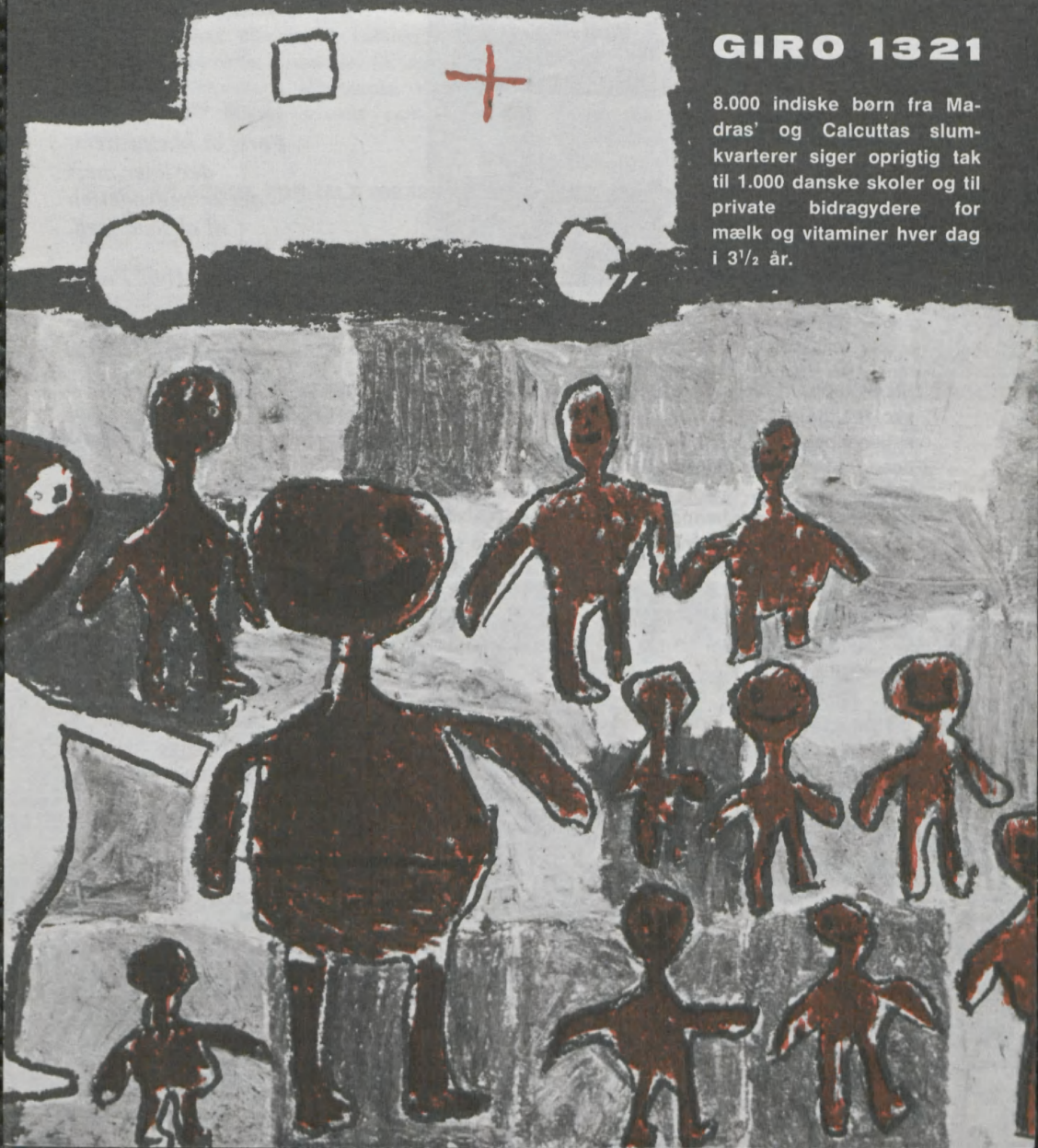
Helge Larsen

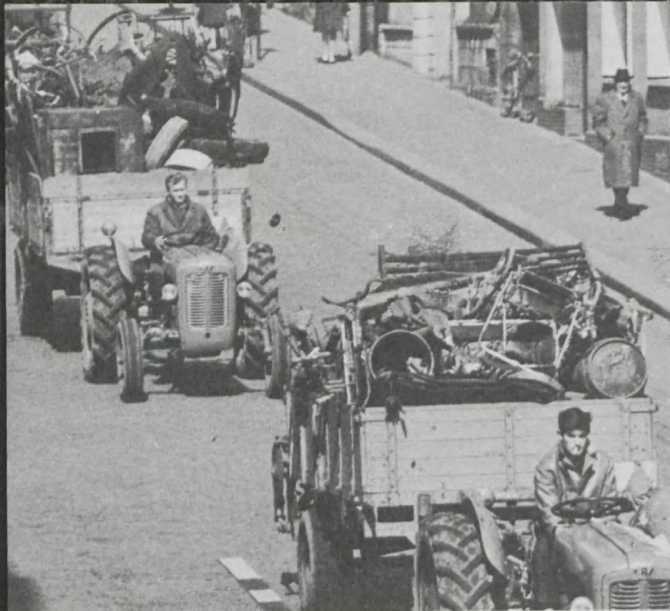
ORIENTERING NR. 6
SEPTEMBER 1969

S.O.S TØRMÆLK

GIRO 1321

8.000 indiske børn fra Madras' og Calcuttas slumkvarterer siger oprigtig tak til 1.000 danske skoler og til private bidragydere for mælk og vitaminer hver dag i 3½ år.

GLEM IKKE INDIENS BØRN

*Først at hjælpe dem,
der lider mest
– det er begyndelsen
til al sand fred.*

Abbé Pierre

Siden februar 1966 har Abbé Pierre's Klunsere formidlet hjælp fra skoler i Danmark til skoler i Indien. Princippet i indsamlingen har været, at man har stillet et frivilligt organisationsapparat til danske skolars rådighed og garanteret gennem kontakter og private besøg, at den udsendte mælk havner, hvor den skal, nemlig i børnenes maver.

I disse 3½ år har Indien som sædvanligt været hjemsoget af oversvømmelser og tørke og den deraf følgende mangel på fødevarer. Tusinder af børn er døde af sult, og tusinder har taget skade både åndeligt og legemligt på grund af sulten og dens følger.

Men fordi vi ikke kan hjælpe alle Indiens børn, skal vi så afholde os fra fortsat at hjælpe de 8.000 børn, som vi i 42 måneder har kunnet sikre en regelmæssig ernæring og dermed en regelmæssig skolegang?

Vi kan hjælpe dem for 20.000 kr. om måneden, og kommer der flere penge, kan vi hjælpe endnu flere.

I denne sommer har De internationale Klunserlejre været afholdt i Danmark. Forhåbentlig har ingen kunnet undgå at opdage dem. Siden 1. juli har over 6000 unge fra mere end 20 nationer arbejdet i omkring 70 danske byer. Overalt har de indsamlet velfærdssamfundets kasserede overskud for at omsætte det til værdier for mennesker i u-lande. Lejrene har været en stor succes, men foreningens arbejde tilsvarende større. I midten af september lukker den sidste lejr og inden jul håber vi at kunne have det færdige regnskab klart. Der er således stadig meget arbejde, og vi må se i øjnene, at vores indsats indenfor S.O.S.-TØRMÆLK i efteråret desværre højst sandsynligt bliver mindre end sædvanlig. Foreningens medlemmer er alle stærkt engagerede i klunserlejrene, og de har jo kun fritiden til rådighed. Vi beder dig derfor bære over med os, hvis »det velsmurte organisationsapparat« skulle knirke lidt i de kommende måneder. Vi gør, hvad vi kan, men ansvaret for at børnene i Indien fortsat skal få mælk og vitaminpiller bliver fuldt og helt dit. At hjælpen kommer sikkert derud, garanterer vi selvfølgelig stadig for.

HVER MÅNED SENDES CA. 40.000 LITER MÆLK OG 200.000 VITAMINPILLER TIL CA. 8.000 UNDERERNÆREDE BØRN I CALCUTTA OG MADRAS.

I Calcutta fordeles mælken mellem Mother Teresas slumskoler, børnehjem for uønskede børn og syge børn i slum-kvarterer. I Madras fordeles mælken mellem Mother Teresas slumskoler, kommuneskolen, Svalernes småbørnsskole, St. Josephs skole, St. Sebastians aftenskole, Havneskolen, Stella Marias sociale center og Mercy Home.

PÅ 3½ ÅR SENDT FOR IALT 809.626 KR.

Skoler kan rekvirere brochurer ved henvendelse til

**Abbé Pierres Klunsere
Frimodtsvej 11
2900 Hellerup**

Alle arbejder vederlagsfrit og regnskabet udarbejdes og revideres af en statsautoriseret revisor.

HUSK GIRO 1321

Tegnings-indsamlingen på danske og indiske skoler sluttede d. 1. juni, og en bog med de bedste tegninger vil udkomme inden jul. Det er første gang, danske skoleelever bidrager til oplysning om u-landsproblemer, og vi håber, at disse tegninger vil vække forståelse for, **hvorfor** den regelmæssige ernæring af indiske børn må fortsætte.

Filmen »Mother Teresa og Indiens fattige« kan lånes af Statens Filmcentral, der har 20 kopier. Filmen, som har dansk tekst, viser forskellige grene af Mother Teresas hjælpearbejde overfor den indiske slumbefolkning og samtidig de usle forhold, hvorunder de indiske børn lever.

Karin (12 år), Skringstrup skole, skriver:
»Vi så filmen. Da filmen var slut, fik jeg indtrykket af, at mange folk syntes vældigt godt om den. Jeg selv syntes, den var så god, at jeg får lyst til at tage derned, men det går nok ikke, for jeg er for lille til at kunne gøre nogen nytte dernede. Vi fik indtrykket af, hvordan folk lever i Indien.«

GAVER ER FRADRAGSBERETTIGEDE

Opfordring til alle danske skoleelever: Giv 10 øre for hvert år, du ikke har sultet.

Eksempler på at danske skoler ikke er kommet sovende til den hjælp, de har ydet:

Thyregod kommuneskole har hjulpet indiske børn ved at tilbyde følgende arbejde: grave have, brænde affald, arbejde i marken, passe børn, passe husdyr, løbe ærinder, gøre rent, pudse sko, vaske op, vaske vinduer, vaske bil, køre roer, feje fortov og meget andet.

Baptisternes Højskole, Kalø Landbrugsskole og flere kostskoler har spist grød en dag om måneden i nogle måneder og givet de penge, der er sparet, til S.O.S.-TØRMÆLK.

Søllested skole har arrangeret S.O.S.-TØRMÆLK-fest og skriver til os:

»Vi havde et stort ønske om samarbejde mellem skole og forældre på så mange områder som muligt. Der blev dannet en festkomité bestående af 20 forældre og lærere. Festen forløb på bedste måde, og når man tager i betragtning, at skolens

elevantal er på 105 elever, må overskuddet på kr. 1.127,15 siges at være pænt.

Konklusion – Folk har ikke noget imod at yde noget til et godt formål, hvis man får noget for pengene.»

Usædvanligt initiativ. En 15-årig elev, Edna Brockie, på Asserbohus kostskole har helt alene startet en indsamling blandt skolebørn og voksne i Thorshavn samt i enkelte færøske bygger. Resultatet af denne indsamling blev 6.850 kr.

Oplysning om indiske forhold. På talrige skoler har Abbé Pierre's klunsere fortalt om indiske børns levevilkår og om betydningen af den regelmæssige ernæring.

På **Skovgårdsskolen, Søndersøskole, Toreby Centralskole** og flere andre skoler har S.O.S.-TØRMÆLK-brochurer været brugt til et tværfagligt gruppearbejde om Indien.

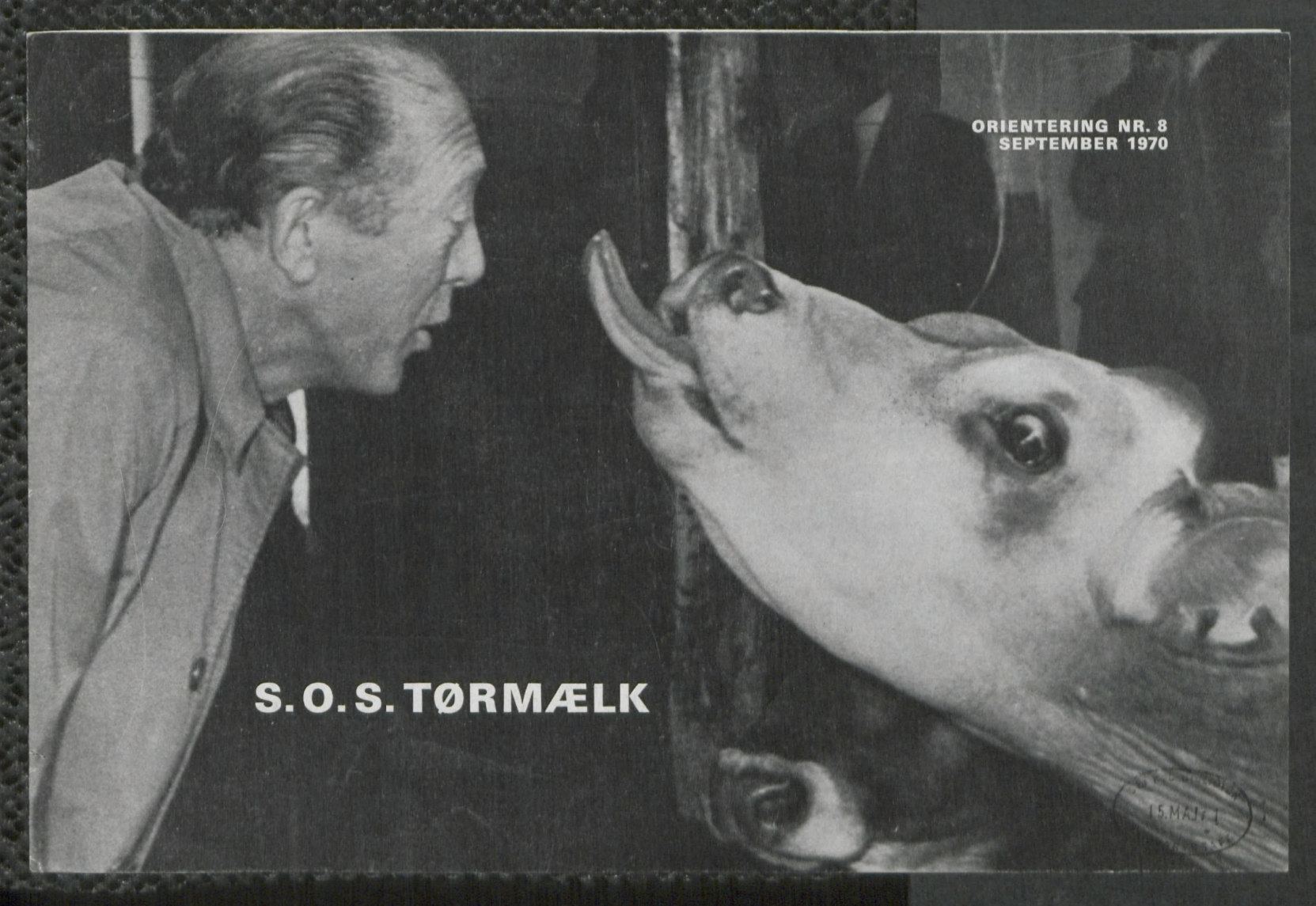
Undervisningsministeren skriver:

Den 29. februar 1968

Jeg har med interesse fulgt det arbejde, som Abbé Pierres Klunsere har iværksat i danske skoler for at indsamle midler til indkøb af tørmælk til Mother Teresa's slumskoler i Calcutta og Madras. Jeg ved, at den daglige ration af mælk, som børnene fra Calcuttas og Madras' slumkvarterer har fået fra indsamling blandt kammerater i Danmark, har været af overordentlig stor værdi, og jeg vil gerne, så varmt jeg kan, anbefale, at man støtter og gerne udvider denne indsamling af midler til S.O.S.-TØRMÆLK.

Kelgehanen

ORIENTERING NR. 8
SEPTEMBER 1970

S.O.S. TØRMÆLK

15. MAJ 1970

»Det er med god grund, at Indiens køer er hellige. I hungerperioder har mælken været forudsætningen for, at tusinder af børn kunne overleve. Børn sulter i Indien også i dag. Selv den bedste medicin kan ikke redde syge børn, hvis de stadig må sulte. Tilskud af mælk og vitaminer kan redde børn fra at blive syge og være med til at helbrede dem, der allerede er det.

Hver eneste skoleelev i Danmark kan være med til at hjælpe nødlidende kammerater på den anden side af vor fælles jord.

Selv en beskednen praktisk indsats kan være mere værd end dyre ord om menneskelighed og forståelse. Den fremtid, der bare tales om, kommer alt for mange af Indiens børn ikke til at opleve.

Hver dag dør der tusinder af børn, der ikke behøvede at dø. Nogle af dem kan **du** redde.«

Thomas Sigsgaard, professor

»Spildt mælk«

På en lægekongres i København i juli måned kom nogle læger til det resultat, at mange voksne i u-landene ikke kunne tåle mælk, mens alle læger var enige om mælkens store betydning for spædbørn, småbørn og skolebørn. Denne diskussion om mælk har givet anledning til mange misforståelser og til mange vildledende avisartikler med overskriften »Spildt mælk« og »Det er mælk – det er sundhedsfarligt?« Vi har derfor henvendt os til overlæge, dr. med. A. Harrestrup Andersen, der er specialist i mave- og tarmsygdomme, og børnespecialisten overlæge, dr. med. B. Friis-Hansen, der leder Rigshospitalets afdeling for nyfødte. Begge anbefaler vore forsendelser og fremhæver mælkens ganske særlige betydning for børns ernæring.

»Beskæmmende hvis børn ikke kan få mælk«

»Den sidste tids avisskriverier har søgt at latterliggøre det arbejde, der gøres for at hjælpe underernærede børn i troperne ved at sende mælkepulver. Denne kampagne synes at bero på en misforstået tolkning af videnskabelige undersøgelser, der har vist, at store dele af den voksne befolkning i u-landene ikke mere har det stof (laktase) som i fordøjelseskanalen nedbryder mælkesukker. Dette er for så vidt rigtigt, men spiller i praksis ingen større rolle, medmindre man drikker et par liter mælk på én gang. Alt dette er forøvrigt slet ikke sagens kærnepunkt, som er, at **mælkepulver er en af de bedste og billigste proteinkilder, der findes, hvortil kommer at mælkepulver er holdbart og let at transportere.** Endelig sendes det først og fremmest ud til børnene, som er den befolkningsgruppe, der er mest udsat for at lide af proteinmangel. Dårlige børn kan også tåle mælk og selv ved behandlingen af de sværeste tilfælde af underernæring, som må indlægges på hospitalerne, benytter man verden over en kost, hvis hovedindhold er »skummetmælkepulver«. Den der, som undertegnede, har set børn i afsides egne af Afrika, som på fastende hjerte må vandre 5–10 km for at komme i skole, og som eneste måltid dér kan få mælk, vil føle det beskæmmende såfremt nogle af børnene i fremtiden ikke kan få denne mælk på gr. af en dansk avispolemik. Derfor disse linier.«

Bent Friis-Hansen, dr. med.

Hvad siger man i Indien om mælken?

Calcutta, den 20. juli 1970: »Vi kan med sandhed sige, at denne mælk er absolut nødvendig. For mange af børnene er mælken deres eneste proteinkilde. Børnene får daglig $\frac{1}{4}$ liter mælk fra skoler i Danmark og 1 skive brød fra skoler i England, og dette er ofte deres eneste måltid. Hvis forældrene selv skulle betale mælken til deres børn, ville det koste hele deres dagløn.

Mother Teresas rapport den 20. juli 1970 fra børnehjemmet i Bangalore, der er bygget for midler fra Abbé Pierres internationale klunserlære i Danmark 1969: »Da vi besøgte slumkvartererne i Bangalore, fandt vi i slumhytternes mørke rum mange underernærede, syge og vanføre børn. Forældrene havde måttet efterlade dem der, mens de tog på arbejde fra 8 morgen til 6 aften for at tjene en ussel dagløn på 1 kr. eller lidt mere til familiens underhold. Børnehjemmet i Bangalore

er bygget for at pleje disse børn og give dem den ernæring, de behøver for at komme til kræfter.«

Stella Maris sociale center i Madras oplyser:

»Indien har 83 millioner børn under skolealderen. Af disse børn lever 68 millioner i 600.000 landsbyer spredt over hele Indien. Man er i gang med et ernæringsprogram for disse landsbyer, men centralregeringen og de enkelte staters regeringer har hidtil kun kunnet hjælpe 20.000 landsbyer.

Af landsbyernes børn under skolealderen lider 60 pct. af protein- og kaloriemangel, der undertiden medfører varig standsning af deres udvikling.

Alene i Sydindien bliver ca. 12–15.000 børn blinde hvert år på grund af A-vitaminmangel.«

Hjælp
de allermindste,
de fattigste,
de ulykkeligste,
så er du sikker på
ikke at tage fejl.

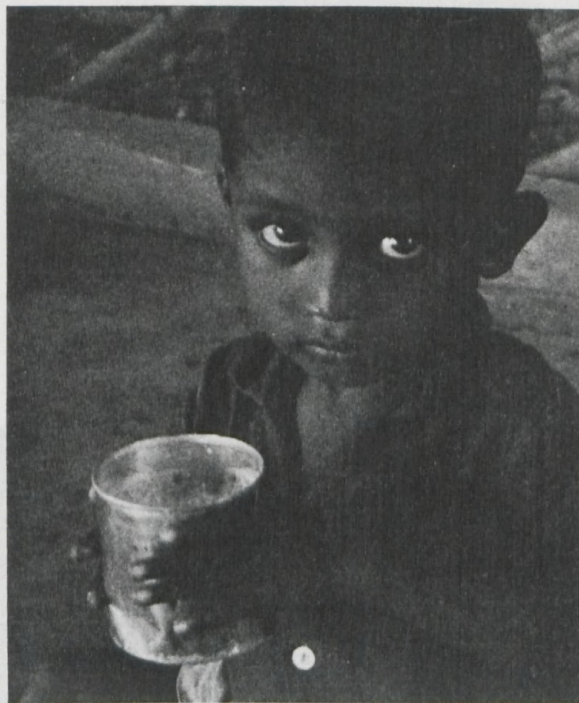
Abbé Pierre

Vi har med stor interesse fulgt skolernes forskellige former for indsamling. Vi takker for opfindsomhed, udholdenhed og glimrende hjælp. Takket være trofast indsats fra både skoler og private interesserede har vi i 4 1/2 år kunnet sende 8.000 indiske børn mælk og vitaminer for ialt 1.066.447 kr. **Det koster 21.000 kr. om måneden at give alle disse børn mælk og vitaminer hver dag.** I forbindelse med mælkeuddelingen får mødre vejledning i barnepleje, og børnene bliver lægeundersøgt.

Skoler kan rekvirere brochurer og plakater ved henvendelse til Abbé Pierres Klunsere og låne en Mother Teresa-film og en klunserfilm af Statens Filmcentral.

S. O. S. TØRMÆLK
GIRO 1321 (Gaver er fradragsberettigede)

Fot. Abbé Pierre

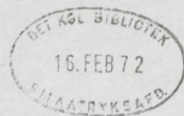
ABBE PIERRES KLUNSERE
FRIMODTSVEJ 11, 2900 HELLERUP

S.O.S. TØRMÆLK

ORIENTERING NR. 10 – SEPTEMBER 1971

Det har været en stor opmuntring at se, hvorledes interessen for S.O.S. TØRMÆLK har kunnet vedligeholdes i 5½ år. Vi sender stadigvæk hver måned for 27.000 kr. mælk og vitaminpiller til 8.000 børn i indiske slumkvarterer. Der er ialt sendt forsyninger for 1,4 million kroner, der er indkommet fra skoler og private gavegivere. Abbé Pierres Klunsere takker alle, der har muliggjort disse forsendelser.

Siden vor sidste udsendelse har Indien indenfor sine grænser oplevet vor tids største flygtningekatastrofe. Den indiske regering og private organisationer har sat store hjælpeaktioner igang, men det fattige Indien er ved at bryde sammen under det stærke psykiske og økonomiske pres.

Ca. 7 millioner udhungrede, subsistensløse flygtninge fra Østpakistan befinder sig nu i Vestbengalen, navnlig i grænsedistrikterne. Store skarer er trængt ind i den overbefolkede havneby Calcutta, der i forvejen mangler husly, mad og medicin til mange af sine 12 millioner indbyggere. Deres tilstedeværelse har skabt uro og lovløshed og tæret på levnedsmidlerne.

S. O. S. TØRMÆLK kan ikke i denne situation svigte de 5.000 børn i Mother Teresas slumskoler og børnehjem. Hvad den daglige mælk betyder for børnene, får man et indtryk af gennem Mother Teresas ord til journalist Finn Marc, da han i maj besøgte børnehjemmet i Calcutta: »Dansk tømælk har reddet børnene her. De danske skolebørn samler ind hvert år og sender os tømælk og vitaminpiller. Uden deres gave ville de fleste af disse spædbørn dø mellem vore hænder.«

Mother Teresa og hendes hjælpere tager aktivt del i flygtningearbejdet, og vi håber at vi i den nærmeste fremtid også vil kunne sende hjælp til nogle af de hårdt ramte flygtningebørn.

Vi er imidlertid bekymrede over, at vi sidste år kunne mærke en vis nedgang i bidragene på grund af de store officielt betonedede indsamlinger. Samtidig steg omkostningerne ved vore forsendelser med 2.000 kr. pr. måned.

Vi håber på stor tilslutning fra danske skoler og kan garantere for, at hjælpen kommer i de rette hænder. Der er hårdt brug for den.

Rapport om ernæringsituationen i verden

udarbejdet af dr. K. V. Bailey, Manila, ernæringskonsulent hos WHO:

Hvert andet barn i u-landene dør før skolealderen

På grund af dårlig eller mangelfuld ernæring nedsættes børnenes naturlige modstandskraft, så normalt ufarlige sygdomme bliver dødelige. Trods de anstrengelser, der gøres for at forbedre folkesundheden i u-landene, overlever kun halvdelen af børnene til skolealderen. De overlevende når sjældent deres fulde udvikling i fysisk og psykisk henseende, og hovedårsagen er ernæringsituationen.

Underernæring før fødslen

Underernæringen begynder allerede før fødslen for disse børn. Det bliver stadig mere tydeligt, at underernærede mødre føder børn, der i ni måneder har befundet sig i en tilstand af underernæring. Få lande er tilstrækkelig opmærksomme på ernæringsproblemet. I nogle udviklingslande daler forbruget og produktionen af fødevarer pr. indbygger stadig, hvilket forårsager stadig flere tilfælde af sygdomme som følge af protein- og kaloriemangel.

Iflg. Berl. Tid. d. 25.7.71.

Indiens fattige bliver fattigere og fattigere

Dette er konklusionen af en rapport »Fattigdommen i Indien«, udarbejdet i 1971 af indiske økonomer.

Der fremhæves bl.a. to årsager:

1. Kun den øverste middelklasse og de rige på landet har fået fordele af fremskridtene i landbruget, »den grønne revolution«.
2. De fattige på landet må tage til byerne, hvor det er næsten umuligt at finde arbejde.

Rapporten skriver om **ernæring:**

For at overleve kræves et mindstemål af mad. Ernæringseksperter regner med 2.250 kalorier samt et mindstemål af proteiner om dagen pr. person. En sådan kost koster årligt pr. indbygger

kr. 324 i landdistrikterne og

kr. 486 i byerne.

MEN 40 pct. af landbefolkningen og 50 pct. af bybefolkningen lever under denne minimumsgrænse. Af Indiens befolkning på 532,7 millioner mennesker lever 223,5 millioner på sultegrænsen eller derunder.

Eksempler på børn, der får mælk fra danske skoler:

Irudayam var 18 dage gammel da han kom til børnehjemmet Stella Maris i Madras. Han var meget svag, da han blev født, men kom til kræfter, da han fik kondenseret mælk. Nu er han 12 måneder, kvik og sund.

Irudayams forældre tjener tilsammen 52 kr. om måneden.

Moderen sælger gamle aviser og tjener 6 kr. om ugen.

Faderen, der er syg, tjener 7 kr. om ugen ved tilfældigt arbejde. Før han blev syg, tjente han 21 kr. om ugen som rickshaw-kuli.

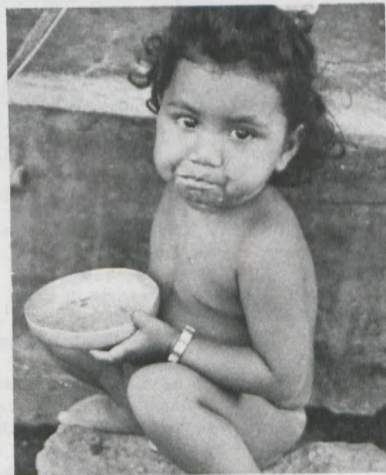
Seeni var 1 år, da han kom til børnehjemmet. Han var stærkt underernæret på grund af protein-kaloriemangel. Nu er han en sund dreng på 3 år, der drikker 3 krus skummetmælk om dagen.

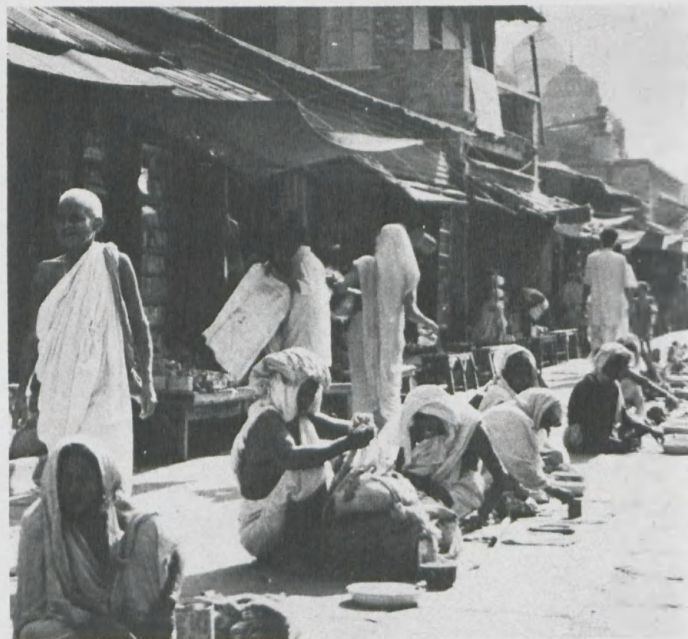
Seenis forældre tjener tilsammen 56 kr. om måneden.

Moderen har plads i huset og får et måltid om dagen og 2 kr. om ugen.

Faderen er skrædder og tjener 12 kr. om ugen.

For denne løn skal der skaffes mad til 8 børn.

I **Madras** fordeles mælken til 3.000 børn i børnehjem, hospitaler og skoler.

I **Calcutta** fordeles mælken til 5.000 børn i Mother Terasas slumskoler og børnehjem i 24 indiske byer.

1 krus kondenseret mælk, leveret i Indien, koster 19 øre

1 krus skummetmælk, leveret i Indien, koster 10,5 øre

1 vitaminpille, der indeholder Vitamin A, B, C, D, E og K, koster 1 øre.

Pastor Ole Christiansen skriver om sit besøg i Calcutta:

Det tog næsten pusten fra en – synet af de hundreder af små skure af bølgeblik, bambus og pap, som lå klinet op ad hinanden på de enorme jernbaneterræner uden for Calcutta. I disse rønner mellem sporene, i larm og snavs og elendighed, havde tusinder af mennesker deres hjem.

Og da man trådte ud på perronen på Sealdah banegården og zig-zaggede sig ud og ind mellem de familier, som boede der, familier, hvis eneste holdepunkt i denne verden var et par kvadratmeter fliser, og gjorde sig klart, at her fødtes og døde mennesker, her voksede børn op – ja, så havde man ikke ord for, hvad man følte. Midt i al denne nød var det en opmuntring at møde en kristen indsats. Vi standsede foran to store grå bygninger på Lower Circular Road og blev modtaget af venlige søstre fra Mother Terasas orden.

Det var hende, der i sin tid oprettede det berømte hjem for døende. Men her var det de forladte børn, det gjaldt. Daglig finder man i Calcutta børn, som er efterladt af deres forældre. Undertiden er de døden nær af sult. Mother Teresa havde her skabt et hjem for adskillige hundreder af disse børn.

Vi besøgte børnehjemmet, hvor søstrene med uendelig omsorg værner de små væsener, de får bragt ind – nogle hjerneskadet af mangel på ernæring, fordi de for sent kom under søstrenes pleje.

Med beskæmmelse hørte man om søstrenes taknemmelighed for den tørmælk, de havde fået fra Danmark gennem danske skoler og Abbé Pierres klunsere.

Hvor havde vi meget at undvære, hvis vi ville!

Og vi gik gennem den store skolebygning, hvor selv korridorer og trappeskakter var i brug til undervisning. Gennem sale, hvor unge mødre sad og lærte syning eller maskinskrivning.

Ca. 1.000 skoler har udvist den allerstørste opfindsomhed med at indsamle penge. Vi nævner nogle eksempler:

Avisindsamling – loppetorv – arbejde i hus og have – bogauktion – legetøjsauktion – salg af elevernes digte og tegninger – salg af u-landsbogen »må jeg bede om en rotte« – Indiens-udstilling – kunstudstilling – kirkekoncert – filmforevisning – skolekomedie – skolefest – fastelavnsfest – julefest – salg af juletræer og juledekorationer – konkurrence mellem forældre og elever – håndboldkampe – fodboldkampe – mælkepop – pølsebod – frugtbod – salg af sodavand og æbleskiver – sokkebal – pigtrådsbal – tombola og fiskedam – bankospil – basar – kostskoler har indført grøddage – bidrag af lommepege (10 øre for hvert år, man ikke har sultet).

Brev fra børnene i Christiansø skole:

»Alle børn på Christiansø – ikke kun skolebørnene – samlede fastelavns mandag ind til S. O. S. TØRMÆLK ved at gå fra hus til hus med en plakat, hvor der stod, hvad vi samlede ind til. Vi blev enige om at foreslå, at Abbé Pierres klunsere opfordrede børn landet over til at gøre det samme. Vi håber, I må få mange penge ind hver dag.«

Brev fra Præstelundskolen, Brande:

»Vi står alle sammen om opgaven elever, lærere og forældrekreds, så æren for resultatet tilfalder ikke enkeltpersoner men os alle. Fra skolens side føler vi, at vi slår to fluer med et smæk. Dels samler vi penge ind til et godt formål, som vi føler en forpligtelse overfor, dels

får vi lejlighed til at samle en del forældre til et arrangement, hvor der ikke programmæssigt snakkes »skole«, men hvor vi søger at skabe en festlig stemning, selv om baggrunden er alvorlig nok. Vi håber, at vi endnu mange år kan samles om opgaven, og vi takker for den støtte, vi modtager i form af publikationer m.m. fra klunserne.«

Skoleindsamlinger følges op af pressen:

Næstved Tidende, d. 18. maj 1971 : »Ørslev skole var i lørdags rammen om en basar til fordel for indiske børn. Inden basaren, hvor mange forældre og børn var mødt op, har børnene arbejdet med Indiens-opgaver, hvor de gennem film, tegninger og bøger har fået indblik i Indiens kultur, historiske udvikling og sociale status. Til selve basaren strømmede det ind med gaver, der både stammede fra forældre og andre interesserede. Forældrene kunne, efter at have besøgt tombo-laen, fiskedammen m.m., gå ind i »New Delhi bar«, hvor man kunne læse sig i sommervarmen.

Arrangementet blev en stor succes ikke mindst på grund af det store besøg. Ved indgangsdøren fik de fremmødte forøvrigt uddelt små pjecer om Indien, fremstillet af Abbé Pierres klunsere. Overskuddet fra basaren er opgjort til 2.052,87 kr.« Vi tilføjer, at skolen har 134 elever.

2 skoler er nået op på bidrag nr. 50:

C. la Cours skole i Randers og Staby skole pr. Ulfborg.

9 skoler har sendt over 30 bidrag:

St. Paul skole, Bergen. Bangsbostrand skole, Frederikshavn. Esbjerg Realskole, Esbjerg. Gammelby skole, Esbjerg. Institut St. Joseph, København. Katolsk Centralskole, København. St. Knuds skole, Århus. Svaneke skole. Toftevangskolen, Birkerød.

Årets største enkeltbidrag:

er kommet fra den franske skole, Institut St. Joseph, København, der sendte overskuddet af skolens julemarked på ialt kr. 9.234,50.

Usædvanlig indsats på Færøerne:

Seminarieelev Julia Johannesen fra Føroya Læraraskuli, Torshavn, har holdt foredrag på færøske skoler om S. O. S. TØRMÆLK med det resultat, at syv skoler sendte 7.800 kr.

En dynamisk komité i Stenløse og Frederikssund

har støttet tørmælk ved basar, kirkekoncert, ved salg af børnetand-børster og ved salgsbod i forbindelse med Vikingspillene. Ialt 12.821,00 kr.

Ny film om Mother Teresa

Vi gør opmærksom på, at TV i løbet af efteråret 1971 viser en farvefilm om Mother Teresas arbejde. Filmen, der er optaget af det engelske fjernsyn, bringer bl.a. billeder af uddelingen af mælk fra Danmark i slum-skoler og børnehjem.

Den engelske udgave af filmen (16 mm: spilletid 50 min.) egner sig til lærere og større elever samt til foreninger og kan lånes af Statens Filmcentral fra 1. november.

Sammestemt kan man låne filmen »Mother Teresa og Indiens fattige« (med dansk tekst) og en klunser-film fra Italien.

Brochurer, plakater og en vandreudstilling (sidstnævnte må bestilles i god tid) kan rekvireres ved henvendelse til

**ABBE PIERRES KLUNSERE
FRIMODTSVEJ 11, 2900 HELLERUP**

gaver er fradragsberettigede

S.O.S. tørmælk - giro 1321

S.O.S. TØRMÆLK

ORIENTERING NR. 11 – FEBRUAR 1972

S.O.S. TØRMÆLK har i januar 1972 fungeret uden afbrydelse i 6 år.

I disse 6 år er der hver måned sendt forsyninger af mælk og vitaminer til 8.000 børn i Indiens slumkvarterer, og de sidste 6 måneder er der yderligere sendt mælk og vitaminer til mange af de flygtningebørn, som Mother Teresa og hendes medarbejdere tager sig af.

Det drejer sig om ialt 72 forsendelser til en samlet værdi af 1,6 million kroner. Hvad der er opnået gennem regelmæssig ernæring kan derimod ikke måles i penge. Den daglige mælk og vitaminpille vil få afgørende betydning for alle disse børn resten af deres liv.

Ca. 10 millioner flygtninge i Indien er nu ved at vende tilbage til Bangla Desh, hvor der i forvejen er ca. 20 millioner hjemløse. Markerne har ikke være tilsået, så der vil ikke blive nogen høst. Bønderne har mistet redskaber og husdyr. Veje, broer, hospitaler og skoler er ødelagt. Uden hjælp udefra vil millioner af mennesker sulte ihjel.

Mother Teresa fortsætter hjælpen til flygtningebørnene både i Indien og Bangla Desh. En del af de indkomne penge vil gå til Mother Teresas flygtningearbejde.

Fysioterapeut og klunser Lise Grønborg, mangeårigt medlem af klunsernes bestyrelse, har i december besøgt Mother Teresas afdeling for særligt underernærede flygtningebørn i Dum Dum-lejren, 20 km nord for Calcutta.

Hun skriver til os 26.12.71:

Det er uhyggeligt, så små og magre spædbørnene er, når de kommer hertil. Flere 6-7 måneder gamle børn ser ud som nyfødte. En lille fyr på 8 måneder vejer bare 1.540 gr. I begyndelsen er børnene så svækkede, at de kun får føde gennem »drop« (glukose og saltvand) eller mades gennem sonde til mavesækken for at kunne beholde føden i sig. Derefter går man gradvis over til kondenseret mælk, modtaget gennem S.O.S. TØRMÆLK, og proteinrig føde. Mother Teresa sagde netop i dag, at alle børn indenfor hendes arbejde udelukkende får mælk fra Danmark.

Med nærende kost, hvori mælken spiller en afgørende rolle, tager børnene heldigvis hurtigt på i vægt og kommer til kræfter. Resultatet ses tydeligt.

Når flygtningebørnene er udskrevet, er det meningen, at mange underernærede børn fra Calcuttas slumkvarterer skal behandles her. Der er ingen tvivl om, at disse børn er blevet svigtet på grund af flygtninge-katastrofen.

Jeg håber, at vore mælkeforsendelser må kunne fortsætte med at give sundhed til de indiske børn. Jeg har set, hvor hårdt de trænger, og jeg har set, hvor stor betydning mælken har for børnenes opvækst. Fra alle sider har jeg modtaget TAK til Abbé Pierres Klunser, de danske skoleelever og private. Samtidig er der udtrykt bekymring for, at mælkeforsendelsen skulle stoppe en dag og **DET MÅ IKKE SKE.**

Mange hilsener fra Lise

Kaj Spangenberg Schmidt skriver fra Calcutta

– Hvis vi ikke havde vore skoler i slummen – de er ingenting, de er blot små forskoler, hvor vi lærer børnene at elske skolen og holde sig selv rene og sådan noget – hvis vi ikke havde disse små skoler, ville disse børn, disse tusinder af børn, være ladet tilbage på gaderne. Så vort valg er enten at tage os af dem og give dem en lille smule eller lade dem blive på gaderne.

– Det samme gælder vort Hjem for Døende og vore Hjem for Børn. Hvis vi ikke havde det hjem for døende, ville de mennesker, vi nu samler op fra gaden, dø på gaden. Jeg tror, det var værd at oprette det hjem for disse få mennesker, så de kan dø smukt, med Gud og i fred.

Ordene er Mother Teresas. Nogle kalder hende Calcuttas engel. I hvert fald er hun Calcuttas gode ånd, som i kristen fromhed og af tilsvarende overbevisning gør et stykke højst jordbundet arbejde blandt de fattigste fattige på denne jord.

Englænderen Malcolm Muggeridge har skrevet en bog om Mother Teresa, som for nylig – som den første – modtog pave Johannes XXIII's fredspris på 25.000 dollars. Bogen er en lang beretning om et virke, der enkelt udtrykkes i den bøn, som Mother Teresas medarbejdere hver dag opsender til himlen:

»Herre, gør os værdige til overalt i verden at hjælpe vore medmennesker, der lever og dør i fattigdom og sult.«

EN PROTEST

Mother Teresa er et enestående fænomen i en tid, hvor mennesker er en abstraktion af tal, og på et sted, hvor det enkelte menneske virker som en meningsløs overflødighed. I Calcutta, hvortil man ikke skal rejse, hvis man fortsat ønsker at beholde sine illusioner om verdens fremtid, er Mother Teresa og hendes hjælperes arbejde en protest mod meningsløsheden. Det er et forsøg på at postulere, at det kan nytte, at menneske hjælper menneske.

Hjem for Døende

Mother Teresa fødtes 1910 blandt det albanske mindretal i Jugoslavien. Som 18-årig kom hun ind i den irske orden Loretto, som virkede i Calcutta. Men i 1946 brød hun ud efter, hvad hun selv beretter, »et kald, der bød mig at opgive alt og følge Ham ud i slummen for at tjene Ham blandt de fattigste af de fattige«.

Hun fik pavens tilladelse til at forblive som nonne uden for ordenen, og hun startede i Calcuttas slum med fem kroner på lommen. Hun begyndte at undervise børnene, der ikke kendte begrebet skole. Hun besøgte de fattige og lærte dem noget om personlig hygiejne og om sygdomsbekæmpelse.

OVER HELE VERDEN

Langsomt tog hendes arbejde fastere former. Folk med penge begyndte at støtte hende. Hun åbnede sin første skole, og i 1949 meldte de første søstre sig til den nye orden, der fik navnet Missionaries of Charity. Noget i retning af Kærlighedens Missionærer.

Den første søster, der meldte sig, var Søster Agnes. Hun er inder fra Bengalen og er i dag Mother Teresas førsteassistent. Midt i sine daglige og travle gøremål påtager Søster Agnes sig at vise os dele af Mother Teresas værk.

Hun fortæller, at nonner, novicer og brødre i dag arbejder i et antal af 700 over hele Indien, hvor Mother Teresas orden er engageret 25 steder. Alene i Calcutta arbejder 200 af ordenens medlemmer.

Men Mother Teresas arbejde har spredt sig over hele verden.

– Overalt, hvor de fattige er, prøver vi at gøre en indsats, siger Søster Agnes.

I Irland, i Sydamerika, i Tanzania og mange andre steder arbejder nu Missionaries of Charity. Arbejdet er ikke begrænset til ordenens religiøse medlemmer. I mange lande, bl.a. i Danmark, har man såkaldte »co-workers« (medarbejdere), der økonomisk og på mange andre måder støtter arbejdet for de fattige.

I Danmark er det Abbe Pierres Klunsere, der gennem programmet SOS Tørmælk i de danske skoler hver måned sørger for, at 8000 børn i Calcutta og andre byer får deres daglige kop mælk.

Man skal have oplevet Calcuttas slum og elendighed for at forstå dybden af Mother Teresas arbejde. Det gør et vældigt indtryk f.eks. at besøge et af hjemmene for forladte børn (Abandoned Children), hvor man direkte fra gadens snavs og fattigdom og menneskelig armød ser resultatet af menneskelig hjælpsomhed.

Det tager næsten pusten fra en, når en flok leende, legende og sunde børn kommer styrrende og griber fat i ens klæder og hænder, så snart man træder inden for hjemmets dør. De er en skærende kontrast til verden udenfor. Selv den alvorlige Søster Agnes slår over i kådhed og leger med børnene, der gemmer sig bag gardiner og forhæng, står på hovedet og udstøder frydefulde hvin.

Engang var disse børn dømt til undergang og død. Her har livet fået en ny chance, og på hjemmets første sal ser vi nye liv, som får chancen.

FORLADTE BØRN

Det er babyer, få dage eller få uger gamle, som er bragt ind af private eller hjemmets arbejdere, der regelmæssigt inspicerer Calcuttas endeløse slum.

Shanoli på tre uger er den eneste baby, som er normal. Alle de andre er undervægtige, for små, syge og underernærede. Shokuntala (hendes fødselsdag er angivet som »september 1971«) blev fundet i en port, men man tror, hun overlever. Pascal – nonnerne har givet ham navnet, for ingen kender hans forældre – ligner trods sine to uger en gammel mand. Man fandt ham efterladt i en rendesten.

Midt i det hele sidder en tavs kvinde med et barn i favnen. Man ser på hendes klæder, at hun er af rig herkomst – hvad gør hun her?

Søster Fabiene, der leder babyafdelingen, forklarer:

– Hun har fået barnet uden for ægteskab og kan ikke vende hjem med det uden at risikere at blive udstødt af familien. Mange i hendes situation lægger barnet på gaden, men hun kunne ikke få sig selv til det. Hun ville give barnet til os, men nu er den lille syg og vil dø om kort tid. Vi har sagt det til hende, men hun nægter at tro det.

PURNINA

I rummet ved siden af prøver en nonne at trøste pigen Purnina på 11 måneder. Hun græder af længsel efter sin mor.

– Vi kan ikke give hende tilbage til moderen, siger Søster Agnes. Vi samlede hende op fra gaden efter en ulykke, og hun er nu bragt til vort Hjem for Døende Fattige (Home for Dying Destitutes) i Kali-templet.

Purnina ville ikke græde, hvis hun kendte sin nådige skæbne. Nu opdrager nonnerne hende, giver hende føde og klæder og skaffer hende i skole.

Andre børn i et andet rum er holdt op med at længes og er kun optaget af nuet. Nonner, novicer og frivilligt mandskab giver dem mad og leger med dem bagefter. I et andet hus ved siden af skolen oplæres større børn i maskinskrivning, syning og håndarbejde. Mange af dem bor på skoler, som Missionaries of Charity har skaffet dem plads på, og hvor man betaler børnenes ophold.

Alt dette er glimt af håb i et håbløst mørke.

DE HÅBLØSE

En smule anderledes ser det ud i et rum, hvor man forsvarligt låser døren efter sig, når man går ud og ind i lokalet. Her lever nogle børn, der lider af dyb og uhelbredelig åndssvaghed. Men omsorgen, de får, er den samme, som bliver de andre børn til del. En fattig indisk pige – Maloti – er som en mor for dem. De forstår intet af verden omkring dem, men Maloti kender de og er trygge ved hendes nærværelse.

Vi ved endnu ikke, hvad der skal blive af disse børn, siger Søster Agnes. De andre kan »sluses« ud, men disse? Hvem vil have dem, og vi kan ikke slippe dem, uden de forgår. For Mother Teresa, Søster Agnes og de andre medarbejdere i Missionaries of Charity er det aldrig et spørgsmål, om det kan »betale« sig at hjælpe eller redde et menneske. Og det er det, som er så fantastisk i Calcutta, hvor man hjælper de hjælpeløse blandt andre, som knap nok kan klare sig. Hvert menneske har en værdi i sig selv og har krav på omsorg.

HJEM FOR DØENDE

Den samme holdning ligger bag oprettelsen af Hjemmet for Døende Fattige. Det er et resultat af en af Mother Teresas oplevelser, da hun samlede en kvinde op fra gaden, hvor hun lå og var halvt ædt op af rotter og myrer. Hun bragte kvinden til et hospital, hvor man ikke ville behandle hende, men hvor man blev nødt til det, da Mother Teresa ellers nægtede at forlade hospitalet.

Hun fik i 1952 overladt et anneks til Kali-templet, og over 23.000 døende har tilbragt deres sidste timer i De Døendes Hjem med følelsen af, at der trods alt var nogen, som tænkte på dem.

Denne meget jordbundne indsats er for Mother Teresa og hendes hjælpere formuleret i en enkel tekst fra Det Ny Testamente: Hvad du gør mod de mindste af mine brødre, gør du mod mig.

(Politiken, 5. december 1971)

TV udsendte d. 11. og 19. januar 1972 en farvefilm om Mother Teresas arbejde. Filmen, der er produceret af BBC i samarbejde med Malcolm Muggeridge, viste bl.a. ud-
delingen af mælk fra danske skoler til børnene i Mother Teresas slumskoler. Vi håber, at
mange har haft lejlighed til at se denne film.

**Elsa Gress kommenterer udsendelsen om Mother Teresa i Weekendavisen
d. 14. januar 1972:**

Et sådant menneske kan gøre en mindre skamfuld over at tilhøre en menneskehed, der
kollektivt intet gør for sine svageste medlemmer. Den indvending, der automatisk melder
sig hos en vestlænding: »Hvad nytter det dog, der er jo millioner, hun ikke når«, er irrelevant
over for denne menneskelige virkelighed. Hun *gør* noget – selv for de menneskerester
der dør minutter efter, de er samlet op.

TV-filmen om Mother Teresa (16 mm, spilletid 55 min., engelsk tekst), der egner sig
til u-landsorientering i skoler og foreninger, kan lånes af Statens Filmcentral. Vi håber,
at mange vil gøre brug af dette tilbud. Samme sted kan man låne filmen »Mother Teresa
og Indiens fattige« (16 mm, spilletid 15 min., dansk tekst).

**Malcolm Muggeridges bog »Noget skønt for Gud«, der handler om Mother
Terasas arbejde,** er udkommet sidst i december 1971 på Kristeligt Dagblads Forlag.
Bogen, der indeholder mange glimrende illustrationer, kan købes direkte fra Abbé Pierres
Klunseres forlag – giro 4450, Frimodtsvej 11, 2900 Hellerup, og hos boghandlerne. Pris
kr. 24,50. Første oplag er udsolgt på mindre end en måned.

Brochurer og plakater kan rekvireres ved henvendelse til
Abbé Pierres Klunserne, Frimodtsvej 11, 2900 Hellerup

Gaver er fradragsberettigede

S.O.S. TØRMÆLK – GIRO 1321

Filantrop

ST. BIBLIOTEK
19 FEB 73

S.O.S. TØRMÆLK

ORIENTERING NR. 12 - SEPTEMBER 1972

16 skolebørn i Staby skole har lavet disse farveklip, som Mother Teresa får overrakt i Calcutta af Lise Grønborg fra Abbé Pierres Klunseri. Farveklippene er en hilsen til de indiske skolebørn.

Kun 30% af den indiske befolkning kan læse og skrive
 Principielt giver den indiske regering alle børn mulighed for gratis undervisning i underskole og mellemskole (ialt 7 klasser), med trods regeringens ihærdige bestræbelser lader det sig endnu ikke gennemføre i praksis. Regeringsskolerne er ofte overfyldte (ca. 100 elever i hver klasse), og afstanden mellem børnenes hjem og skolerne er så stor, at alene dette forhindrer børnene i at komme i skole. Dertil kommer, at størstedelen af børnenes forældre er så fattige, at de ikke er i stand til at klare de ekstra udgifter, der er forbundet med børnenes skolegang (skolebøger, ekstra skolepenge, skoledragt, mad o.s.v.). Der er også forældre, der ikke sender deres børn i skole, fordi de har brug for deres hjælp hjemme.

S.O.S. TØRMÆLK's undervisningsprogram – giro 122000

Mange af de børn, vi har hjulpet med mælk i 6½ år har nu nået skolealderen, og både Mother Teresa i Calcutta og Stella Maris sociale center i Madras har bedt om hjælp til deres undervisning. Større børn, der har vist gode evner, trænger til hjælp for at kunne komme i High School (gymnasium) eller få uddannelse i et eller andet håndværk. Forudsat at det ikke går ud over vore månedlige mælkeforsendelser, som børnene ikke kan undvære, synes vi, at denne form for hjælp er en naturlig konsekvens af vort arbejde. Formålet med den daglige mælk har netop været at bevare børnenes helbred, så de senere kunne lære noget.

Det koster 360 kr. at sørge for et barns undervisning i et år

Til dato har 36 børn fået denne chance. Det drejer sig om forældrelose børn og børn fra meget fattige familier. 10 børn kommer fra Calcuttas slumkvarterer, 16 børn fra Mother Teresas børnehjem i Bombay og Bangalore og 10 børn fra Stella Maris børnehjem i Madras. Uden denne undervisning ville børnene senere, ligesom deres forældre, være henvist til uregelmæssigt og dårligt betalt arbejde.

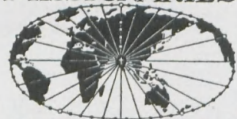
*Mælkeblandingen tilberedes
i børnehjemmet i Calcutta.
Hver flaske mærkes
med barnets navn.*

*To underernærede børn
Biswanath tv. (10 måneder)
og Kali th. (7 måneder)
er efter 10 dages
behandling godt på vej
til at komme sig.*

Brev fra Mother Teresa d. 8. juli 1972

MISSIONARIES

OF CHARITY

Kære børn og unge

Opfyldt af taknemmelighed skriver jeg til jer for at takke for den store støtte, I gennem meget lang tid har givet vort hjælpearbejde i Indien gennem jeres rundhændede og vedvarende forsyninger af kondenseret mælk.

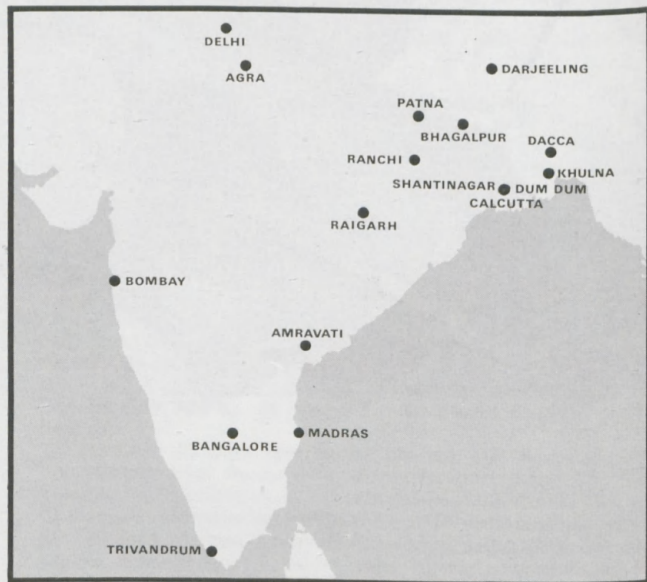
Hvad gør vi med mælken? Ja, den fortsætter med at ernære:

1. Vore egne børn i de mange hjem for forladte og uønskede børn i Indien (Nirmala Shishu Bhavans). Her er nogle tal:

	Spædbørn	Småbørn
Calcutta	43	136
Dum Dum	—	45
Darjeeling	30	52
Ranchi	48	78
Raigarh	7	12
Patna	32	60
Bhagalpur	21	39
Bangalore	17	18
Bombay	25	51
Madras	50	68
Trivandrum	19	25
Amravati	8	23
Agra	10	27
Delhi	42	56
Shantinagar	24	72
	<hr/> 376	<hr/> 762

2. Børnene i følgende slumskoler i Calcutta får hver dag et glas mælk:

Protima Sen aftenskole	400
Archbishop Knox skole	150
Missionary Brothers, Calcutta	200
Boys Town, Gangarampur	120
Fatima center	350
Bedford Lane	100
Belliaghata	70
Tiljala	100
Motijhill	120
Cathedral skole	300
	<hr/> 1.910

3. Børnene i vore slumskoler i Bombay, Madras og andre byer får et glas mælk hver dag.
4. Gennem vore klinikker og ernærings-centre, hvor vi især hjælper børn, der lider af tuberkulose og underernæring, får følgende antal børn et glas mælk hver dag:

Dum Dum	300
Kidderpur	100
Kaurapukur	280
Thakapukur	280
Raghabpur	350
Panchenogram	50
	1.360

BANGLADESH

Vi fulgte på nært hold de mange flygtninges tilbagevenden fra Indien til deres eget land. I marts 1972 havde vi oprettet 2 nye institutioner, en i Dacca og en i Khulna, med 8 søstre hvert sted. Vort arbejde i Bangladesh er kun lige begyndt, og hvis jeg kunne undvære 100 søstre til, ville der være arbejde nok til alle.

DACCA. Det er kun lidt, vi kan gøre, men i Dacca har vi en Shishu Bhavan for de mishandlede kvinders børn og for kvinderne selv, lige så længe de ønsker at blive. Der er i øjeblikket ca. 40 spædbørn. Søster Jean, en uddannet sygeplejerske og jordemoder, der tog til Dacca med søstrene, skriver d. 17. juni: »Det var dejligt at besøge Shishu Bhavan igen for to uger siden – hjemmet var fuldt af mine gamle venner, og der var mange nye ansigter og masser af spædbørn – mange livlige og smukke – nogle enkelte utroligt små, der ved fødslen lignede rynkede gamle mennesker«. I Dacca har vi et ernæringscenter i vort område (en stor åben plads), hvor ca. 500 børn får proteinrig kost og mælk hver dag.

Der gives lægehjælp i landsbyerne, hvortil søstrene må rejse til fødsel og sejle over mange floder i små kanoer for at bringe medicin til befolkningen. Mange landsbyer vil blive afskåret fra omverdenen under den svære monsun-regn, for landet minder om de lavtliggende områder i Holland og Belgien. Både i Dacca og Khulna gives der lægehjælp i stor udstrækning,

og gennem vore ambulante klinikker sørges der for ernæring af underernærede og syge børn.

Som I ved, går en krig frygteligt ud over børnene – og ganske særlig over dem, der har mistet deres forældre eller forsørger. Der er talrige unge enker med store familier på 8–9 børn, der kæmper hårdt for at få deres jord tilbage og for at få mulighed for at dyrke jorden sammen med deres større børn – uden fædre til at undervise og vejlede dem. Søstrene hjælper også nogle af disse familier med at starte små hjemme-industrier.

KHULNA. Det samme arbejde som i Dacca bliver også gjort i Khulna, men der har vi endnu intet børnehjem. Vi har et dag-hjem i en midlertidig stråhytte, hvor vi tager os af enlige mødres børn. Mens mødrene prøver på at få arbejde, passer vi børnene og giver dem mad og undervisning.

I alle disse arbejder har I en andel – en meget stor andel – for det er jeres offervilje, der gør det muligt at fortsætte forsyningerne af den mælk, som disse børn trænger så hårdt til.

Måske ved I, at den indiske regering har givet mig Nehru-prisen for 1969 for fremme af international forståelse og fred i verden. I har alle en andel i dette. Det er lige så meget jeres pris, fordi det er jer, der har vist kærlighed og forståelse for jeres kammeraters nød og er kommet dem til hjælp.

Gud velsigne jer

Ull-Teresa me

Vi kan fortælle, at 75.000 kr., der er indkommet til S.O.S. TØRMÆLK specielt til Mother Teresas hjælpearbejde i Bangladesh, vil blive brugt til et børnehjem. Mother Teresa håber meget snart at kunne købe et hus til dette formål.

Et forældrepar fra Bangladesh bringer deres syge barn til Mother Teresa.

En af Mother Teresas søstre med 4-årige Indira, der blev fundet på jernbanestationen i Calcutta, rimeligvis efterladt af flygtninge fra Bangladesh.

S.O.S. TØRMÆLK har sendt mælk for 2 millioner kr.

Vi takker skoler og interesserede, der har gjort det muligt, at 8.000 børn i Indiens slumkvarterer har fået mælk og vitaminer hver dag i 6 1/2 år.

Fra marts 71 til marts 72 er der sendt for 496.457 kr.

Der er sendt mælk for 462.657 kr. og vitaminer for 33.800 kr. d.v.s. at den månedlige forsendelse har kostet ca. 41.000 kr.

Bangladesh

Det har været en stor opmuntring for Mother Teresa, at Dansk Flygtningehjælp i foråret 72 har sendt 420.000 kr. til hendes projekter i Bangladesh, og at DANIDA (Den danske regerings u-landshjælp) har givet 100.000 kr. til forsendelse af mælk.

TV-filmen om Mother Teresa »Noget skønt for Gud«

(16 mm, spilletid 55 min., i farver), der egner sig til u-landsorientering, har nu fået dansk tekst. Filmen kan lånes af Statens Filmcentral, og vi håber, at mange skoler og foreninger vil gøre brug af dette tilbud. Samme sted kan man låne filmen »Mother Teresa og Indiens fattige« (16 mm, spilletid 15 min., dansk tekst).

Billeder fra skolernes indsamling

Overalt prøver eleverne med stor opfindsomhed og udholdenhed at skaffe penge til S.O.S. TØRMÆLK. Frederiksborg amtsavis bragte d. 16.4.72 dette billede fra Nivâ central-skole, der ialt indsamlede kr. 6.995 til mælk til børn i Indien og Bangladesh.

For 25 øre kan man få et skyggebillede af sig og sin hund.

Brochurer og plakater kan rekvireres ved henvendelse til

Heller ikke lærerne skyr nogen anstrengelse men går 100% ind for sagen. Silkeborg avis bragte d. 12.5.72 dette billede fra Nørrevangskolen, der indsamlede 5.000 kr. —

2 kr. for denne her! Hvor er vi så henne? gjalder overlærer V. O. Jorn til elevernes jubel under auktionen for at skaffe penge til Mother Teresas hjælpearbejde i Indien.

Abbé Pierres Klunsere, Frimodtsvej 11, 2900 Hellerup

Gaver er fradragsberettigede

TIGGERDRENGEN JUGGA

En fortælling fra Indien

Til jul udgiver Abbé Pierres Klunserer på eget forlag en u-landsbog tilegnet de mange skoleelever, der gennem S.O.S. TØRMÆLK har hjulpet indiske børn. Bogen er skrevet af forfatterinden Kirsten Bang, der har skrevet flere glimrende bøger om børn i forskellige lande. Tegneren Kamma Svensson, der bl.a. er kendt for sine meget poetiske og særprægede tegninger fra Østen i »1001 nat«, har illustreret bogen. Fra december kan bogen købes direkte fra Abbé Pierres Klunserers

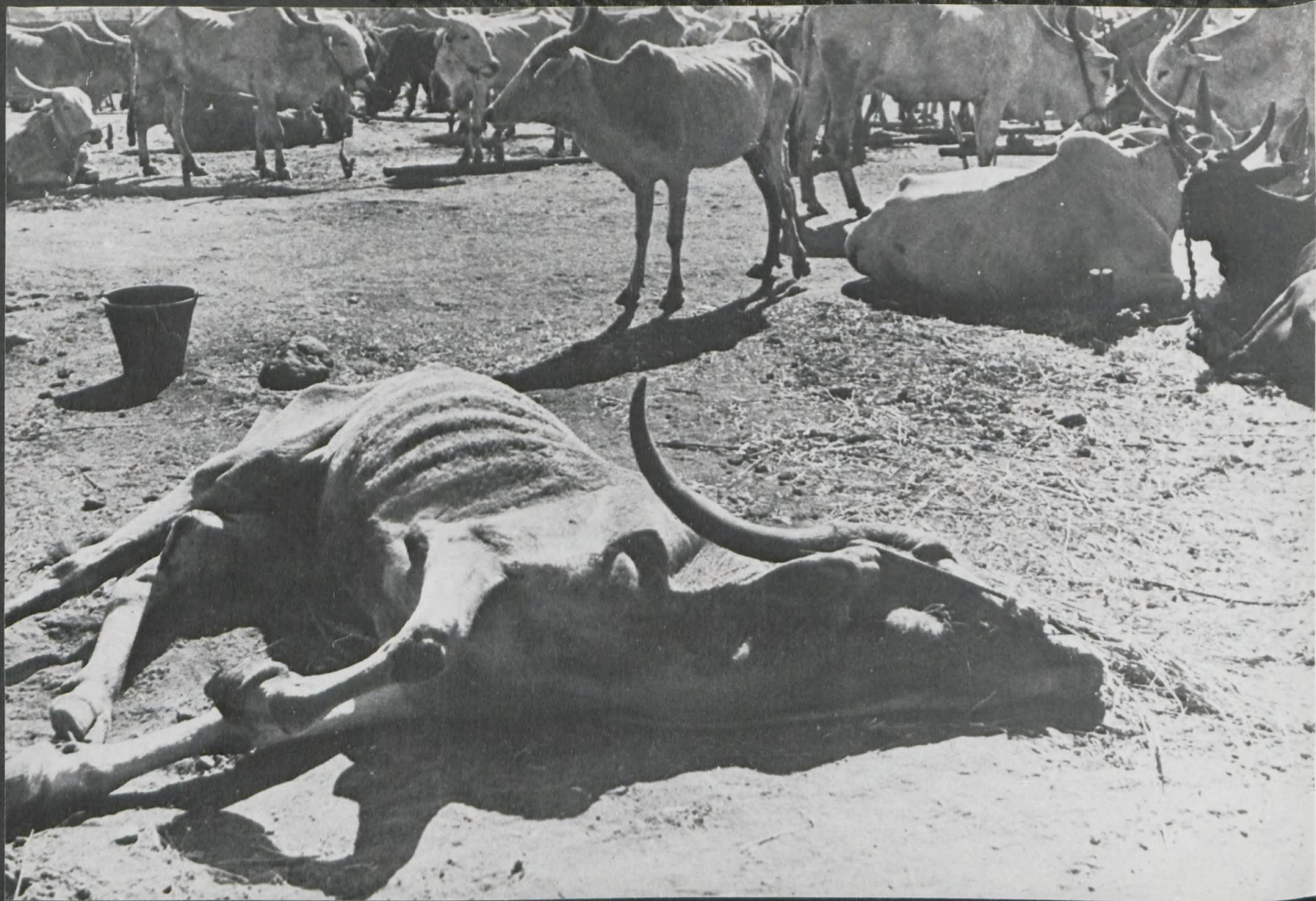
forlag – giro 4450 og hos boghandlerne – trods bogens smukke udstyr, vil vi forsøge at holde prisen under 20 kr. Vi håber, at mange vil benytte denne bog til julegave, og at skolerne vil bruge den til u-landsorientering.

S.O.S. Tørmælk - giro 1321

S.O.S. TØRMÆLK

ORIENTERING NR. 13 - MARTS 1973

TØRKE

I det nordlige og mellemste Indien har tørken nu varet i tre år og er den alvorligste i mands minde. Marker er afsvedne, brønde og floder udtørret, og befolkningen søger desperat efter drikkevand. Tusinder har måttet forlade deres landsbyer for at søge arbejde i Bombay, Poona og andre større byer. Mange bønder har måttet sælge deres kvæg til spotpris eller slagte det. Andre har bragt deres kvæg til særlige kvæg-lejre, hvor regeringen søger at holde liv i 500.000 dyr med et kunstprodukt udledt af affaldet fra sukkerrør. Dyrene dør i tusindvis.

Det er ikke blot Indiens meget fattige, der sulter – ca. 100 millioner indere er ramt af tørken. Hvis monsunregnen også udebliver til juni, vil det blive den helt store katastrofe.

Newsweek, febr. 73.

På opfordring fra Missionaries of Charity i Bombay har vi sendt ekstraforsyninger af mælk for 50.000 kr. til børn, der sulter.

224 MILLIONER SULTER I INDIEN

Børnedødeligheden er så høj, at kun halvdelen af børnene når skolealderen. En fortsat hjælp til børnene er tvingende nødvendig. S.O.S. TØRMÆLK kan ikke svigte de tusinder af børn i Indiens slumkvarterer, der er afhængig af mælk fra Danmark.

I 7 år har ca. 8000 børn fået mælk og vitaminer hver dag

Denne regelmæssige ernæring af børnene har været mulig takket være hjælp fra ca. 1.000 skoler, fra en kreds af interesserede, fra klunseraktioner og fra enkelte fonds. Vi håber, at mange også i fremtiden vil støtte vore forsendelser, så at vi – trods de store indsamlinger i øjeblikket – kan blive i stand til at sende mælk uden afbrydelse og i samme mængde som før.

Indtil nu har S.O.S. TØRMÆLK sendt mælk for 2,3 millioner kroner.

Fra marts 72 til marts 73 er der sendt for 620.000 kr. d.v.s. for ca. 51.000 kr. om måneden.

SÅDAN DØR MAN AF SULT

Sultsygdommen er den hyppigste sygdom af alle i Afrika, Asien og Sydamerika. Sult giver ikke alene sygdomssymptomer, fordi personer får for få kalorier, men også fordi de underforsynes med en lang række nødvendige næringsstoffer. Der er mindst 40 af sådanne stoffer, som omfatter vitaminer, mineraler, fede syrer og aminosyrer (proteins bestanddele).

Tærer på reserverne

Når et menneske får færre kalorier, end det har brug for, begynder organismen at tære på sine reserver, der omfatter tre stof-grupper: kulhydrater, fedt og protein.

Kulhydratreserverne tømmes på 1-2 døgn. Derefter bruges der af fedtstofferne, mens protein skånes mest muligt. Legemet søger at spare på kalorierne ved at nedsætte stofskiftet og den legemlige aktivitet. Men det nytter kun lidt ved den ringe føde, som står til rådighed. Efterhånden som fedtdepoterne tømmes, øges proteinnedbrydningen.

Proteinet sidder især i musklerne og de indre organer, så hungeren sætter efterhånden sine spor. Det går særlig ud over mavesækken og tarmene.

Udhungrede med normal vægt

Undertiden ligger udhungrede personers vægt ikke under normalværdien. Det skyldes væskeophobning i legemet, således at en stor del af den beregnede vægt blot består af vand. Man ser ofte stærkt afmagrede børn med en voldsom stor mave. Den skyldes vandansamling i bughulen og forårsages af proteinmangel.

Sult avler sygdom

Sultsygdommens ofre har stærkt nedsat modstandskraft over for infektioner f. eks. tuberkulose og dysenteri. De underernærede er sløve og bevæger sig så lidt som muligt. De har fremspringende knogler (skulderblade, ribben og hofteskamme) og en tør, kølig, grålig hud. Legemstemperaturen er nedsat, og der er langsom puls, lavt blodtryk og blodmangel.

Behandlingen langvarig

Behandlingen af udhungrede består i tilførsel af protein-, kalorie- og vitaminrig kost. Men det gælder om at tilføre kosten gradvis for ikke at overbelaste den indskrumpede mavetarmkanal. Er patienten for svag til at kunne spise, gives der flydende kost gennem en maveslange. Derefter går man over til skånekost, som senere kan afløses af fuld-

kost. Symptomerne på sultsygdommen svinder ret hurtigt under den rette behandling. Men i mindst 1 år derefter er mange patienter præget af nervøse symptomer, og hos mange fremkalder udhungringen uheldbredelige hjerneskader, som vil genere dem resten af livet.

Læge Erik Münster

Professor René Dumont fra landbrugsinstituttet i Paris, der har skrevet 19 bøger om den 3. verden, udtalte i februar på Ulands-højskolen i Holte:

»De rige lande, der udbytter de fattige, må snart erkende det. De fattige lande når aldrig vor levestandard. Vi må sænke vor, samtidig med at vi hæver deres, så vi opnår lighed«.

Usædvanlig indsats for handicappede børn.

Estrid Dane, der er dansk af fødsel, har i 40 år ledet sin egen meget anerkendte klinik i London, hvor hun med behandling af spastiske, retarderede, rygskadede og deforme børn har opnået utrolige resultater. Førrende engelske læger samt hospitaler har i årenes løb sendt hende særligt vanskelige tilfælde. Da Estrid Dane hørte om Mother Teresas arbejde, tilbød hun at uddanne nogle af søstrene, så at hendes metode og erfaring kunne komme indiske børn til gode. Den 20. januar i år tog hun på Mother Teresas opfordring til Calcutta, hvor hun med enestående vitalitet – trods sine 81 år og tiltagende blindhed – er i fuld gang med undervisningen.

Estrid Dane skriver: Jeg underviser 13 søstre både formiddag og eftermiddag i børnehjemmet i Calcutta, hvor de syge børn bor. Jeg kan selv udvælge mine børn, der er hundredvis af dem – de er i en ynkelig tilstand. Mine elever gør allerede fremskridt, og endnu flere ønsker at få undervisning.

To læger – en ortopæd og en børnelæge – arbejder gratis i børnehjemmet to gange ugentlig. Jeg tror, vi kan få et godt samarbejde. Jeg har været heldig at træffe en kvindelig læge søster Gertrude, der kun sjældent er i Calcutta. Hun har den særlige opgave at rejse fra sted til sted og oprette klinikker overalt, hvor Mother Teresa har startet nyt arbejde.

Jeg bor i søstrenes kloster, der ligger midt i slumkvarteret. Klosterets leder er en meget velbegavet ung pige fra Nepal, der samtidig er sagfører. Jeg føler det som et stort privilegium, at både Mother Teresa og søstrene betragter mig som en af deres egne.

Jeg lever helt i nuet, men jeg kan ikke skjule for mig selv, at mit syn stadig bliver dårligere. Jeg håber, at jeg kan nå at træne 50 søstre, der så igen kan uddanne andre, der kan sendes ud til alle de steder i verden, hvor Mother Teresa har et hjælpearbejde igang. Det ville betyde en fremtid for tusinder af børn.

Calcutta fylder mig med frygt og medlidenhed. Levevilkårene er så fundamentalt forkerte, at jeg forstår, hvorfor Mother Teresa kun kan gøre sit arbejde i fuldkommen fattigdom.

Vi håber at kunne hjælpe Estrid Dane med at få apparater fra klinikken i London sendt til Calcutta.

Søster Anand skriver fra Calcutta:

For et par dage siden vendte jeg tilbage til Calcutta efter at have arbejdet i Mother Teresas spedalskheds-koloni Shanti Nagar, der

ligger 6 timers kørsel fra Calcutta. Alt trives og blomstrer, fordi der er gode vandforsyninger. De spedalske oplæres i landbrug og forskelligt håndværk. Der er et hospital til 100 patienter og et børnehjem og en skole for de spedalskes børn, således at familierne kan blive sammen.

Brev fra Missionaries of Charity i Bangladesh:

I Dacca har vi et børnehjem for forladte, vanføre og syge børn, og en lille skole for fattige børn, der hver dag får mælk fra Danmark og mad fra Unicef.

Men vi har også brug for mælk og medicin til vore klinikker for mødre og børn i landsbyerne, da vi har over 10.000 patienter om måneden. Vi har især brug for medicin til behandling af lungebetændelse, ørebetændelse, dysenteri, maveinfektioner og blodmangel. Desuden har vi meget brug for alle slags vitaminer og for ormemedicin – 90 % af børnene lider af indvoldsorm.

Forsendelser til Bangladesh.

S.O.S. TØRMÆLK har foreløbig sendt kondenseret mælk og skummetmælkspulver for 100.000 kr., skænket af DANIDA. Vi håber i

fremtiden at kunne sende mælk for 10.000 kr. hver måned. I 1973 opretter Mother Teresa et børnehjem i Khulna for 100.000 kr., som vi har sat til side til dette formål. For det resterende overskud fra aktionen Abbe Pierres Bengalhjælp er der til søstrenes arbejde i landsbyerne sendt en landrover samt medicin.

70 % af den indiske befolkning kan hverken læse eller skrive S.O.S. TØRMÆLK's undervisningsprogram – giro 122000 – har formidlet undervisning til 100 børn – 50 fra det sociale center i Madras og 50 fra Mother Teresas børnehjem i Bombay, Poona og Ranchi. I begge tilfælde drejer det sig om forældreløse børn og børn fra meget fattige familier samt handicappede børn. Det koster 360 kr. om året at give et barn undervisning, skolebøger, tøj og mad.

Uddrag af nogle rapporter viser lidt om de forhold, hvorunder børnene lever:

Pigen Regini – 7 år.

Der er ialt 3 børn. Faderen har forladt familien. Moderen tjener 30 Rupees pr. måned ved husarbejde hos to familier. De bor i en lille hytte, der er utæt i regnperioden. (1 Rupee = 1 kr.).

Drengen Kumar – 8 år.

Der er 5 børn. Faderen har løst arbejde som maler. Når han har arbejde, tjener han 5 Rupees pr. dag. Familien bor i en hytte med eet rum. De betaler 10 Rupees om måneden i husleje.

Drengen Vijjiyan – 9 år.

Der er ialt 6 børn. Faderen har forladt familien. Moderen arbejder som kuli på en byggeplads og tjener 2–3 Rupees pr. dag efter meget hårdt arbejde. Hun passer selv hjemmet.

Vi siger tak til alle, der har sluttet op om vor indsamling

Vi er kedede af, at vi ikke kan nævne hver enkelt skole ved navn og omtale den særlige indsats, der er gjort.

Vi vil give nogle gode ideer videre:

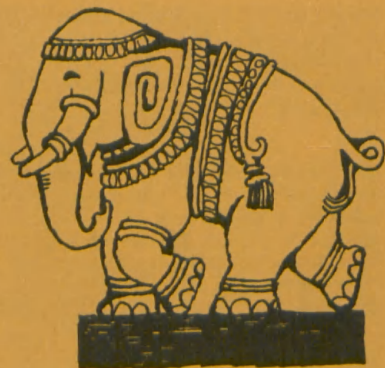
Feature-uge over emnet »børn i u-landene« med efterfølgende udstilling og basar – filmforestillinger med almindelige spillefilm – frugtsalg – loppemarked – grøddage – bankospil – salgsudstilling med u-landsvarer – skolefest – familieaften med fremvisning af Mother Teresa-film efterfulgt af indisk basar, amerikansk lotteri, bogbod, frugtbod, kaffebord og fiskedam – gammeldags marked med spåkone, u-landsbod, hobbybod, æbleskivebod, lotterispil og mannequinopvisning – faste månedlige bidrag m. m.

Vi kan love, at de indsamlede penge bliver udnyttet 100 %
Ingen klunser får løn for sit arbejde. Forsendelserne er fritaget for moms i Danmark og for told i Indien. Det dansk-indiske ingeniørfirma LARSEN & TOUBRO i Calcutta og Bombay, den danske konsul i Madras og CORR (Christian Organisation for Relief and Rehabilitation) i Bangladesh yder sikkerhed for, at mælken når frem til vore kontakter.

Brochurer og plakater kan rekvireres ved henvendelse til

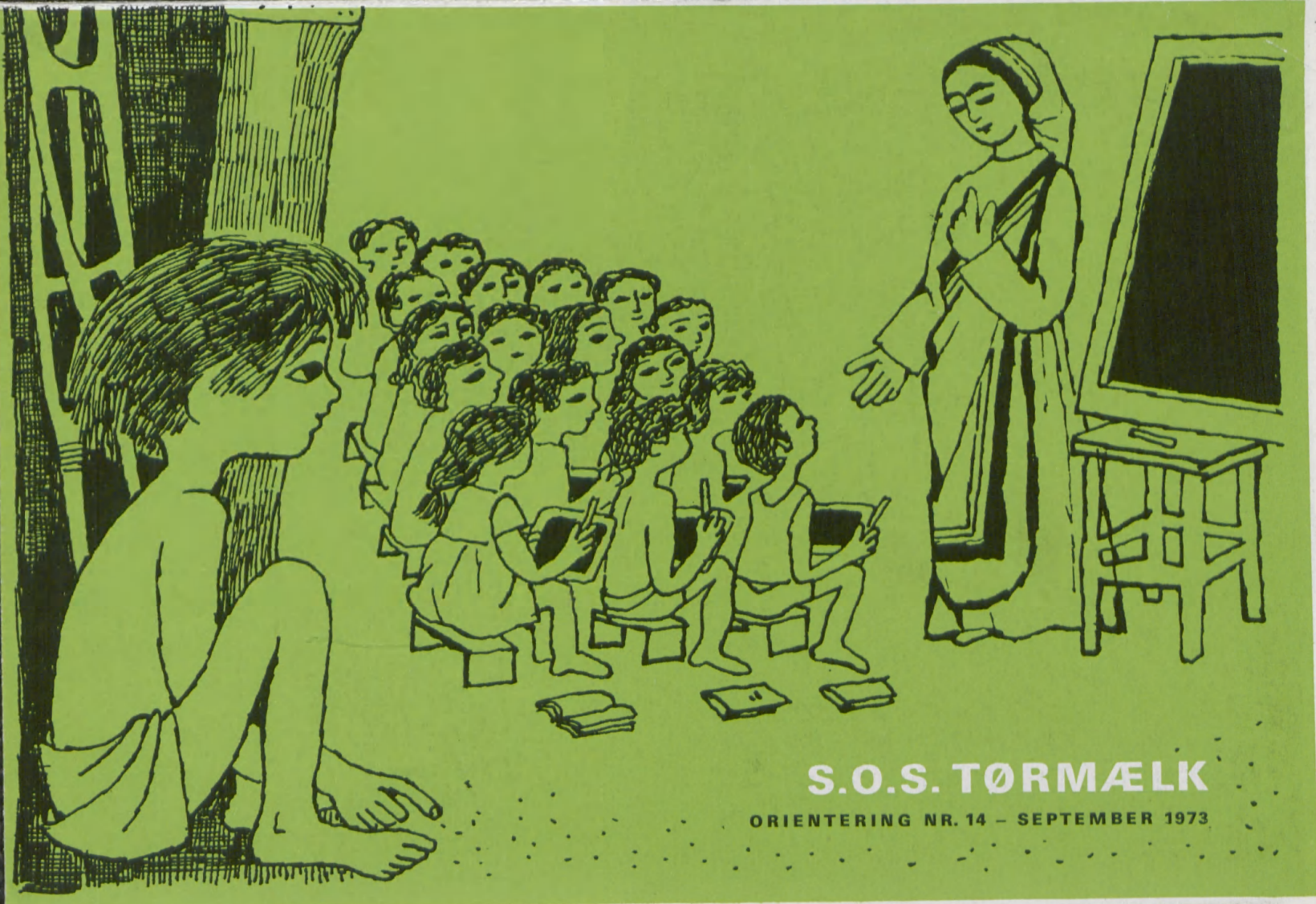
**ABBE PIERRES KLUNSERE
FRIMODTSVEJ 11, 2900 HELLERUP**

S.O.S. tømælk - giro 1321

Vor u-landsbog »Tiggerdrengen Jugga«, skrevet af Kirsten Bang og gennemillustreret af Kamma Svensson, udkom i november 72. DANIDA støttede udgivelsen af bogen, så den kunne sælges for kr. 19,50. Vi håber, at mange skoler vil bruge bogen til u-landsorientering – den kan købes direkte fra Abbe Pierres Klunseres Forlag – giro 4450 og hos boghandlerne.

Gaver er fradragsberettigede

S.O.S. TØRMÆLK

ORIENTERING NR. 14 – SEPTEMBER 1973

TØRKE OG MISVÆKST

Store dele af verden er ramt af tørke og misvækst, og flere hundrede millioner mennesker i Sydamerika, Afrika, Mellemøsten og Asien sulter. Det vil tage mange år at bringe de katastroferamte lande på føde igen. I Indien er over 200 millioner mennesker truet af hungersnød, og fordelingssystemet er brudt sammen.

I *Maharashtra-provinsen* syd for Bombay har der i de sidste 30 år været 22 år med tørke. I dette landområde med 150 millioner indbyggere har tørken i foråret 1973 været værre end nogensinde. Størstedelen af kvæget er bukket under. Alle floderne har været udtørret og flodlejerne fulde af store huller, gravet af landsbyboerne i deres søgen efter vand. Af provinsens ca. 35.000 landsbyer savnede ca. 12.000 drikkevand. Sultende menneskemasser måtte forlade deres landsbyer og slutte sig til tiggerkarene i de store byer. Alene i Bombay regner man med, at ca. 20.000 er indvandret. Også *Bombay* med en befolkning på 6½ million indbyggere lider under følgerne af tørken. Vanduddelingen er begrænset og fødevarerlagrene næsten tomme.

I august måned har Maharashtra-provinsen endelig fået den første monsunregn. Flygtningene i Bombay er langsomt ved at vende tilbage til deres landsbyer, hvor nye problemer venter dem. De mangler både såsæd og kvæg.

I 7 måneder har S.O.S.TØRMÆLK sendt ekstraforsyninger af mælk til Bombay for ialt 100.000 kr. Mælken er fordelt til mødre og børn af Mother Teresas medarbejdere, der har arbejdet i tørke-områderne.

Kan vi sige nej?

En fattig landsby Uriurkuppam ca. 50 mil syd for Madras har sendt os en bøn om hjælp. Befolkningen, der før var landarbejdere har på grund af tørken mistet deres job og måttet søge arbejde i fjernliggende landsbyer. Fattigdommen er stor, børnene løber nøgne på gaden, familierne har ikke engang råd til et enkelt måltid. Når forældrene er på arbejde, efterlader de de mindste børn på missionsstationen, der beder os snarest sende mælk til ca. 50 spædbørn. Opfordringen er ledsaget af en varm anbefaling fra biskoppen af Vellore.

Overfor: Floden er forsvundet, og der er kun nogle få vandpytter tilbage i flodlejet. Til højre: Sultende indere foran en ris-forretning

OVERSVØMMELSE

I august har en kraftig monsunregn i det nordlige Indien og Bangladesh fået floderne til at gå over deres bredder, og voldsomme oversvømmelser har gjort tusinder hjemløse. Mother Teresa har oprettet hjælpecentre i landsbyerne, hvor søstrene uddeler mad og tøj til familier, der har mistet alt, hvad de ejede. I *Dacca* begyndte Mother Teresa sit hjælpearbejde i slutningen af 1971. Søstrene har taget mange forskellige opgaver op. De har åbnet børnehjem og startet undervisningsklasser for gadens børn – 250 børn, hvis forældre ikke har råd til at sende dem i skole, får regelmæssig undervisning i at læse og skrive. Søstrene leder 6 ambulante klinikker for mødre og børn, der behandler ca. 1.200 patienter om måneden. De mest almindelige sygdomme: orm, fnat, blodmangel og dysenteri behandles på stedet – særligt underernærede børn bringes til deres børnehjem, hvor de får yderligere pleje og ernæring.

Brev fra søstrene i Dacca d. 1.7.73:

»Vi deler medicinen og mælken med vore søstre i Khulna. Mælken er i fin stand. Vi er meget glade for, at mælken er pakket i blikdåser – det regner meget i øjeblikket, og papirsække ville øjeblikkelig blive ødelagt. Vi har modtaget de 100.000 Rupees fra S.O.S.TØRMÆLK til børnehjemmet i Khulna – så snart regntiden er forbi, starter vi byggeriet.«

INDISK UNDERSØGELSE OM BØRNS UNDERNÆRING

Indiens medicinske forsknings-udvalg i New Delhi har foretaget en undersøgelse om underernæring blandt Indiens børn og er kommet til det skæbnesvangre resultat:

60% af alle Indiens børn lider af blodmangel som følge af dårlig ernæring, 50% af 100 millioner børn i alderen 1 til 6 år lider af protein-kalorie-mangel og ca. 25 millioner børn risikerer at blive blinde på grund af a-vitamin-mangel.

Ved 4-års alderen har et barns hjerne nået 80 til 90% af sin fulde vægt. Den skade, som en mangelfuld ernæring i de første leveår har forårsaget, kan ikke senere genoprettes – selv med den bedste ernæring. Undersøgelser i Madras' slumkvarterer har bragt for dagen, at fattige familier ikke engang har råd til at bruge 20 kr. om året til indkøb af mælk og mælkeprodukter.

U-LANDS-EKSPERTER VURDERER U-LANDSPROBLEMER

På den internationale højskole i Helsingør har ca. 70 deltagere fra forskellige lande i august 73 beskæftiget sig med emnet: verdens vækst og balance. Vi bringer nogle udtalelser fra mødet.

Vi har alle økonomiske og tekniske muligheder for at løse de problemer, der er de største i menneskehedens historie, siger undervisningsdirektør Asger Baunsbak-Jensen, men vi mangler det rette sindelag.

Det er vor skyld og vor usselhed, der medfører, at der hver dag dør op imod 100.000 børn af sult eller mangelsygdomme i u-landene. Vor generations største pligt må være at sikre fordelingen af fødevarer til de mennesker, som lever i dag, og det kan kun ske gennem en nedsættelse af vort eget forbrug.

U-landshjælpen må være mindst ti gange større, siger den svenske professor Georg Borgstrom fra Michigan universitet i U.S.A. Den eksplosive befolkningsvækst truer os alle. Nu er det ved at være sidste øjeblik til handling, hvis der skal være plads til alle på jorden år 2.000.

Et af de mest forfærdelige udtryk for verdens fattigdom er, at 600 millioner mennesker inden for dette sidste årti har bevæget sig fra landbrugsområder til byområder, hvor de i vid udstrækning står over for arbejdsløshed. **Det er den største folkevandring, der nogensinde har været.**

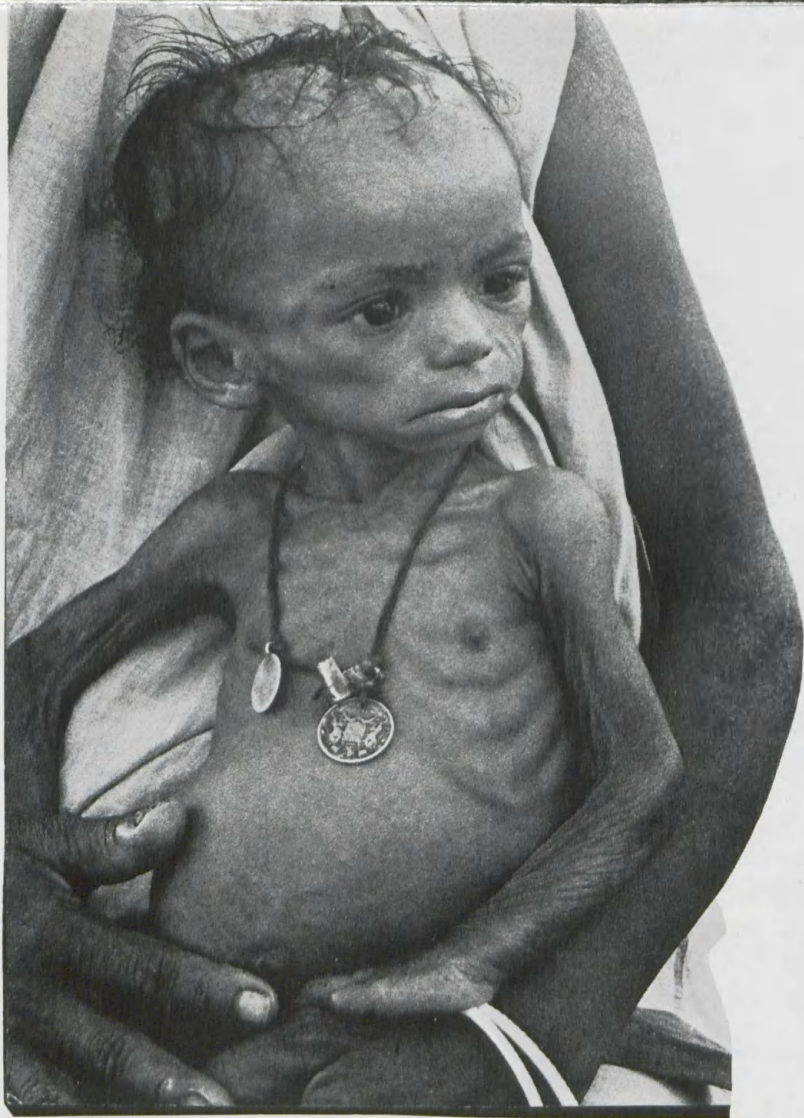
Culcutta med millioner af mennesker, der lever og dør på gaderne, vil blive fremtidens modelby, efterhånden som denne udvikling fortsætter. Dertil kommer, at 37% af den fattige verdens befolkning er under 15 år og således ikke deltager i produktionen. Når vi taler om hjælp til u-lande i en størrelsesorden på 10 til 15 milliarder dollar, er der brug for **10 gange så meget som minimum.**

Den unge generation giver håb om, at vi gradvist er ved at ændre vores tænkemåde, siger den engelske professor Hans W. Singer.

Abbé Pierres Klunsere er af samme mening. Det er vort håb, at et stadig større antal skoler vil slutte op om vore månedlige forsendelser af mælk og vitaminer, der med mindst mulige udgifter når frem til tusinder af børn i Indien og Bangladesh.

Overfor: En kvinde i Bangladesh vader gennem flodvandet i sin oversvømmede landsby med en krukke drikkevand

Professor, dr. phil. H. V. Brøndsted fortalte i august 73 i TV om sin nye bog »År 2.030«, der handler om u-landsproblemer. På S.O.S.TORMÆLK's opfordring har professor Brøndsted skrevet følgende til vore læsere:

Vi ser billeder i bøger, blade og på skærmen af en ufattelig slum i Indien, Bangladesh, Afrika, Sydamerika. Mange af os siger: »Hvor er det frygteligt!« Men så blader vi om til madsiden i ugebladet, eller vi sidder blot og glæder os til den gyser, der bliver sendt i TV lige bagefter reportagen om hungerdistrikterne. For det er jo så overvældende problemer, at vi er for små til at gøre noget ved det.

Men dette er netop den store fejltagelse, som så mange begår. Vi skal ikke tænke i millioner af elendige menneskeskæbner, vi skal tænke på individerne. Vi skal tænke på det lille barn, som vi lige har set billedet af, et lille barn med stilkede lemmer, med opspilet mave, fyldt med vand, ødeme på grund af mangel på næring, udsultet til det yderste, med et ansigt, der viser en alvorlig og håbløs spørgen, et ansigt som ikke kan udtrykke blot skyggen af den naturlige barnlige glæde, som vi er så lykkelige for at se hos vore egne børn her i Danmark. Vi skal lade dette sultende, syge barns billede brænde sig ind i vore sind. Kunne vi dog blot hjælpe dette ene lille barn til sundhed. Kunne vi dog blot hjælpe nogle få af disse millioner af børn til en menneskeværdig tilværelse.

Tænk vi sådan, så har vi befriet os fra den tilsyneladende håbløse opgave at gøre noget for de andre millioner af sultende, snavsede, syge børn, som myldrer i U-landene. Det er altid den enkelte, vi må hjælpe. Tænk altid på den enkelte, der er i nød. Dette bud gælder overalt. Det er den enkelte det gælder. Hvis vi tænker sådan, så er vi mange, mange i dette rige land Danmark, som hver for sig kan hjælpe det enkelte barn, og så bliver hjælpen enorm.

Ryger du cigaretter, måske 8, måske 10, måske 20 om dagen, var det da ikke en god tanke, at man i stedet røg 7, 9 eller 19? Et ringe offer. Savnet af 30 cigaretter om måneden giver en besparelse på blot ti kroner. Gennem et år måske 100-150 kroner. Disse penge kan redde det lille elendige barn, du netop så på skærmen eller i ugebladet. Gør det tankeeksperiment, at blot 500.000 mennesker i vort land gav afkald på blot en cigaret dagligt, så kunne vi give Mother Teresa 50 millioner kroner til hendes vidtstrakte hjælpe-

arbejde. Men måske ryger du ikke cigaretter. Mon ikke du kunne finde andre veje til at undvære en lille smule? Utallige skolebørn undværer lidt slik, eller arbejder på mange måder for at hjælpe Mother Teresa. Må vi da ikke fryde os over vore børn? Må vi da ikke styrkes i vor trang til selv at hjælpe? Er det dog ikke en fryd at kunne være en glad giver?

Og lad så være at sige, som mange gør det: »De kunne jo blot lade være at sætte børn i verden, når de ikke kan føde dem.« Det kan de netop ikke, for disse mennesker er uvidende om antikonception. Jeg vil derfor foreslå, at nogle af pengene anvendes til oplysning om disse ting. **Men indtil da må vi hjælpe det enkelte barn, der er kommet til verden uden egen skyld.**

Mother Teresa, der i London d. 25. april 73 fik overrakt den ny-indstiftede Templeton-pris på 600.000 kr. af Prins Philip, fortæller om de fattige:

Vore søstre og brødre og alle, der gerne vil hjælpe de fattige, må først leve sig ind i, hvem de fattige er. Kun når man virkelig kender de fattige, føler man trang til at holde af dem og at hjælpe dem. For vore fattige i hele verden er vidunderlige, enestående mennesker. Det samme er tilfældet med vore spedalske, der kan give os megen kærlighed, når vi lærer dem at kende.

Nogle mennesker, der hjalp os under flygtningearbejdet i Bengalen, sagde, at de havde modtaget langt mere, end de selv havde givet. Det er lige netop det, som enhver af os føler, når vi er i direkte kontakt med de fattigste af de fattige.

Man siger, at der er over fire millioner spedalske i Indien. Kender vi dem? Hvad gør vi for dem? Hvad gør vi for de vanføre og uønskede børn? Hvad gør vi for folk, der er helt alene? Tænk på de gamles ensomhed – hvor fattigt det må føles, at der slet ikke er nogen, der bryder sig om en. Overalt i verden kan vi møde den længsel, den tørst efter kærlighed, som kun du og jeg kan tilfredsstille.

Kærlighed må bygge på offervilje, og vi må lære at give til det gør ondt. De fattige er værd at elske, og de kan berige os og give os meget.

To børn fra et af slumkvartererne søger efter mad i skraldespanden

S.O.S.TØRMÆLK's undervisningsprogram – giro 122000

har i 1972/73 formidlet undervisning til 118 børn (51 børn fra Stella Maris sociale center i Madras og 67 børn fra Bombays slumkvarterer). Det koster 360 kr. om året at give et barn skolebøger, ekstra skolepenge, skoledragt, mad m.m. og derigennem en virkelig mulighed for at klare fremtiden. 8 mindreårige børn, der på grund af ulykkelige familieforhold ikke kan blive passet hjemme, er anbragt i *dagpleje* hos andre familier for 600 kr. om året.

S.O.S.TØRMÆLK har sendt for 2,7 millioner kr. og takker skoler og interesserede, der har gjort det muligt for 8.000 børn i Indiens slumkvarterer at få mælk hver dag i 7½ år.

Fra marts 73 til september 73 er der sendt for 331.560 kr. d.v.s. at den månedlige forsendelse koster ca. 55.000 kr. Til Bangladesh sendes der mælk for 10.000 kr. pr. måned.

Brochurer og plakater kan rekvireres ved henvendelse til

**ABBE PIERRES KLUNSERE
FRIMODTSVEJ 11, 2900 HELLERUP**

S.O.S. tømælk - giro 1321

Gaver er fradragsberettigede

Tegninger: Kamma Svensson. Tryk: Bianco Luno

U-LANDSORIENTERING

Vor u-landsbog »Tiggerdrengen Jugga«, skrevet af Kirsten Bang og gennemillustreret af Kamma Svensson, udkom i november 72 med støtte af DANIDA. Vi håber, at mange skoler vil bruge bogen til u-landsorientering – den kan købes direkte fra Abbe Pierres Klunseres Forlag – giro 4450 og hos boghandlerne. Pris kr. 19,50.

TV-filmen om Mother Teresa »Noget skønt for Gud«

(16 mm, spilletid 55 min., i farver, dansk tekst), der kan lånes af Statens Filmcentral, egner sig ligeledes til u-landsorientering. Vi håber, at skoler og foreninger vil gøre brug af dette tilbud.

Abbe Pierres Klunseres vandrestilling om u-landsproblemer har siden januar cirkuleret på danske biblioteker og fortsætter dermed året ud.

S.O.S. TØRMÆLK

ORIENTERING NR. 15 – MARTS 1974

Forhøjet oliepris sluger al u-landshjælp

Verdensbanken har foretaget en analyse af oliekrisens følger for 39 underudviklede lande. Disse lande må for at opretholde deres olieimport i år betale ca. 15 milliarder dollar i stedet for 5,25 milliarder sidste år. Ekstraudgiften på ti milliarder er større end den samlede udenlandske bistand på godt 8,5 milliarder, som de 39 lande venter i 1974.

Hvem hjælper?

Problemet rammer alle U-lande. Man kan ikke vente, at de vestlige industrilande vil opveje tabene. Tværtimod har de fleste nedskåret deres bistand med 10–15 procent. De olieproducerende stater, som i år ventes næsten at firedoble deres indtægter til 80–90 milliarder dollar, kunne hjælpe de fattige lande. Men gør de det? Hidtil har de været tilbageholdende. Flere af dem har endda modtaget teknisk bistand udefra.

Voksende fattigdom

U-landene må derfor vælge mellem at nedskære olieimporten, hvilket vil medføre nedgang i produktion og stor arbejdsløshed, eller skære ned på livsvigtig import som levnedsmidler, kunstgødning m.m. I begge tilfælde betyder det voksende nød, underernæring eller sult i mange lande bl.a. Indien, Bangladesh, Etiopien og Vestafrika, som i forvejen har været ramt af tørke, misvækst og hungersnød. Der er tale om en krise, der kan få den i forvejen lammende fattigdom til at vokse med en pestepidemis fart og format.

Mogens Kofod-Hansen
Berl. Tid. d. 24.1.74.

— Det er en fra de omreisende vesterlandske stammer, som håber på at kunne til-
tuske sig lidt af vores olie for deres hjemmelavede produkter.

INDIENS TABTE DRØMME

I 1971 talte regeringen i New Delhi om, at Indien – takket være »den grønne revolution« – snart ville være selvforsynende med hensyn til ernæring.

I 1973 gjorde to års tørke en brat ende på disse forhåbninger og skabte i stedet en katastrofal mangel på fødevarer, efterfulgt af voldsom inflation.

I 1974 bevirker de høje oliepriser, at Indien må bruge 4/5 af sin eksportfortjeneste til betaling af olie-importen. 80 millioner indere d.v.s. 14 % af Indiens befolkning er arbejdsløse. Indien befinder sig i den alvorligste økonomiske krise, landet har oplevet siden sin uafhængighed i 1947.

Søster Doris, lederen af børnehjemmet i Bombay, skriver d. 7.1.74:

»Virkningerne af tørken i Maharastra-provinsen er på sit højeste. Den øjeblikkelige fødevareresituation i Bombay er ubeskrivelig. Selv middelklassen lider nød, og de fattige må prise sig lykkelige, hvis de kan få et enkelt måltid om dagen.

Hidtil er det lykkedes os på en eller anden måde at give alle børnene deres måltider. Ved hjælp af madrester fra hoteller og restauranter er de blevet mætte. Vi er meget taknemmelige for den kondenserede mælk fra Danmark, der bliver brugt til spædbørn og skolebørn.«

Søster Margaret Mary skriver fra Bangladesh, d. 2.12.73:

»Vi har købt en grund i Khulna for de penge, vi modtog fra Danmark. Vi er nu ved at få fat i byggematerialer til bygning af børnehjemmet, men det er svært at skaffe cement. Så snart det lykkes, begynder vi byggeriet.

Vi har modtaget al mælken fra Danmark. Mælk er en mangelvare her i landet, så mange børn nyder godt af den. Også den danske medicin er guld værd. Hvis I kunne se folks sygdomme og den gavn, medicinen udretter, så ville I føle jer meget lykkelige, fordi I er i stand til at give en så vidunderlig hjælp.«

UNICEF foto

CALCUTTA

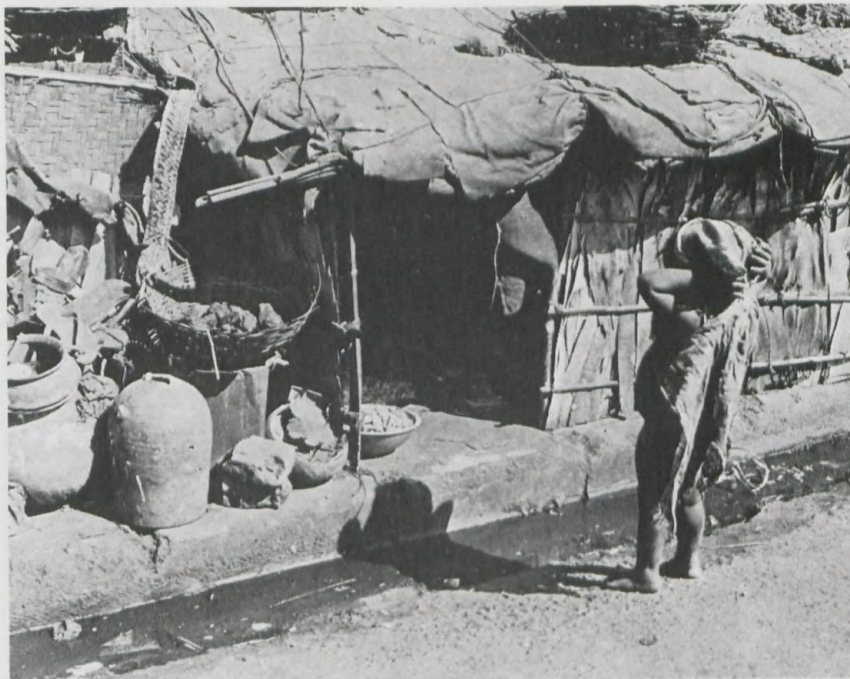
Det var i millionbyen Calcutta, at Mother Teresa for snart 25 år siden begyndte sit arbejde blandt Indiens fattige, og for at kunne vurdere rækkevidden af hendes indsats, må man kende noget til den by, der danner den dystre baggrund for hele hendes virke.

Calcutta er en by, der hvert år hjem søges af en stadig strøm af mennesker, der må forlade deres hjem på grund af hungersnød, epidemier, tørke og oversvømmelser, og som håber i Calcutta at finde mad og arbejde til dem selv og deres familier. Det er en by, hvor den fattige befolkning bor i slumkvarterer i ubeskrivelig snavs og stank, hvor en mand upåagtet kan dø på gaden, hvor et barn kan blive smidt i skraldebøtten, og hvor spedalske, der er udstødt af deres familier, må tigge for ikke at dø af sult.

To klunsere, Hanne og Lasse, der har været i Indien med »den rejsende højskole«, besøgte i december og begyndelsen af januar Mother Teresas arbejde i Calcutta. Vi bringer uddrag af et brev fra Hanne:

»I gør jer ingen forestillinger om, hvor fattige mange er her i Calcutta. Der er familier, som lever hele deres liv på et tæppe på fortovet. Forestil jer, hvis det var jer selv, der skulle sove på jorden, mens lastbilerne larmer forbi, og fodgængerne falder over jeres ben. Jeres far er måske stukket af, og jeres mor tigger, mens alle vi unger gennemroder gadernes enorme skraldedynger for at finde halvt udbrændte koksstykker, som vi kan bruge igen, og madrester, andre har kasseret som uspiselige. Vi er nødt til at kæmpe om maden med vilde hunde, krager og køer.

Vi er allesammen underernærede og har diarré og betændte sår, fordi vi roder med affald. Det er uhyggeligt at tænke på sit eget liv sådan, og alligevel er vi nok ikke istand til at fantasere os til, hvor slemt det er. Men i Calcutta lever over en million mennesker sådan, og lige så mange lever i usle hytter af klude og blikdåser eller i lappede telte eller store kloakrør. De har ikke megen udsigt til nogensinde at få det bedre. Et helt livs underernæring har gjort dem sløve og energiløse. For et fåtal af disse mennesker er Mother Teresa et håb. Hvis børnene kommer i slumskoler og får ordentlig mad, med proteiner til at opbygge muskler og hjerne med, kan de blive så stærke, at de på forbausende få måneder er dygtige nok til at gå på en rigtig skole. De får stadig mælk og vitaminer, og fra de gaver, Mother Teresa får,

bliver deres skolegang og videre uddannelse betalt. Det er virkelig et projekt, der giver disse børn en fremtid, og **det er mælken, der lægger bunden.**«

S.O.S.TORMÆLK's undervisningsprogram – giro 122 000

der startede i januar 72, har i 1973/74 givet undervisningshjælp til 147 indiske børn (73 børn fra Mother Teresas børnehjem i Bombay og 74 børn fra Stella Maris hjælpearbejde i Madras). Der er i årets løb sendt hjælp for 52.000 kr. Det koster 360 kr. om året at give et barn skolebøger, ekstra skolepenge, skoledragt m.m. og derigennem en chance for en helt ny tilværelse.

ER OVERBEFOLKNING ANTALLET AF MENNESKER ELLER DET, DE BRUGER?

Vi snakker så meget om at spare. Men hvad sparer vi af? Af en overflod, der set med den fattige verdens øjne, er den rene fråds. Selv når vi har sparet og skåret ned på vort forbrug, så vil det for de fattige i u-landene stadig se ud som fråds. Vi, der spiser den største del af kagen, mærker det ikke. Vi vil endda have mere og jærmer, når vi skal beskære vor rigdom en smule.

Af al den energi, der bruges i verden — især olie og kul — bruger vi 92 procent. Der er ikke meget tilbage i u-landene. Men det meste af energien kommer fra u-landene, som også er i besiddelse af de fleste vigtige råstoffer, der skal bruges for at holde en industri og produktion i gang. Det er bare os i den rige del af verden, som får råstofferne og til billige penge, fordi vi kontrollerer verdenshandelen. Over 80 procent af den.

I dag lever der lidt over tre milliarder mennesker på jorden. Heraf bor over to milliarder i den fattige verden, i u-landene. Derude kan næsten halvdelen af menneskene hverken læse eller skrive, og de har meget lidt mulighed for at komme til det. Deres liv er 20 år kortere end vore, og mange af deres børn er fra fødslen dømt til en tidlig død. Millioner af dem, der ikke dør, bliver handicappede, fordi deres hjerner har taget skade på grund af sult og underernæring.

I år har FN noget, der kaldes »Verdensbefolkningsåret«. Man skal undersøge befolkningsproblemerne, og for os i den rige verden forekommer det, at det kun er noget, der vedrører u-landene. Men er det nu også det? Hvad er overbefolkning? Er det antallet af mennesker eller det, de bruger? Videnskabsmænd fastslår, at hvor det gælder forbrug, så bruger danskerne lige så meget som 250 millioner mennesker i Indien, hvor der lever 500 millioner. Hvilket land er så overbefolket, og hvem skal spare: Indien eller Danmark?

Kai Spangenberg Schmidt
Politiken d. 27.1.74

Allerede på FN's miljøkonference i 1972 konstaterede man, at de rige landes stigende forbrug pr. indbygger tærer mere på verdens ressourcer og bidrager mere til verdens forurening end den stigende befolkningsvækst i de fattige lande.

Befolknings-eksplosionen er et meget alvorligt problem, men med hensyn til forbruget af verdens begrænsede ressourcer er den langt mindre alvorlig end **velstands-eksplosionen**.

Siden marts 1966 har S.O.S. TØRMÆLK sendt mælk for 3 millioner kr.

Til Indien sendes mælk og vitaminpiller for 55.000 kr. pr. måned.
Til Bangladesh sendes mælk for 10.000 kr. pr. måned.
Fra marts 73 til marts 74 er der sendt for 783.941 kr.

Vi siger tak til skoler og interesserede, der har gjort det muligt for 8.000 børn i Indien og Bangladesh at få mælk hver dag.

Vi har fået bidrag fra Norge, Sverige, Færøerne, Grønland og alle egne af Danmark. Mange skoler har gjort en helt forbløffende indsats.

Vor u-landsbog »Tiggerdrengen Jugga«, skrevet af Kirsten Bang og gennemillustreret af Kamma Svensson, kan købes direkte fra Abbé Pierres Klunseres Forlag – giro 4450 og hos boghandlerne. Pris kr. 19,50.

Boris Simons bog »Abbé Pierre og klunserne i Paris«, der længe har været udsolgt, er nu udgivet i 8. oplag, udvidet udgave, i anledning af abbé Pierres arbejdes 25 års jubilæum i 1974. Bogen kan købes direkte fra Abbé Pierres Klunseres Forlag – giro 4450 og hos boghandlerne. Pris kr. 17,25. Et evt. overskud vil gå til S.O.S. TØRMÆLK.

TV-filmen om Mother Teresa »Noget skønt for Gud«
(16 mm, spilletid 55 min., i farver, dansk tekst), kan lånes af Statens Filmcentral. På grund af stor efterspørgsel er der lavet en ekstra kopi. Filmen egner sig til u-landsorientering. Vi håber, at mange skoler og foreninger vil gøre brug af vort tilbud.

Vi kan love, at de indsamlede penge bliver udnyttet 100%
Ingen klunser får løn for sit arbejde. Forsendelserne er fritaget for moms i Danmark og for told i Indien.

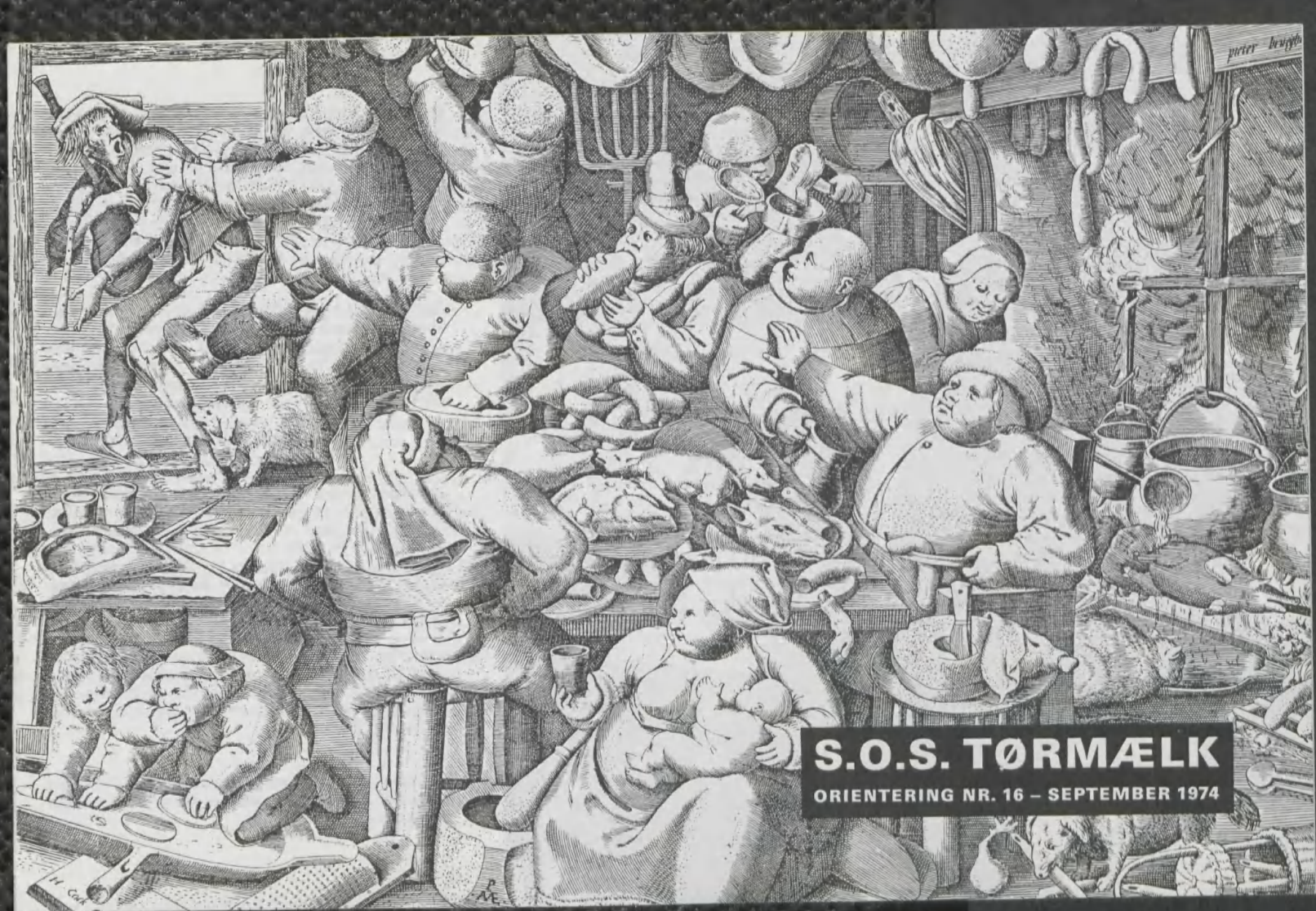
Brochurer og plakater kan rekvireres ved henvendelse til

**ABBE PIERRES KLUNSERE
FRIMODTSVEJ 11, 2900 HELLERUP**

Gaver er fradragsberettigede

S.O.S. tørmælk - giro 1321

S.O.S. TØRMÆLK
ORIENTERING NR. 16 – SEPTEMBER 1974

Overflod kontra sult

Både i direkte og indirekte betydning har vi i de rige industrilande forlængst taget plads ved det veldækkede bord, vil vi være villige til at dække mindre op og rykke tættere sammen, så vi alle kan få lov til at spise med og blive mæt?

P. Vermund Jensen
Kristeligt Dagblad, d. 18.8.74.

Årsagen til befolkningsvæksten i den tredje verden er væsentligst de store fremskridt på medicinens og hygiejnens område, der virker stærkest ved den mindre dødelighed for spædbørnenes vedkommende. I dag er 40 % af jordens befolkning 15 år gamle eller mindre.

Mag. scient. Jens Rosenkjær

Befolkningsvæksten er ikke hele problemet

Den svenske økonom, professor Gunnar Adler-Karlsson der har udarbejdet den svenske regerings oplæg til FN's befolkningskonference i Bukarest i august 74, skriver i DANIDA's tidsskrift »Udvikling«: »Lad os for en tid prøve at dæmpe vækstraten ikke blot i de fattige landes befolkningstal, men også i de rige landes forbrug og levestandard. Hvis de rige nationer ændrede deres levevilkår, standsede fremstillingen af rene luksusvarer og i stedet begyndte at producere livsfor nødenheder og overførte denne produktion til u-landene, kunne verden gøre sig håb om en anstændig fremtid.«

Fra en familieplanlægnings-kampagne i indiske landsbyer. Elefanten bærer en plakat med teksten »To børn er nok«.

Vestens u-landsbistand er nu på laveste niveau i over ti år fremgår det af OECDs rapport d. 11.7.74. Det officielle mål har været, at udviklingsbistanden i løbet af nogle år skulle nå op på 0,7 procent af de rige landes bruttonationalprodukt, men de rige landes udviklingsbistand er faldet trods talrige løfter om stigning. I 1973 udgjorde bistanden 0,3 procent mod 0,51 procent i 1963. Tallene for året 1973 er stort set ikke påvirket af stigninger i oliepriserne, og man må derfor vente, at statistikken for 1974 vil vise endnu mere nedslående resultater.

Information, d. 12.7.74.

Ernæringstilstanden i u-landene er ringere end for 10 år siden

Den fattigste del af menneskeheden har ikke mulighed for at købe tilstrækkelige mængder af god, proteinrig føde, selv om den forefindes.

Et meget vigtigt spørgsmål med hensyn til fødevarerproblemet i dag er, om det er muligt – f. eks. til skoler eller andre institutioner med sårbare befolkningsgrupper – at sikre, at fødevarerhjælpen kan fortsætte gennem længere tid.

Er det muligt at få giver-landene til at binde sig ikke blot med hensyn til penge, men især med hensyn til fødevarerprodukter gennem en årrække?

Det ville have en katastrofal virkning at starte et stortilet skole-ernæringsprogram og så næste år fortælle det pågældende land, at projektet måtte standse.

Professor Thorkil Kristensen,
fhv. generalsekretær ved OECD

S.O.S. TØRMÆLK afsender årligt netto 156 tons kondenseret mælk, sødmælkspulver og skummetmælkspulver samt vitaminpiller til ca. 8.000 børn i slumkvartererne i Indien og Bangladesh.

$\frac{2}{3}$ af mælken sendes til Mother Teresas arbejde. $\frac{1}{3}$ sendes til tilsvarende hjælpearbejder i Madras. En måneds forsendelse koster 74.000 kr. og svarer til 64.974 liter mælk.

Et barn kan få et krus kondenseret mælk hver dag i en måned for kr. 10,50, et krus sødmælk for kr. 6,34 og et krus skummetmælk for kr. 5,40 (fragt til Indien indbefattet).

Mælken indeholder:

1 krus kondenseret mælk:	1 krus sødmælk:	1 krus skummetmælk:
200 kalorier	118 kalorier	90 kalorier
5 gr. protein	7 gr. protein	9 gr. protein
30 gr. sukker	9,5 gr. sukker	13 gr. sukker
2 gr. mineralsalte	1,4 gr. mineralsalte	2 gr. mineralsalte

Her fordeles mælken:

*Kluserne
Birger og Finn
inspicerer en
del af den
månedlige
forsendelse på
13 tons mælk,
der gøres klar
til afskibning
fra Horsens.*

Således blev de indsamlede midler anvendt fra 1. marts 1973 til 1. marts 1974:

Indtægter:

bidrag:	823.732,29
renter	13.734,76
	<u>837.467,05</u>

Udgifter:

forsendelse af tørmælk	601.483,39	(76,4 %)		
forsendelse af vitaminer	31.200,00	(4,0 %)		
undervisningshjælp	45.602,19	(5,9 %)		
ekstraordinært hjælpearbejde	<u>51.392,38</u>	729.677,96	(6,5 %)	
brochurer, plakater, bøger	34.417,93	(4,3 %)		
porto, kontorartikler, revision m. m.	<u>23.328,29</u>	57.746,22	787.424,18	(2,9 %)

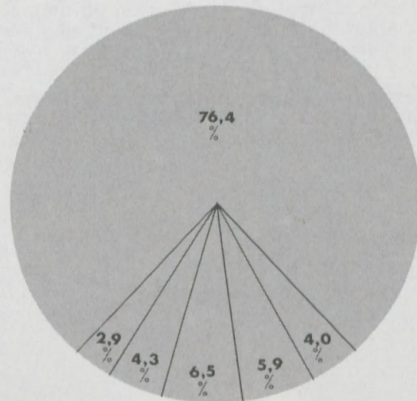
Overført til næste års forsendelser

kr. 50.042,87

Foranstående regnskab, som vi har revideret, er i overensstemmelse med bogføringen. Vi har kontrolleret, at der har foreligget behørig dokumentation for udgifterne, og beholdningernes tilstedeværelse er konstateret.

København, den 26. april 1974

Revisionsfirmaet Christiansen & Engelbrechtsen, statsautoriserede revisorer

Mælken
blandes i
Calcutta

Brev fra Mother Teresa, Calcutta d. 5. 4. 74:

»Jeg siger jer tak for alt det gode, I gør for vore fattige og nødlidende børn. Flere tusind børn i slumkvarterer og landsbyer nyder godt af det daglige krus mælk.

Brev fra søster Doris, Bombay d. 19. 7. 74:

»Oversvømmelserne i Bombay som følge af de voldsomme regnskyl, har forårsaget store ødelæggelser. Som altid er det de fattige, der lider mest, og vi har i øjeblikket travlt med at hjælpe dem med at udbedre skaderne. Vi reparerer deres hytter og uddeler varm mad, da alle deres køkkenredskaber er skyllet væk. Jeg har lige besøgt en af familierne. Hytten var fuld af vand. Moderen og hendes barn sad på en kasse, der var anbragt på en træpæl, de havde ikke fået mad i 3 dage. Vi arbejder i de mest forsømte områder. Her bor 300 familier, der har mistet absolut alt.

Vi bruger mælken fra Danmark i 3 centre i Maharastra: Poona, Amravati og Bombay. Mælken gives til vore skolebørn og til børnene i vore børnehjem for forladte, invalide og underernærede børn, men i øjeblikket bruger vi også mælken til de børn, der sulter som følge af oversvømmelserne. Vi er lykkelige over, at mælken er ankommet netop nu, så vi er istand til at hjælpe dem«.

Brev fra søster Priscilla, Dacca d. 24. 7. 74:

»Vældige oversvømmelser hærger landet og er skyld i mange lidelser. Der er mangel på livsvigtige fødevarer. Det er fuldkommen umuligt at købe mælk, og den danske mælk er af meget stor betydning for vort arbejde her i Bangladesh.

Brev fra Stella Maris sociale center, Madras d. 28. 7. 74:

»Den regelmæssige mælk hjælper mange fattige børn til at overleve, og undervisningshjælpen giver dem mulighed for at komme i skole og lære noget. **Dette er en form for investering, der virkelig lønner sig«.**

Mother Teresa

Oversigt over Mother Teresas arbejde i Indien i 1973

70 skoler	5.971	børn
26 børnehjem	1.431	»
86 klasser for voksne (syning, maskin- skrivning)	3.562	elever
279 ambulante klinikker	1.541.934	patienter
62 klinikker for spedalske	37.424	»
28 hjem for døende	6.012	»
28 familieplanlægningscentre	3.367	tilfælde
145 centre for mad- og tøjuddeling	22.497	nødlidende
Formidling af ægteskaber for forældreløse piger	142	ægteskaber
Undervisningshjælp, Indien	2.100	børn
Undervisningshjælp, Bangladesh	1.500	»

Vi siger tak til de mange skoler og interesserede, der står bag vore mælkeforsendelser til Indien og Bangladesh.

Vi har fået bidrag fra Norge, Sverige, Færøerne, Grønland og alle egne af Danmark. Der er vist så stor medleven, offervilje, fantasi og udholdenhed, at det vil være umuligt at fremhæve nogle enkelte.

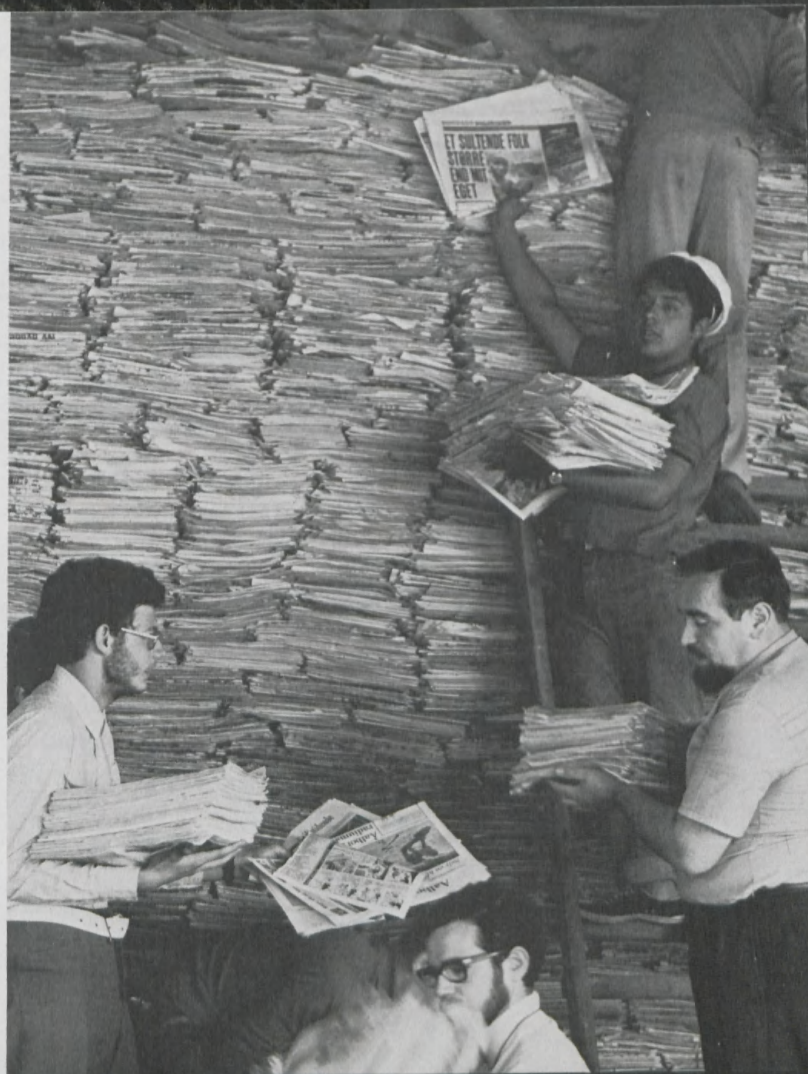
Særlig effektiv indsamlingsmetode.

8 års indsamling på skolerne har vist, at den mest indbringende indsamlingsform er organisation af loppetov. Alle oplysninger om tilrettelæggelse af aktioner samt om de bedste afsætningsmuligheder kan fås ved henvendelse til Abbé Pierres klunseres kontor, Christianshavns Voldgade 43, 1424 K (tlf. (01) AM 1856).

S.O.S. TØRMÆLK's undervisningsprogram – giro 122 000

har i 1973/74 givet undervisningshjælp til 171 indiske børn (77 børn fra Mother Teresas børnehjem i Bombay og 94 børn fra Stella Maris hjælpearbejde i Madras). På grund af den voldsomme inflation i Indien er det årlige bidrag steget fra 360 kr. til 420 kr. For dette beløb kan man give et barn skolebøger, ekstra skolepenge, skoledragt m. m. Vi siger tak til alle, der har givet disse mange børn en virkelig chance for at klare fremtiden.

Avisindsamling

Vor u-landsbog »Tiggerdrengen Jugga«

skrevet af Kirsten Bang og illustreret af Kamma Svensson, kan købes direkte fra Abbé Pierres Klunseres Forlag – giro 4450 og hos boghandlerne. Pris kr. 19,50.

Biddaradrongurin Jugga

På Sandø Centralskole på Færøerne har elever i 10. klasse og deres lærer oversat »Tiggerdrengen Jugga« til færøsk og udgivet bogen i maj 1974. Vi takker for denne usædvanlige præstation til gavn for vort arbejde, og vi sender samtidig en tak til alle vore venner på Færøerne, der i årets løb har støttet vore forsendelser med over 40.000 kr.

Boris Simons bog »Abbe Pierre og klunserne i Paris«,

der længe har været udsolgt, er udgivet i 8. oplag, udvidet udgave, i anledning af abbé Pierres arbejdes 25 års jubilæum i november 1974. Bogen kan købes direkte fra Abbé Pierres Klunseres Forlag – giro 4450 og hos boghandlerne. Pris kr. 17,25.

TV-filmen om Mother Teresa »Noget skønt for Gud« (16 mm., spilletid 55 min., i farver, dansk tekst) kan lånes af Statens Filmcentral. Vi håber, at mange skoler og foreninger vil gøre brug af filmen, der egner sig til u-landsorientering.

Brochurer og plakater kan rekvireres ved henvendelse til

**ABBE PIERRES KLUNSERE
FRIMODTSVEJ 11, 2900 HELLERUP**

Gaver er fradragsberettigede

S.O.S. tørmælk - giro 1321

Oversvømmelser i Indien og Bangladesh har ramt 36 millioner mennesker. Befolkningen trues af hungersnød

HEARTILY WELCOME,
MOTHER TERESA
TO THE SCHOOL OF HAVREMARKEN.

S.O.S. TØRMÆLK

ORIENTERING NR. 17 - APRIL 1975

Så kom hun

Skoleinspektør V. O. Hansen på Havremarkens skole, der har støttet S.O.S. TØRMÆLK siden 1966, er blevet inspireret til nogle tanker i anledning af Mother Teresas besøg på skolen d. 19. september 1974:

En lille gammel kone, som tog os alle, børn og voksne, om hjertet, blot ved at være sig selv og smile til os alle. Det var som hele Nørrebro forstod; og Mother Teresa udtalte, at hun også kunne mærke varmen og kærligheden fra kvarteret, fra os alle.

Hun talte til os. Mange, særlig de mindre elever, forstod ikke et ord af, hvad hun sagde, men alligevel forstod de med børns intuition, hvad hun mente.

Alle skolens 500 elever fra 1. til 10. klasse, levende interesserede og tillidsfulde børn, er altid som alle andre børn parate til at hjælpe, men det kan knibe med at få udløsning for deres hjælpsomhed. Men

forklarer man så Nørrebro-børn, at det drejer sig om at hjælpe fremmede kammerater, der har det frygteligt skidt – også fordi danske børn har det »frygteligt« godt, ja, så forstår de det, og så går de i gang med en selvfølgelighed, der minder om Mother Teresas. Et fromt ønske til sidst: Gid alle Danmarks skoleelever ville støtte kammerater alle steder, hvor disse har det forfærdeligt. Det kan der kun komme noget vældig godt ud af, for som Mother Teresa sagde: Vi kan ikke gå rundt og elske hele menneskeheden. Men vi kan alle hjælpe og elske ét menneske. Ja, men så bliver der jo også lidt til os allesammen.

Nørrebro Avis, d. 26.9.1974

Mahatma Gandhi: Verden har tilstrækkeligt til at dække hver mands behov – men ikke til at dække hver mands grådighed.

Hvem hjælper vi?

Mogens Berendt skriver i Weekendavisen d. 14.3.75 om sine indtryk fra Bangladesh. Han skriver om befolkningens håbløse fattigdom, sult og lidelse på den ene side og overklassens og politikernes korrupsion, berigelse og ligegyldighed på den anden side. Han stiller spørgsmålet: Har vi sikkerhed for, at hjælpen når frem til de nødstedte bengalere eller havner den i de forkerte lommer?

S.O.S. TØRMÆLK behøver ikke at stille sig dette spørgsmål. For os drejer det sig om modtagelse og fordeling af den mælk, vi sender, og her har vi det meget store privilegium at have modtagere i Indien og Bangladesh, hvis kærlighed til de fattige, hvis dygtighed og hæderlighed er hævet over enhver tvivl. Hospitalet Mercy Home i Madras og Mother Teresas hjælpere tager sig af mælken straks efter ankomsten og fordeler den. Mælken er i gode hænder, Mother Teresa har ca. 900 indiske søstre, der kender forholdene, taler landets sprog, deler kår med de fattige og bruger hele deres liv på at hjælpe dem.

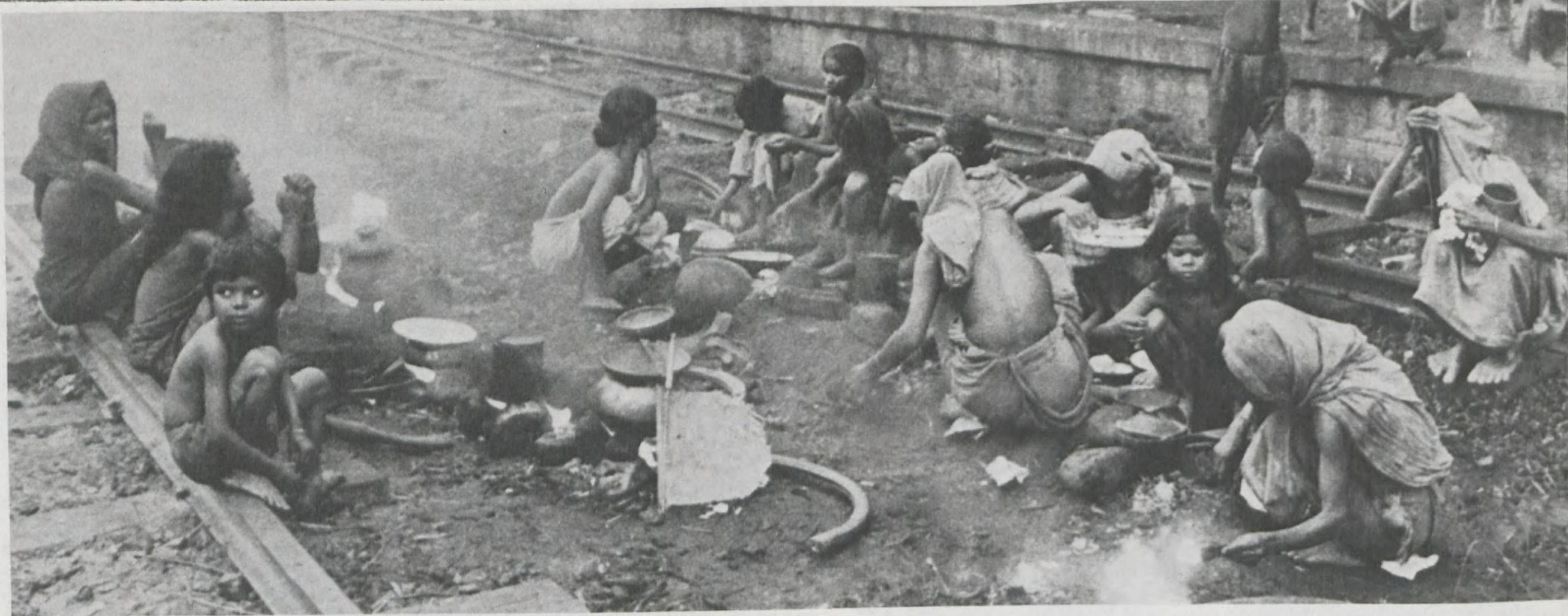
I slutningen af februar i år besøgte jeg (for egen regning) vore kontakter i Indien og Bangladesh. I Calcutta, hvor jeg mødte Mother Teresa, overværede jeg mælkeuddeling i børnehjem og skoler samt i slumkvartererne ved dokkerne og på den overfyldte Sealdah-jernbanestation, hvor Mother Teresa har startet et større hjælpearbejde blandt tiggere og hjemløse, forældreløse børn og mødre med underernærede småbørn. Ved selvsyn kunne jeg konstatere, at der blev våget over mælken, som børnene måtte drikke på stedet, så man kunne kontrollere, at de virkelig fik den.

På Mother Teresas opfordring tog jeg videre til Bangladesh. Da jeg kom til Dacca, havde søstrene netop været ude for en katastrofe. Det ene af deres to huse var uden varsel styrtet sammen og to børn dræbt, det andet hus var ved at slå store revner. Jeg kom uanmeldt, da telegraf- og postforbindelse mellem Calcutta og Dacca er elendig. Ved min ankomst var søstrene ved at bære den danske mælk ud til deres ambulance – forøvrigt også skænket fra Danmark – for at bringe mælken i sikkerhed et andet sted. Af frygt for tyveri var der vagt nat og dag ved den mælk, der endnu ikke var gravet frem af ruinerne.

Alle steder, hvor jeg kom frem – i Trivandrum, Madras, Bombay, Calcutta og Dacca – fik jeg vidnesbyrd om, at den danske mælk er en helt uundværlig faktor i kampen for at redde de mange underernærede børn og senere bevare deres helbred. Alle gav udtryk for, at mælken var den bedste hjælp, vi kunne give børnene. Den måtte for enhver pris ikke holde op.

Grete Lauritzen
(formand for S.O.S. TØRMÆLK)

S.O.S. TØRMÆLK har gennem 9 år sendt mælk og vitaminer hver måned til ca. 8.000 børn i Indiens slumkvarterer og gennem de senere år også til Bangladesh.

Den månedlige forsendelse af 13.000 kg mælkepulver koster netto ca. 92.000 kr., fragt iberegnet. Der sendes i øjeblikket mælk og vitaminer for 1,2 millioner kroner om året. I de ni år, der er gået, er ikke én forsendelse gået tabt eller havnet på sortbørs, så udbyttet af de penge, der kommer ind, er så stort som muligt.

Der er skoleelever og interesserede, der har delt tømælks-brochurer ud i deres nabolag. Det gav et glimrende resultat og fordoblede kredsen af bidragydere fra 2.000 til 4.000. På grund af denne udvidelse af støtten og på grund af den hjælp, vi gennem årene har modtaget fra en trofast kreds af skoler og interesserede, har vi trods prisstigninger kunnet gennemføre vore månedlige forsendelser uden at skære ned på mælken.

Vi siger hjertelig tak for denne hjælp.

Gennem **S.O.S. TØRMÆLKs** undervisningsprogram – giro **122000** kan man give et barn undervisningshjælp for 600 kr. om året. 77 børn i Bombay og 120 børn i Madras får undervisning takket være hjælp fra Danmark, Norge og Sverige. Uden denne hjælp måtte de afbryde deres skolegang.

Vedlagte dobbelte girokort beder vi Dem give videre, så kredsen af interesserede kan udvides.

Brochurer og plakater kan rekvireres ved henvendelse til

**ABBE PIERRES KLUNSERE
FRIMODTSVEJ 11, 2900 HELLERUP**

Gaver er fradragsberettigede

S.O.S. tømælk - giro 1321

S.O.S. TØRMÆLK

ORIENTERING NR. 18 – SEPTEMBER 1975

Kvindekongressen i Mexico i juli 1975

Blandt de mange tusind kvindelige deltagere fra hele verden, der mødtes i Mexico for at diskutere kvindens stilling i de rige og de fattige lande, deltog Mother Teresa som udsending fra det fattige Calcutta og socialminister Eva Gredal som udsending fra det rige Danmark. Trods forskellig baggrund var begge af samme mening: blandt alle jordens fattige er u-landenes kvinder og børn den befolkningsgruppe, der er mest sårbar og mest forsømt. Eva Gredal skrev ved sin hjemkomst:

»Når et land er meget fattigt, er det kvinderne og børnene, der har det værst.«

Det er netop ud fra denne opfattelse, at S.O.S TØRMÆLK udelukkende hjælper børn og deres mødre i to af jordens fattigste lande: Indien og Bangladesh.

Fra 1. marts 74 til 1. marts 75 er der sendt 154 tons kondenseret mælk og mælkpulver samt vitaminpiller til ca. 8.000 børn i slumkvartererne. Den månedlige forsendelse koster ca. 90.000 kr.

2/3 af mælken sendes til Mother Teresas arbejde, 1/3 sendes til tilsvarende hjælpearbejder i Madras: hospitalet Mercy Home, Stella Maris sociale center, Social Reliefs aftenskoler, St. Thomas spedalskhedshospital, Balamandir børnehjem m.fl.

Udgifterne i denne periode har været:

forsendelse af tørmælk	kr. 1.044.828,-
forsendelse af vitaminer	kr. 31.200,-
undervisningshjælp	kr. 60.008,-

lalt kr. 1.136.036,-

Mælk er blevet billigere

Med de nuværende mælketilskud kan vi i øjeblikket sende 1 liter sødmælk tilsat sukker til Indien for under 1 krone (fragt iberegnet) – mens 1 liter sødmælk, leveret i Danmark, koster kr. 2,30.

Man får virkelig valuta for sine penge:

Et barn kan få et krus sødmælk tilsat sukker hver dag i en måned for kr. 6,-, et krus sødmælk for kr. 5,96 og et krus skummetmælk for kr. 4,38 (fragt iberegnet).

Hvorfor netop mælk?

Vi har bedt professor, dr. med. Bent Friis Hansen, der er børnespecialist og ernæringspecialist, om at besvare dette spørgsmål:

»Mælk er den bedste næringskilde både for spæde og større børn, da den indeholder alle de stoffer, som organismen behøver for at vokse: sukker (kulhydrat), fedt, æggehvidestoffer og mineraler (salte).

Større børn kan dog ikke leve af mælk som eneste næring, da mælken bl. a. er så jernfattig, at børnene ville få blodmangel, såfremt de ikke fik tilskud af anden kost. Børn, der ikke får nok at spise, kommer til at lide af mangelernæring, hvilket bl. a. vil vise sig ved, at de ikke vokser. De bliver magre og trætte, og deres modstandskraft mod infektioner svækkes. Deres intelligensudvikling vil også gå i stå, og mange af dem, der overlever, vil aldrig rette sig helt. Sådanne børn får ikke alene for lidt at spise, men deres kost indeholder også for lidt æggehvidestof.

Det bedste kosttilskud, man kan give disse børn, vil derfor være et par glas mælk om dagen, og for at øge næringsværdien af de vigtige æggehvidestoffer, der findes i mælken, kan man tilsætte sukker, hvorved mælkens samlede kalorieindhold (energiindhold) også vil øges. Et stort glas af denne mælkeblanding kan således blive et komplet måltid.«

Meget underernærede børn kan ikke udnytte de mange æggehvidestoffer, der indeholdes i skummetmælkspulver. Fra 1.6.75 sender vi efter Professor Friis Hansens råd næsten udelukkende sødmælkspulver tilsat rørsukker og kun i enkelte tilfælde sødmælks- og skummetmælkspulver, der er billigere.

Hvordan bedømmes mælkeblandingen i Indien?

Hospitalet Mercy Home i Madras skriver efter modtagelsen af de første sendinger: »Med hensyn til sødmælkepulveret tilsat sukker, vil vi gerne give udtryk for vor store tilfredshed. Vi synes, det er et bedre næringsmiddel end kondenseret mælk og sødmælk, og alle vore underernærede børn kan lide smagen og synes godt om mælken.«

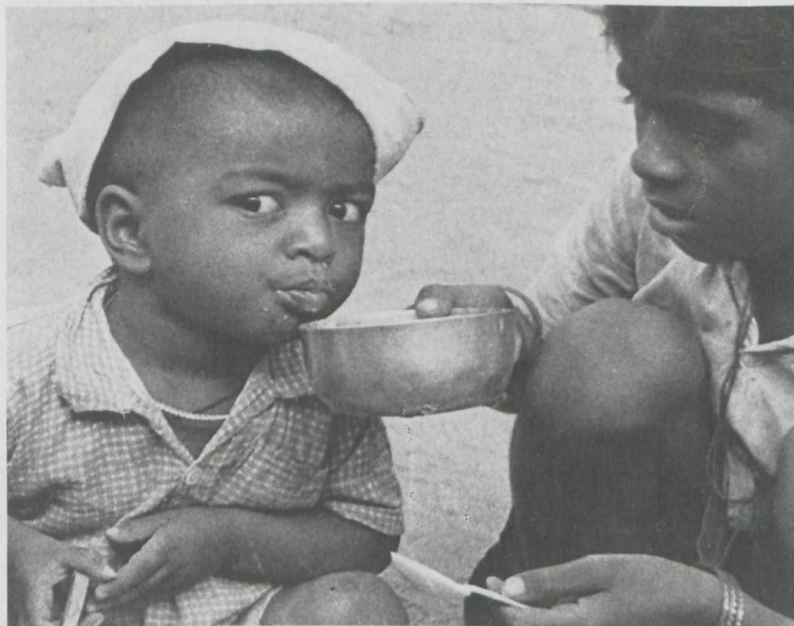
Mother Teresa skriver fra Calcutta: »Der er stor sukermangel i Calcutta, og mælken tilsat rørsukker er til stor hjælp for børnene«.

FAO, FN's fødevarer- og landbrugsorganisation i Rom

har i år ladet præge en Ceres-medalje (Ceres er romersk gudinde for kornavl) for at hædre Mother Teresa for hendes enestående indsats mod sulten og for hendes store kærlighed til de aller fattigste. Ceres-medaljen 1975 med indskriften: »Føde til alle« er modelleret af kunstneren Michael Rizzello.

25 års jubilæum

d. 7. oktober i år er det 25 år siden, Mother Teresa i Calcutta stiftede sin orden »Missionaries of Charity« (Kærlighedens Missionærer), der i dag omfatter 935 søstre og 110 brødre. Et mangesidet hjælpearbejde er igang 51 steder i Indien samt i Bangladesh, Australien, Ceylon, Etiopien, Italien, Jordan, Mauritius, New Guinea, Peru, Tanzania, England, Amerika, Venezuela, Vietnam og Yemen.

Oversigt over Mother Teresas arbejde i Indien i 1974

81 skoler.....	8.515 børn
28 børnehjem.....	1.864 »
94 klasser for voksne (syning og maskinskrivning)....	2.687 elever
335 ambulante klinikker.....	1.598.894 patienter
67 klinikker for spedalske....	43.363 »
32 hjem for døende (dødsfald ikke medregnet).....	2.009 »

28 familie-planlægningscentre.....	5.277 tilfælde
65 centre for mad- og tøjuddeling.....	21.435 nødlidende
Formidling af ægteskaber for forældreløse piger.....	140 ægteskaber
Familiebesøg.....	13.864
Undervisningshjælp, Indien ..	3.300 børn
Undervisningshjælp, Bangladesh.....	3.000 »

Brev til danske skoleelever

MISSIONARIES

OF CHARITY

Calcutta, d. 12. august 1975.

Mine kære børn.

Det er nu et år siden, jeg havde den lykke at se jer og være sammen med jer og sige jer tak for alt, hvad I gennem de sidste ti år har gjort for Indiens børn. Jeg kan stadig se jeres smilende ansigter for mig.

Trods de stigende leveomkostninger i jeres land er I stadig parate til selv at undvære for at kunne sende Indiens børn den mælk, som de trænger så meget til. Jeg sender en rapport fra nogle centre, vi startede sidste år, og som vil vise jer, hvor stort behov der er for mælken, og hvor meget godt den udretter.

Vi har et center på Howrah-stationen (det er den største jernbanestation i Vestbengalen og i Calcutta). Et på Sealdah-stationen (en anden meget stor jernbanestation, der betjener et meget udstrakt landbrugs- og industriareal rundt om byen Calcutta). Et i vort hus i Tiljala, som vi kalder Premdan (kærlighedens hjem), som også ligger i en meget, meget fattig del af byen. Og i dag åbner vi vort første hus i landsbyerne rundt om Hooghly-flodens delta (Hooghly-floden er Vestbengalens største og vigtigste flod). Her vil utallige tusinder af børn gennem vore klinikker og børnehjem blive hjulpet til en bedre og sundere tilværelse.

Alle disse børn har brug for jeres kærlighed og hjælp, der gennem mælken bringer dem legemlig sundhed. . . . Jeg ved, de ikke vil bede jer forgæves.

God bless you
L. Teresa M. e

Uddrag af søstrenes rapport for 1974:

Natteherberg i Calcutta. På Sealdah jernbanestation i Calcutta ved port nr. 4 har vi oprettet et natteherberg for tiggere, kulier, arbejdsløse og hjemløse. Tidligere havde søstrene under deres besøg på stationen samlet de syge op fra perronen, men da antallet af syge stadig voksede, blev det nødvendigt med et herberg. Mother Teresa kontaktede politiinspektøren og jernbanemyndighederne og opnåede den nødvendige tilladelse, og der blev omgående lavet et herberg af bambus og presenninger på selve jernbaneområdet indenfor port nr. 4, hvor ca. 200 hjemløse kunne tilbringe natten. I løbet af et par måneder bragte vi 100 døende til vort »hjem for døende«, 50 forældreløse børn, der strejfede om på stationen, og over 50 syge børn blev anbragt i vore børnehjem i Tiljala og Green Park. Da sommeren nærmede sig, blev det nødvendigt med et mere solidt hus af mursten og træ. Dette hus blev færdigt i maj 74 og straks taget i brug til mange forskellige formål. Herberget blev et hjem for hjemløse om natten og skole, klinik og ernæringscenter om dagen.

Skolen har 300 elever, der bliver undervist på bengali og hindi. Om aftenen hjælper børnene med at renholde gaderne rundt om stationen og fjerne kokoskaller. Det drejer sig om de grønne kokosnødder, af hvilke man kun drikker mælken, men smider skallerne væk. De indsamlede skaller sendes til vort center i Tiljala, hvor ca. 250 arbejdsløse fattige er beskæftiget med at lave reb, dørmåtter, og madrasser af kokosbast.

Klinikken, der har åbent fra 8.30 til 11.30, tager imod børn fra 1 måned til 10 år. De fleste af børnene lider af akut diarré, underernæring, der udvikler sig til skørbug, blodmangel, hudsygdomme m. m. Mødrene bliver undervist i personlig hygiejne og barnepleje.

Ernæringscentret er åbent om eftermiddagen. Vi giver 120 småbørn en særlig nærende grød, og ca. 300 familier på perronen får hver dag et brød pr. familie.

Mahatma Gandhi Center, Calcutta. I januar 1974 fandt søstrene et meget fattigt slumkvarter midt i Calcutta. Beboerne arbejder hårdt. Tidligt om morgenen går de ud og indsamler kogøgødning, hvoraf de laver »kager«, som de tørrer og sælger til brændsel. Børnene indsamler papir, glas og blikdåser, som de ligeledes sælger. Om aftenen koger de deres middagsmad, som de spiser rundt om ildstedet. Skønt de er fattige, er de meget solidariske og kærlige mod hinanden. Søstrene samlede børnene på en gårdsplads og gav sig til at lære dem nogle morsomme sange og lege. Familierne blev så glade og interesserede, at de sørgede for, at børnene var parate, når søstrene kom. Forinden havde de også vasket gårdspladsen og udspændt nogle reb, over hvilke de bredte deres sarier, så søstrene kunne få lidt skygge. Det var den beskedne begyndelse til Mahatma Gandhi centeret. Da antallet af børn stadig voksede, og pladsen blev for trang, fik søstrene tilladelse til at benytte en stor, tom garage. Her får ca. 300 børn undervisning i hygiejne, læsning og skrivning, kvinder får sundervisning og syge får lægehjælp.

Parivaraksha Kendra – familiecenter startede d. 14. juni 1974, da Mother Teresa – før sin rejse til Europa – sagde til søster Premila: »Gør noget for børnene i Kidderpore.« Søstrene tog straks derhen, men

for vild i de utroligt mange småstræder i slumkvartererne. De var ikke længe om at blive klar over, at hver enkelt familie havde brug for deres omsorg. Navnlige børnene trængte til omgående hjælp, for mødrene klagede over, at deres børn på 2 og 3 år var ude af stand til at stå eller gå, selv om man støttede dem.

Det første ernærings- og fysioterapi-center blev oprettet i en ejendom, som Kidderpore kommune stillede gratis til rådighed. Mødrene kommer selv med deres børn, der for det meste kun er en håndfuld knogler, og de hjælper med at give børnene en særlig slags grød, som søstrene tilbereder – det drejer sig om et hjemmelavet produkt, der indeholder korn, soya, hvedemel, ris, mælk og vitaminer. Blandingen må varieres af hensyn til de forskellige børns behov og også af hensyn til de forhåndenværende forsyninger. Fysioterapi-behandlingen, der gives hveranden dag, består af 19 øvelser, der er tilpasset henholdsvis spædbørn og småbørn. Børnene bliver vejret regelmæssigt, og man overvåger dem nøje. Nogle børn er så syge ved ankomsten, at de må under øjeblikkelig lægebehandling. For tiden er der 120 børn, der med deres mødre besøger centeret dagligt mellem 3 og 6 om eftermiddagen. Baby Begum, Attar Alam, Akhud Ali, Gordon Francis og Sylvester er blot nogle enkelte af de mange, der på kort tid har gjort forbavsende fremskridt.

Da vi undersøgte årsagerne til børnenes underernæring, fandt vi ud af, at befolkningen i Kidderpore slumkvarter hovedsagelig består af havnearbejdere, som har løst arbejde den ene halvdel af måneden. Når faderen har arbejde, får familien noget at spise, når han er uden arbejde, må familien prøve på at overleve på en eller anden måde. De fleste kvinder kan kun få arbejde som hushjælp. For at hjælpe enker, forladte kvinder og mødre med meget små børn, som af den grund ikke kan gå på arbejde, har søstrene åbnet et **center for hjemmebeskæftigelse**. Herfra henter kvinderne hver dag 1/2 kg aviser, hvoraf de laver poser, som de sælger til købmænd, bagere osv. For øjeblikket er der 75 familier, der tjener 2-3 rupees om dagen ved dette arbejde. Det er tydeligt, at børnene trives bedre i familier med denne ekstra indtægt.

Den moderne teknologi har forrådt Indiens fattige

Monsurul Hoda, der er leder af »Instituttet for egnet teknologi« i Indien, udtalte til Information d. 11. august: Indien har ikke brug for moderne vestlig teknologi, der kun gavner den velstillede elite, mens 95 % af befolkningen bliver fattigere. Forskerne må lære landsby-metoderne at kende for at kunne forbedre dem. Det indiske folk har brug for teknologi, der kan bygges i Indien, for vindenergi, omdannelse af organisk materiale til brændbare gasser og gødning og solenergi. Vi må opgave ideerne om at skabe et overflodssamfund og planlægge en eksistensøkonomi i stedet. Der er brug for mad, vand, uddannelse, et lille hus og et par skjorter.

Hjertelig tak til danske og norske skoler og til interesserede i Danmark, Norge og Sverige for en virkelig effektiv hjælp gennem den daglige ernæring af tusinder af børn i Indien og Bangladesh. Alle børnene er stadig afhængige af vor hjælp, da mangelen på fødevarer er større end nogensinde.

Undervisning

Den bedste hjælp, man kan give Indiens børn, er at kombinere mælkeforsyningerne med muligheden for en god uddannelse, så børnene kan klare fremtiden. For 600 kr. om året kan man give et barn skolebøger, ekstra skolepenge, skoledragt m. m. 77 børn i Bombay og 124 børn i Madras får i øjeblikket undervisning takket være trofast hjælp fra Danmark, Norge og Sverige. Endnu flere børn trænger til denne chance. Eventuelle bidrag bedes sendt til: **S.O.S tørmælks undervisningsprogram – giro 12 20 00.**

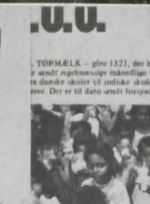
TV-filmen om Mother Teresa »Noget skønt for Gud«

(16 mm, spilletid 55 min., i farver, dansk tekst) kan lånes af Statens Filmcentral. Vi håber at mange skoler og foreninger vil gøre brug af filmen, der egner sig til u-landsorientering.

En ny lysbilledserie om Mother Teresas arbejde bestående af 100 lysbilleder og et hæfte med tekst til hvert billede tilbydes skoler og foreninger. Billedserien kan lånes ved henvendelse til S.O.S. TØRMÆLK, Abbe Pierres Klunserø, Frimodtsvej 11, 2900 Hellerup, tlf. HE 1710 og ved henvendelse til S.O.S. TØRMÆLKS nye kontor: Ryparken 98, 2100 Ø, tlf. 20 36 10. Herfra kan også rekvireres **brochurer og plakater.**

Gaver er fradragsberettigede efter gældende regler.

S.O.S. tørmælk - giro 1321

ORIENTERING NR. 2
SEPTEMBER 1974

TØRMÆLK - plus 1321, der blev startet i februar 66, er nu et omfattende og omfattende forening af børn og de danske skoler til indiske skoler i Madras og Calcutta osv. Der er et stort udsat forberedelse for 141 kr. 461 12

Alle Potters Klædere vil henvise dette 2 års jubilæum til at afslutte vil ca. 1.500 skoler, der med dygtighed, ihærdighed, og opmærksomhed har bidraget til at give 4.000 indiske børn kræfter og sundhed. Ved taknemmelighed gælder også alle bidragene, der har gælder os ved erindringer af store lærere!

TØRMÆLK
HEARTILY WELCOME
MOTHER TERESA
TO THE SCHOOL OF AVREMARLEN

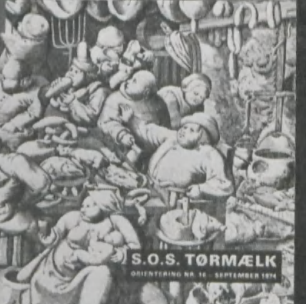
S.O.S. TØRMÆLK

S.O.S. TØRMÆLK
ORIENTERING NR. 17 - APRIL 1974

S.O.S. TØRMÆLK
ORIENTERING NR. 15 - MARTS 1974

S.O.S. TØRMÆLK
ORIENTERING NR. 16 - SEPTEMBER 1974

S.O.S. TØRMÆLK
ORIENTERING NR. 14 - SEPTEMBER 1973

S.O.S. TØRMÆLK
ORIENTERING NR. 17 - FEBRUAR 1975

S.O.S. TØRMÆLK
ORIENTERING NR. 19 - MARTS 1976
10 ARS JUBILÆUM

S.O.S. TØRMÆLK

S.O.S. TØRMÆLK

Til hvad nytte?

I jeres land Danmark er en af de vigtige aktioner den, der kendes under navnet S.O.S. Tørmælk. Den er ganske lille, men den har sørget for, at 8.000 børn i Indien har fået mælk gennem 10 år og har kunnet vokse op normalt.

Nogle kommer og siger: »Til hvad nytte – det ødelægger ikke årsagerne til nøden«. For det første – de, der taler på den måde, har aldrig set et lille barn dø i armene på sin mor, der er fortvivlet over, at de intellektuelle bare diskuterer. For det andet – de, der taler om de nødvendige revolutioner – har de tænkt sig om? Det er latterligt at tro, at disse revolutioner kan udføres af andre end af indbyggerne i det enkelte land.

Tror I, at de, der sulter i Calcutta, som ligger døende på fortovene, har kræfter til at gennemføre de nødvendige samfundsreformer? De dør simpelthen. For at gennemføre reformer må man have et minimum af styrke.

Når vi hjælper børn til ikke at dø, til ikke at vokse op som kraftesløse skolebørn, ude af stand til at lære noget, fordi de sulter, så forbereder vi mennesker, som i morgen vil være i stand til at tage deres ansvar op.

Abbé Pierre

Tilbageblik

I marts måned 1966 startede S.O.S. Tørmælk på Abbé Pierres opfordring sine månedlige mælkeforsendelser til indiske børn. Høsten i Indien var slået fejl, og tusinder af børns liv stod på spil. Vi regnede med, at vor indsamling skulle være en midlertidig foranstaltning, indtil de mange langsigtede programmer og »den grønne revolution« havde forbedret fødevarerituationen.

Således skulle det ikke gå. De allerfattigste blev snarere fattigere. Tørke og oversvømmelser afløste hinanden og skabte uoverskuelige problemer, flere og flere bønder og landarbejdere søgte tilflugt i storbyerne, hvor deres levkår forværredes. Dernæst kom borgerkrigen i Pakistan, der bragte millioner af flygtninge over grænsen til Nordindien, ikke mindst til Calcutta, og senere problemerne i forbindelse med deres hjemkomst til det krigshærgede Bangladesh. Alle vegne var der brug for mælk. Endelig kom problemet med olieprisen, der steg til det femdobbelte og ramte Indiens eksportindtægter og landbrug og dermed hele befolkningen.

Vi vil benytte vort 10 års jubilæum til at sige oprigtigt tak til alle de skoler og interesserede, der på enestående måde har vist os tillid. Det har været et inspirerende og opmuntrende samarbejde, der har reddet mange børn og givet dem sundhed og en god start i livet. I forbindelse med mælken har vi givet børnene undervisningshjælp i det omfang, det var muligt.

De mange bønsskrivelser, vi i den seneste tid har modtaget fra børneinstitutioner i Indien, viser os, at fødevarerituationen ikke har bedret sig siden 1966 – snarere tværtimod. Vi håber derfor, at alle vil have tålmodighed med os også i fremtiden, således at vi ikke bliver nødsaget til at skære ned på de med længsel ventede mælkeforsyninger.

Fra marts 1966 til marts 1976 har S.O.S. Tørmælk hele tiden set det som sin opgave at hjælpe børn, der ellers ville gå til grunde, for at de en dag med helbred og åndsevner i behold kunne være med til opbygningen af deres land.

det gælder et barn..

Om sult og intelligens

Lektor, mag. art. Thomas Nielsen, Psykologisk Institut, Århus Universitet, udtaler i Natek-magasinet i TV d. 3.2.1976: 300 millioner småbørn i u-landene står i fare for at få livsvarige skader på forstanden, fordi de sulter. Det er fornylig blevet bevist, at daglig underernæring i de første leveår kan medføre en ringere udvikling af hjernen og dermed en ringere intelligens. Sådanne skader kan ikke udbedres, selv om børnene senere i livet får mad nok.

Hvad sker der i hjernen, når børn sulter?

Hjernecellernes antal ligger fast fra fødslen, men i de to første år sker der en særlig vigtig ting med disse hjerneceller; de udsender nervetråde eller forbindelseslinjer til hinanden i et stadigt stigende antal. Det er disse nervetråde, der gør, at hjernecellerne kan sende besked til hinanden, og det er grundlaget for alt det, vi kalder psykisk aktivitet som f.eks. at sanse, at huske eller at tænke. Ved forsøg med dyr, der sulter efter fødslen, ser man, at der udvikles færre nervetråde i hjernen. Det er sikkert den direkte årsag til deres sløvhed og formindskede intelligens. Det samme er tilfældet med børn.

En anden form for hjerneskode drejer sig om en ganske bestemt del af hjernen, som kaldes lillehjernen. Cellerne i lillehjernen er ikke helt færdige ved fødslen. Det betyder så, at disse celler er særligt sårbare over for sult efter fødslen, idet de kan gå helt til grunde. Lillehjernen er således nok den del af hjernen, der fungerer dårligst hos et barn, der har sultet. Lillehjernen er nemlig den del af hjernen, der sørger for, at vore bevægelser bliver hurtige og præcise. Når lillehjernen beskadiges af sult, bliver man specielt dårlig til at styre sine bevægelser.

Det er tragisk, at den skade, der opstår hos børn som følge af sult i barndommen, vil gøre det endnu sværere for u-landene at kæmpe sig ud af deres vanskelige forhold.

Et jubilæumsønske

Vi ville gerne fejre vort 10 års jubilæum ved at gøre noget ekstra. Mother Teresa har bedt os om også at sende mælk til byen Cochin i Sydindien, hvor der er stor nød og fattigdom. Det vil koste 100.000 kr. ekstra om året. Vi håber, at skoler og bidragydere vil hjælpe os med at opfylde Mother Teresas ønske.

MISSIONARIES

OF CHARITY

d. 7. februar 1976.

Kære børn i Danmark.

I år har danske skoler gennem 10 år vist offervilje, for at børnene i vore slumskoler kunne modtage et glas mælk hver dag og derigennem få kræfter og lyst til at passe deres skoleundervisning. Det ville de aldrig have kunnet på en tom mave. Jeg benytter mig af denne lejlighed til at takke hver enkelt af jer for jeres gavmildhed.

På grund af de pludselige tårnhøje prisstigninger på næsten alle fødevarer i 1975, har udgifterne til mad langt overskredet, hvad vore fattige familier kunne klare. Som følge deraf ser vore små børn med stor iver hen til det glas mælk, som er muligt takket være jeres omsorg for dem. Ca. 5.000 børn modtager hver dag mælk fra Danmark, en skive brød fra børn i England og en vitaminpille fra børn i Tyskland.

Gid I må fortsætte med at være redskab for kærlighed og fred.

*God bless you
M Teresa M e*

S.O.S. Tørmælk sender hver måned 12 tons sødmælksblanding samt vitaminpiller til 8.000 børn i slumkvartererne i Indien og Bangladesh. Gennem denne regelmæssige ernæring får børnene alle de næringsstoffer og vitaminer, som de mest har brug for.

Den månedlige forsendelse koster i øjeblikket 97.000 kr. Sidste år fik børnene mælk og undervisning for 1,2 million kroner. I løbet af 10 år er der sendt hjælp for 5,4 million kroner.

Mælken sendes til børnene med mindst mulige omkostninger, da vi udelukkende har ulønnede medarbejdere.

Vi lægger vægt på vor personlige og direkte kontakt med Mother Teresa i Calcutta, der modtager 2/3 af mælken, og med tilsvarende børneinstitutioner i Madras, der modtager 1/3 af mælken. Disse kontakter giver garanti for, at mælken når frem til børnene.

Efter professor, dr. med. Bent Friis Hansens råd sender vi næsten udelukkende sødmælkspulver tilsat rørsukker. Denne mælkeblanding har vist sig at være særlig velegnet til syge og underernærede børn. **Det koster 6 kr. at give et barn et glas mælk hver dag i en måned, inklusiv fragt.**

For at understrege, at hjælpen først og fremmest er rettet mod børn vil S.O.S. Tørmælk i fremtiden arbejde under navnet **ABBÉ PIERRES BØRNEHJÆLP**
S.O.S. TØRMÆLK – GIRO 5 40 13 21
Frimodtsvej 11, 2900 Hellerup

Undervisning

Den bedste hjælp, man kan give Indiens børn, er at kombinere regelmæssig ernæring med tilbud om bedre undervisning. For 600 kr. om året kan man give et barn skolebøger, ekstra skolepenge, skoledragt m.m. 200 børn i Bombay og Madras får i øjeblikket undervisning, så de bedre kan klare sig i fremtiden. Endnu flere børn burde have denne chance.

Eventuelle bidrag bedes sendt til
ABBÉ PIERRES BØRNEHJÆLP
UNDERVISNINGSPROGRAMMET – GIRO 6 12 20 00
Engholmvej 2, 3660 Stenløse

Fattigdom

»500 millioner børn vil dø af sult fra 1975 til 2010, medmindre der sker en afgørende ændring i forholdet mellem de rige lande og udviklingslandene«.

Kristeligt Dagblad, d. 4.2.76

Overflod

Ingen mennesker i den vestlige verden, hverken de venstre-orienterede, de »engagerede« intellektuelle – og slet ikke arbejderne – er for ALVOR indstillede på at skulle lægge deres liv om, når den nuværende krig mellem de rige og fattige lande skærpes. »Solidariteten« er intet værd, når der ryger en skive af flæskestegen. En dansker, der er gået sulten i seng, ville være en NATIONALKATASTROFE. Vi er alle opdragne med, at man helst ikke skal snakke til mænd, når de er sultne. Hvis dette virkelig skulle være en fysiologisk sandhed – ikke bare kulturel forkælelse – betyder det, at vi burde afholde os fra at tale med halvdelen af jordens befolkning.

Suzanne Brøgger

Uddrag af breve fra Indien

Stella Maris sociale velfærdscenter, Madras, d. 14.2.76:

Mælkeuddeling bliver brugt som middel til at få kontakt med mødrene i slumkvarterer og derved mulighed for at oplyse dem om ernæring, hygiejne og familieplanlægning. Mødrene bliver hjulpet med at anlægge køkkenhaver for at supplere deres sparsomme kost. For de mødre, der har arbejde, er der en vuggestue for børn under 3 år og en børnehave for børn mellem 3 og 6 år. Børnene bliver lægeundersøgt og får regelmæssig ernæring, god pleje og undervisning. I øjeblikket håber vi at kunne udvide vores arbejde til et af byens yderdistrikter med 45.400 familier. Arbejdsløshed og sygdom er det almindelige i dette distrikt. Vi har afholdt et kursus for den meget fattige befolkning for at vise dem deres eget ansvar for en social udvikling. Vi er så småt startet med voksenundervisning og hjælp for mødre og børn. Et tilbud om uddannelse indenfor forskellige håndværk vil vi prøve at gennemføre.

Angående vore børn under undervisningsprogrammet, så planlægger vi lejrskoleophold for dem. Det vil være noget helt nyt for dem og give dem nye erfaringer. Jeg sender oplysninger om 10 nye børn. Det er nogle små kønne børn, men trods deres indtagende ydre har de alle en historie fuld af elendighed bag sig. Jeg er glad for at vide, at I vil hjælpe dem.

Mother Teresas hjælpearbejde, Bombay, d. 10.2.76:

I vore slumskoler i Bombay har vi 250 børn, der får et glas mælk om dagen, og i vore børnehjem har vi 300 børn, der får mælk flere gange om dagen. Medregnet børnene i vore andre børnehjem i Amravati, Poona, Bellary og Bangalore er der over 1.000 børn, der hver dag får mælk fra Danmark.

Vi bruger skummetmælk fra U.S.A. til bespisning af voksne, men denne mælk er ikke tilstrækkelig nærende til vore mange underernærede og syge børn. Til dem bruger vi mælken fra Danmark, og det er vidunderligt at se, hvor børnene trives og kan lide den nye mælkeblanding.

Hjertelig tak til danske og norske skoleelever og til de mange bidragydere for al deres kærlighed og hjælp til vore indiske børn.

Hospitalet Mercy Home, der fordeler mælken til 10 børnehjem og skoler i Madras, skriver d. 24.2.76:

Hjertelig tak fra 2.535 børn, som i 10 år har fået mælk fra Danmark. Mange underernærede, forældreløse spædbørn er blevet sunde og glade børn takket være mælken.

**St. Thomas hospital og spedalskheds-center,
Madras, d. 6.2.76:**

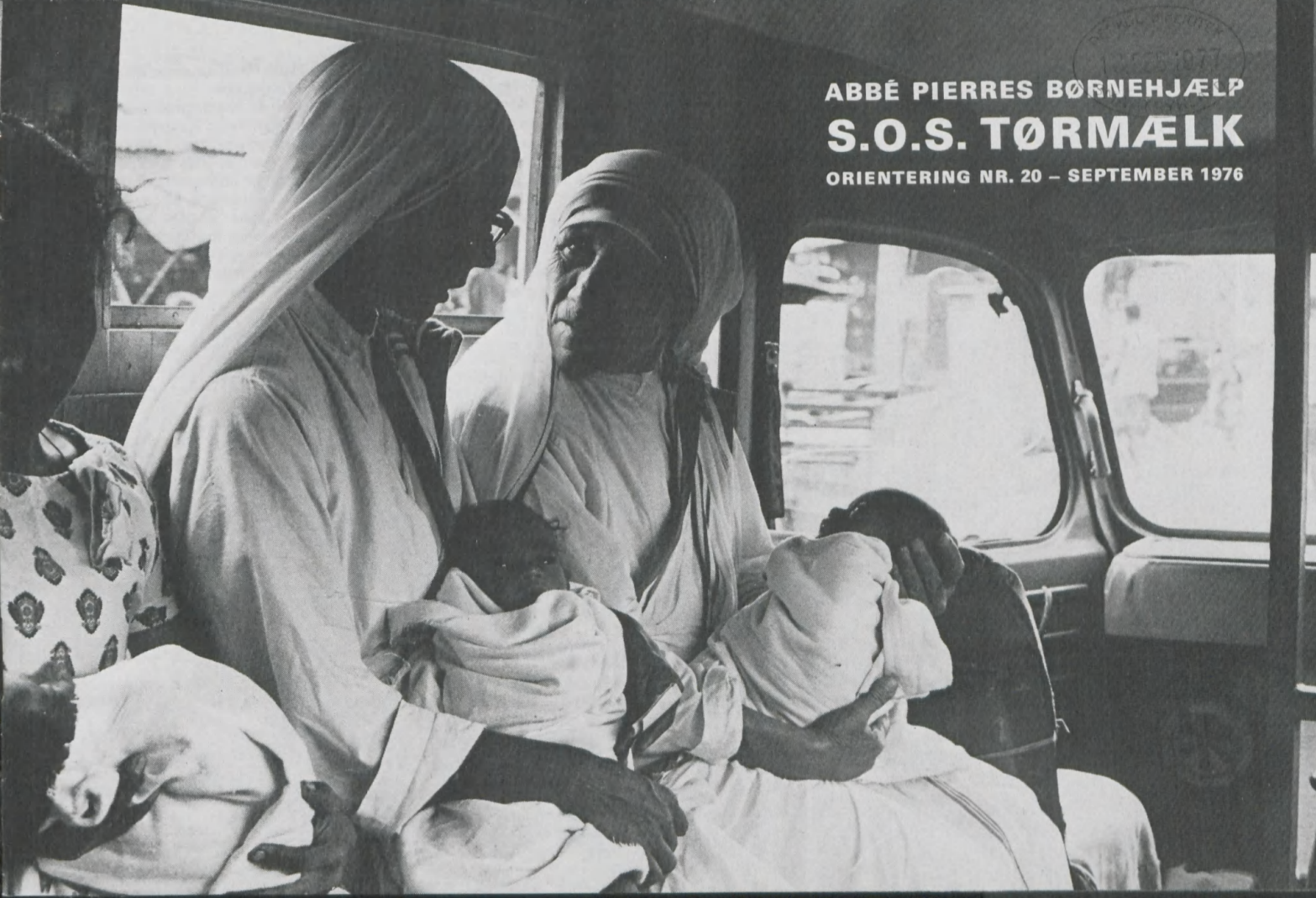
Vi sender jer en kort rapport om vort arbejde i Chetput. Foruden selve hospitalet med 175 senge og arbejdet med spedalskhedskontrol, der dækker en befolkning på 300.000 med 12.000 registrerede spedalske patienter, har vi siden 1963 haft et børnehjem for forældreløse børn. For to år siden begyndte vi i Chetput og omliggende landsbyer et moder-barn projekt, der omfatter 325 gravide mødre og børn under 5 år. Størstedelen af befolkningen her er landarbejdere. De lever under meget fattige forhold, og deres tilværelse er blevet endnu vanskeligere i de sidste måneder, fordi vi ikke fik regn. Fødevarer-situationen er stadig meget anstrængt. Jeres mælkepulver redder mange af børnene, og vi beder jer indtrængende om at fortsætte denne hjælp.

Brochurer, plakater og yderligere oplysningsmateriale samt en lysbilledserie om Mother Teresas arbejde kan rekvireres fra **Abbé Pierres Børnehjælp/S.O.S. Tørmælks sekretariat**

Ryparken 98, 2100 Kbhvn. Ø. Tlf. 01 203610

Gaver er fradragsberettigede efter gældende regler

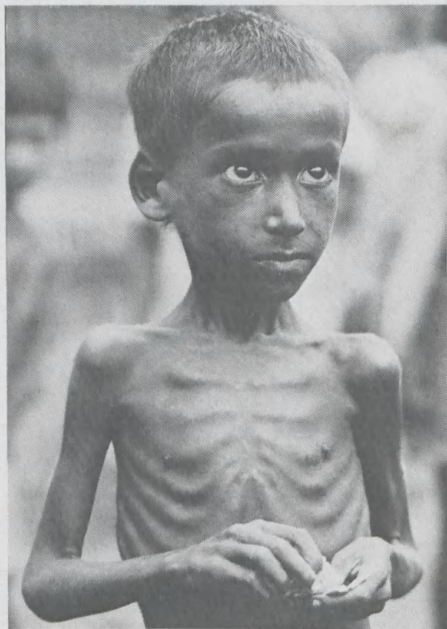
ABBÉ PIERRES BØRNEHJÆLP
S.O.S. tørmælk giro 5401321

ABBÉ PIERRES BØRNEHJÆLP

S.O.S. TØRMÆLK

ORIENTERING NR. 20 – SEPTEMBER 1976

S.O.S. Tørmælk sender hver måned 10 tons sødmælksblanding samt vitaminpiller til 8.000 børn i slumkvartererne i Indien og Bangladesh. 2/3 af mælken sendes til Mother Teresas hjælpearbejde og 1/3 til børnehjem, skoler og hospitaler i Madras.

Mælkeforsendelser er den hjælp, som Mother Teresa først og fremmest har bedt om at få fra Danmark, da mælken er et uundværligt led i hendes store hjælpearbejde for børn.

Vi siger hjertelig tak til skoler og interesserede, der gennem 10 år har gjort denne hjælp mulig.

Mælk er den bedste næringskilde for børn, da den indeholder alle de stoffer, som børn har mest brug for.

I samråd med professor, dr. med. Bent Friis Hansen er der til sødmælkspulveret tilsat rørsukker, der øger mælkenes kalorieindhold og hjælper til at rette selv meget afkræftede børn op. I samråd med øjenpatologen, dr. med. Sigurd Ry Andersen er der tilsat den fornødne mængde A vitamin, da manglen på A vitamin i mælkepulver kan fremkalde blindhed hos stærkt underernærede børn. Ifølge en opgørelse fra den indiske regering bliver over 12.000 børn i Sydøstindien blinde hvert år som følge af A vitamin mangel.

I sidste regnskabsår 1974/75 modtog vi kr. 1.251.196,-

Disse bidrag er anvendt således:

Mælk	kr. 1.072.173	85,7 %
Vitaminer	kr. 44.564	3,6 %
Undervisning	kr. 74.460	5,9 %
Brochurer, porto m.m.	kr. 59.999	4,8 %
	kr. 1.251.196	100,0 %

Den månedlige mælkeforsendelse koster for tiden 70.000 kr.

på grund af et større tilskud fra EF.

Det koster kun kr. 5,25 at give et barn et glas mælk hver dag i en måned, inklusiv fragt.

Er der stadig brug for hjælp?

»De fattigste U-lande uden råstofressourcer kan ikke længere financiere en minimal import af fødevarer, olie og råstoffer«, udtaler udenrigsøkonomiminister Ivar Nørgaard til Berl. Tid. d. 26. juli 1976. »På grund af gælden til industrilandene bliver de fattigste U-landes økonomiske situation mere og mere desperat.«

Ekstraordinær forsendelse

I maj måned sendte vi på Mother Teresas opfordring 20 tons skummetmælkspulver til nedsat pris fra EF's overskudslagre til Mother Teresas ernæringscentre i Calcutta, Madras og Cochín.

ABBE PIERRES BØRNEHJÆLP
S.O.S. TORMÆLK - GIRO 5 40 13 21
Frimodtsvej 11, 2900 Hellerup

Et lands fremskridt afhænger af den ene generations omsorg for den næste. Hvis børn og unge i et land får mulighed for fuldt ud at udnytte deres evner, hvis de bibringes kundskab til at forstå verden og klogskab til at forandre den, så er udsigterne for fremtiden lyse. I modsætning hertil vil et samfund, der forsømmer børnene, løbe stor risiko for opløsning og undergang.

(Urie Bronfenbrenner i bogen »Børn i Øst og Vest«)

Undervisningsprogrammet

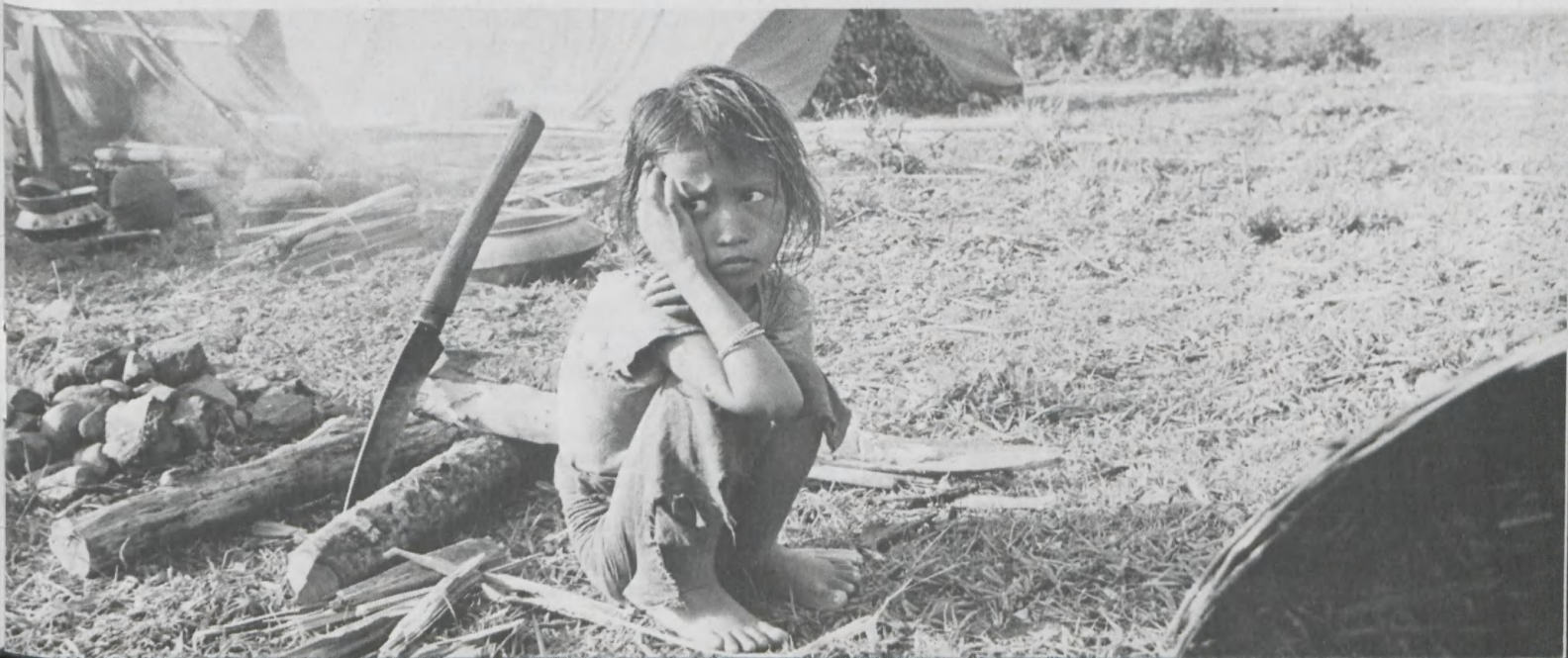
Gennem god undervisning bliver et barn bedre egnet til at klare sig i fremtiden og til at bryde den onde 'cirkel', som livet i slum-

kvartererne er. Det koster 600 kr. at sørge for et barns undervisning i et år. Man kan vælge mellem to muligheder:

1. at støtte et bestemt barn i Stella Maris sociale center i Madras
2. at støtte Mother Teresas Verdens-Børne-Fond: World Child Welfare Fund.

På eventuelle bidrag bedes anført hvilken gruppe, man ønsker at støtte.

ABBE PIERRES BØRNEHJÆLP
UNDERVISNINGSPROGRAMMET – GIRO 6 12 20 00
Engholmvej 2, 3660 Stenløse.

Hvad ved vi i dag om spedalskhed?

Spedalskhed er en smitsom sygdom, der til alle tider har fyldt mennesker med rædsel. I Det gamle Testamente blev de spedalske regnet for urene og jaget ud af byen, hvor de måtte leve fjært fra det øvrige samfund. Senere isolerede man de spedalske i spedalskhedshospitaler, fordi man ikke havde midler til på anden måde at begrænse smitten.

I 1873 opdagede nordmanden Gerhard Armauer Hansen spedalskhedsbacillen, der er beslægtet med tuberkelbacillen. Der findes to former for spedalskhed:

1. den tyberkuloide form, der viser sig ved større eller mindre pletter på huden, og som kan medføre alvorlige nervebeskadigelser og lammelser.

2. den lepromatøse form, såkaldt knude-spedalskhed, der er den alvorligste og mest smitsomme form, der blandt andet viser sig ved vansirende knudedannelser. Selv om spedalskheds-bacillen har været kendt i hundrede år, ved man endnu ikke, hvordan sygdommen smitter, men man ved med sikkerhed, at elendighed og snavs er sygdommens tro følgesvende. I Europa har man lagt mærke til, at angreb af tuberkelbaciller fremkalder en vis immunitet over for spedalskhed, hvilket åbner nye veje for forskningen. En vaccine ville løse alle problemer, men en sådan har man endnu ikke fundet frem til.

I vore dage standser man sygdommens videre udvikling med meget aktive sulfonpræparater, opfundet af franskmændene Tréfouel, men behandlingen er meget langvarig og må strække sig over flere år. Behandlingen med sulfonpræparater har revolutioneret de spedalskes tilværelse. De behøver ikke længere at leve indespærret på særlige hospitaler som i en slags ghettoer, men kan behandles i deres hjem. Det hele afhænger af, hvor tidligt sygdommen erkendes, men ofte er de syge bange for at indrømme, at de er spedalske på grund af alle de psykologiske, økonomiske og familiemæssige følger, sygdommen medfører. Derfor kan den medicinske helbredelse ikke lykkes fuldstændig, uden at der samtidig sker en mentalitetsændring.

Af jordens 15 millioner spedalske får kun 25 % behandling. Det skyldes mangel på økonomiske midler, på læger, sygeplejersker, hospitalsudstyr og revalideringsmuligheder.

Uddrag af artikel af Charles Munck

Mother Teresa og de spedalske

En tredjedel af jordens spedalske lever i Indien.

Mother Teresa har i mange år hjulpet tusinder af spedalske ikke alene ved at give dem behandling men også ved at skaffe dem arbejde, så de kunne vende tilbage til samfundet. Hvis nogen af vore bidragsdere er specielt interesseret i at støtte dette arbejde, kan man på giroindbetalingskortet anføre:

Mother Teresas spedalskhedsarbejde

Overlæge, dr. med Ove Jessen, specialist i epidemiske sygdomme, udtaler følgende om chancen for helbredelse af spedalskhed:

Smitterisiko og smittefrihed

Uanset hvilken form for lepra (spedalskhed) det drejer sig om, kan man i praksis regne med smittefrihed efter 3 måneders »vesteuro-pæisk« behandling eller 4–8 måneders »standardbehandling«. Be-

handlingen bør fortsætte ca. 2–4 år, måske helt op til 8 år, afhængigt af tilstanden, og for den lepromatøse form måske i virkeligheden helst på livstid i mindre doser. I almindelighed må man sige, at spedalskhed et lidet smitsom, og at smitte i reglen kræver dels modtagelighed, dels langvarig kontakt med patienter med ubehandlet lepromatøs spedalskhed. Her i landet og i England pålægger man ikke lepra-patienter nogen form for restriktioner, undtagen lepromatøse patienter i de første 3 måneder.

Uønskede børn

For hvert barn, der bliver efterladt på hospitalerne, er der fem, der bliver efterladt ved busstoppesteder, hoteller, jernbanestationer, politistationer og gadehjørner. Også skraldebøtterne er opbevaringssted. Disse børn bliver ofte samlet op af forbydere, der gør dem til invalider og træner dem til at blive tiggere og lommetyve. De børn, der senere undslipper deres bødler, er henvist til gaden.

Når beregnende middelstandsfamilier opdager sådanne børn, tager de dem ofte i huset – ikke af næstekærlighed men for at udnytte deres arbejdskraft. Således opstår der en ny slægt af slaver som et resultat af mødrenes magtesløshed og af samfundets ufølsomhed og ligegyldighed.

De fleste børn bliver forladt, fordi moderen er ugift, skilt eller enke og ikke istand til at forsørge barnet. Hvordan kan sådan noget ske? Er disse mødre hjerteløse? Mangler de moderinstinkt? En læge besvarede nogle af disse spørgsmål således: »Fattige mødre har ikke råd til at sørge for deres børn, og kvinder, der arbejder som hushjælp, vil miste deres job, hvis de medbringer barnet. Indtil der bliver sørget for disse børn, må samfundet og sundhedsmyndighederne føle sig ansvarlige og skamfulde«.

Da et af byens hospitaler fandt ud af, at mange mødre i deres fortvivelse også aflivede deres børn, tilbød man mødrene at beholde børnene og sørge for dem, indtil man kunne få dem anbragt på betryggende måde. Af frygt for at samvittighedsløse mennesker eller organisationer skal udnytte børnene, foretrækker hospitalet at overdrage dem til børnehjemmet Bala Mandir, der tager sig af hittebørn.

Artikel i den indiske avis »Sunday Standard«, Madras, d. 11. juli 1976

I Calcutta har Mother Teresa opfordret alle hospitaler til at sende hende alle uønskede spædbørn. »Spædbørn må ikke dø, uden at nogen tager sig af dem,« siger Mother Teresa. »Også spædbørn kan føle«.

Brev fra Bala Mandir (børnehjem for hittebørn)

Madras, d. 17. juli 1976:

Vi tager os af 425 forladte og uønskede børn. Børnene er under 3 år, når vi modtager dem, og vi beholder dem, til de er 18 år og kan klare sig selv. Vi modtager ca. 60 børn om året.

1975 har været et vanskeligt år for os, da den alvorlige tørke bevirkede en brat prisstigning på de vigtigste fornødenheder som føde-

varer og klæder. 1976 ser lysere ud, da regeringen har taget forholdsregler for at kontrollere og stabilisere priserne og fordelingen af livsvigtige varer. Alligevel er det stadig både vanskeligt og meget bekosteligt for velgørende institutioner som vores at få mælk og mælkeprodukter.

Som bekendt er størstedelen af Indiens befolkning vegetarer. Også vi giver børnene vegetarisk kost, der består af hvede, ris, linser og grønsager. I denne kost er mælk og mælkeprodukter en absolut nødvendighed. Vi er derfor meget taknemmelige for det betydelige tilskud til børnenes kost, som vi modtager fra Abbe Pierres Børnehjælp. Uden denne hjælp vil det ikke være muligt for os at dække et livsvigtigt behov hos børnene.

Oversigt over Mother Teresas arbejde i Indien i 1975:

80 skoler	8.181 børn
30 børnehjem for forladte børn	2.111 børn
88 klasser for voksne (syning)	4.174 elever
13 klasser for voksne (maskinskrivning)	299 elever
314 ambulante klinikker	4.629.722 patienter
75 klinikker for spedalske	39.874 patienter
37 hjem for døende	5.516
57 familie-planlægningscentre	8.323 tilfælde
65 centre for mad- og tøjuddeling	24.243 familier

DYNAMISK VÆKST

Nye hjælpearbejder i Indien i 1975:

Berhampur i Orissa, d. 15. januar 75

- 2 spedalskhedscentre
- 5 klinikker
- 1 klinik for mødre og børn
- 1 børnehjem for underernærede børn.

Kalimpong i Himalaya i Darjeeling, d. 25. jan. 75

- 1 børnehjem
- 1 hjem for døende.

Nongpoh i staten Meghalaya, d. 27. jan. 75

Befolkningen har skænket søstrene, der bor i et lille hus i junglen, 4 ha jord til deres spedalskhedsarbejde.

Jyotinagar, Lucknow, d. 31. jan. 75

Regeringen har skænket 20 ha uden for byen til revalidering af spedalske. Yderligere er der skænket 1000 eucalyptustræer.

Hinoo nær Hinoo lufthavn, d. 26. marts 75

- 1 børnehjem for uønskede børn.

Raurkela i Orissa, d. 6. juni 75

- 5 klinikker for 750 spedalske.

Bhubaneswar i Orissa, d. 9. oktober 75

Regeringen i Orissa har skænket 14 ha 17 km uden for byen til revalidering af spedalske.

Operation tæpper

En usædvanlig indsats er gjort af fru Marie Risegaard Jakobsen, Stidsholt ungdomsskole, Sæby, der i over 2 år sammen med 300 medarbejdere fra hele landet har forarbejdet tæpper og trøjer af ca. 45.000 strikkede eller hæklede firkanter. Over 500 uldne tæpper og trøjer er allerede sendt til Mother Teresas hjælpearbejde i Calcutta og Dacca, hvor mange børn, der intet ejer, vil nyde godt af dem. Endnu flere børn håber på at komme i betragtning.

Brochurer, plakater og yderligere oplysningsmateriale samt en lysbilledserie om Mother Teresa kan rekvireres fra

ABBE PIERRES BØRNEHJÆLP
S.O.S. Tørmælks sekretariat

Ryparken 98, 2100 Kbhvn. Ø. Tlf. 01 20 36 10

TV-farvefilmen »Noget skønt for Gud« (16 mm, spilletid 55 min.) om Mother Teresas arbejde kan lånes af Statens Filmcentral.

Arbejdet i Abbé Pierres Børnehjælp er ulønnet.

Gaver er fradragsberettigede efter gældende regler.

ABBÉ PIERRES BØRNEHJÆLP
S.O.S. tørmælk giro 5401321